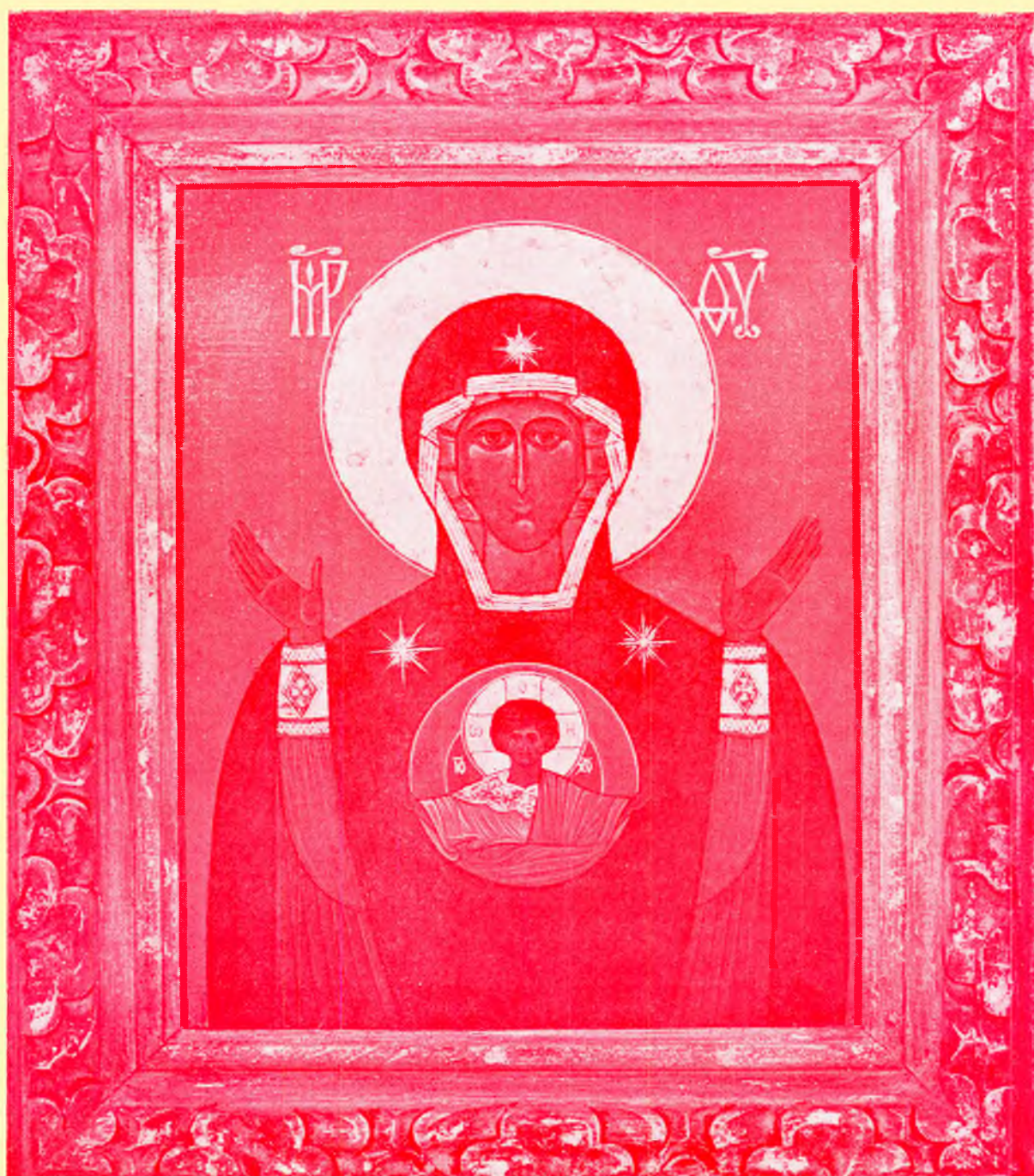


ГРУДЕНЬ Ч. 11 DECEMBER, 1974

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.



НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXXI. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редакторка — Уляна Любович

Редакційна Колегія:

Марія Барагура, Марта Бачинська,
Лідія Бурачинська, Любов Волинець,
Наталія Ішук, Світлана Луцька, Хри-
стина Навроцька, Олександра Різник,
Марта Тарнавська. „Нашим малютам“
редагує Г. Черинь. Розвага, забава —
ред. В. Андрушків. Мовна редакція —
Наталія Лівницька-Холодна.

Адреса Редакції:

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Адреса Адміністрації:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗСА і Канаді \$7.00
Піврічна передплата \$4.00
Річна передплата в Англії 2½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 5 а. д.
Річна передплата у Франції .. 20 фр.
Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
Річна передплата в Бельгії 250 б. фр.

Поодиноке число 80 центів

На обгортці:

Мати Божа — темпера на дереві Галини Титли
Virgin Mary — tempera on wood by artist Halyna Tytla

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2, France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 5, Rumfordstr. 21

OUR LIFE

VOL. XXXI DECEMBER No. 11

Published by

Ukrainian National Women's League
of America, Inc.

Monthly publication except August

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

Tel. DA 4-7304

Editor: Ulana Liubovych

108 Second Ave.

New York, N. Y. 10003

Subscription in the United States
of America \$7.00 per year, half year
\$4.00. Subscription in Canada \$7.00
per year, half year \$4.00. Subscrip-
tion in England 2½ pound sterling
per year. Subscription in Australia
5 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 20 fr. per year.

Second Class Postage, Paid at
Philadelphia, Pa.

Single Copy 80 cents

On the Front Page:

Мати Божа — темпера на дереві Галини Титли
Virgin Mary — tempera on wood by artist Halyna Tytla

Календарець СУА

7—8 грудня — Різдвяний базар — 64
Відділ СУА, Нью Йорк

8 грудня — Різдвяний базар — 8, 12
і 33 Відділи СУА, Клівленд

14 грудня — Річні Загальні Збори —
1 Відділ СУА, Нью Йорк

5 січня 1975. — Різдвяна зустріч —
28 Відділ СУА, Ньюарк

12 січня 1975 — Ялинка — 83 Відділ
СУА в Нью Йорку

26 січня 1975 р. — Вишивані вечер-
ниці — 17 Відділ СУА, Маямі,
Флоріда

23 лютого 1975 р. — Свято Героїнь —
17 Відділ СУА, Маямі, Фла.

Чи знаєте плян праці Вашого
Відділу? Яка Ваша участь у ньо-
му?

З М І С Т :

| | стор. |
|---|-------|
| З Різдвом Христовим | 1 |
| З останньої хвилини: Новови- брана Головна Управа СУА; Загальні резолюції XVII Кон- венції СУА | 1 |
| О. Корж: Святки | 2 |
| Привіти для XVII Конвенції СУА | 3 |
| Ювілейна кампанія | 3 |
| В. Андрушків: Молода жінка в українському суспільстві | 4 |
| З. Когут: Привіт XVII Конвенція для оборони В. Мороза | 5 |
| Наша обкладинка: У. Любович: Галина Титла — іконописець | 6 |
| О. Вікул: Молодому танцюристові | 7 |
| Молода муза: М. Коленська, Ю. Осінчук, Х. Коленська: Най- чорніша ніч року | 9 |
| Калейдоскоп жіночого життя | 10 |
| С. Кузьменко: Якви... | 11 |
| М. Барагура: Практичні поради прес. референтам (продовж.) | 12 |
| Спонзори стипендістів СУА | 13 |
| Вісті з Централі | 14 |
| Наше харчування: І. К.: На свята і м'ясиці; Л. В.: Ще раз книш | 15 |
| Українська вишивка: Вишиваймо для дівчор | 16 |
| СФУЖО: Рік жінки-Українки; Вісті СФУЖО | 17 |

Our Life:

National Council of Women of
US; God Eternal; Moroz; Br.
32 Activities; Knysh; Mōloda
Dumka

Нашим малютам: О. Федькович:
Св. Миколай; О. Бабій: Вій-
сько; А. Коссовська: Страшна
пригода, що скінчилась щасли-
во; В. Демус: Зайчик; К. Пере-
лісна: У нас краще; Г. Черинь:
На санчата

Хроніка Округ: Окр. Філадельфія
3 листів до Редакції

І. Макарик: Цікава і корисна
книжка

Куховарські назви

Замість квітів

Посмертні згадки

Річні збори

УВАГА! Всю кореспонденцію для
Головної Управи СУА просимо слати
на адресу:

UNWLA
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

Наше Життя

РІК XXXI.

ГРУДЕНЬ, 1974

Ч. 11

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Вже незабаром українська сім'я збереться довкруги святкового стола і в теплі родинного єднання привітає народження Ісуса, прихід Божої правди на землі. А трохи пізніше об'єднаються в цьому вітанні українські парохії й товариства, щоб підтримати цю традицію в ширшому колі української громади.

Але де б ми не зійшлися й святкували, то думки наші полинуть до самотніх келій чи бараків приміщень на далекій півночі, де святкуватимуть у своєму вузькому крузі наші нескорені борці. Втомлені важкою працею, відірвані від родин — вони подвійно відчуватимуть свою самоту. І тільки те почуття, що ми пам'ятаємо про них і підтримуємо їх змаг додасть їм сили все перетримати. Згадаймо їх при святковому столі, пішлим молитву за них до Господа Бога, поширимо відомості про них серед американського світу!

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

З останньої хвилини

За нами XVII Конвенція США. Про її перебіг читаєте в щоденній пресі. Ми покищо подаємо тільки деякі важливі відомості: 1. Склад нововибраної Головної Управи Союзу Українок Америки; 2. Головні резолюції; 3. Текст привітів двох Владик. Дальші відомості в наступних числах „Нашого Життя“.

НОВОВИБРАНА ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Екзекутива:

Іванна Рожанковська — голова
Олександра Різник — 1-ша заст. голови
Любослава Шандра — 2-го заст. голови
Христина Навроцька — 3-тя заст. голови
Ольга Ставнича — 4-та заст. голови
Марія Савчак — кореспонденційна секретарка
Евфрозина Мартинець — протоколярна секретарка
Марта Яцушко — касирка
Поля Книш — фінансова референтка

Референтури:

Ірина Захарко — організаційна
Дора Рак — статутова
Люба Волинець — культурно-освітня
Ірина Лончина — виховна
Даня Дикий — виховна
Оксана Г. Рак — мистецька
Теодозія Савицька — суспільна опіка
Маруся Бек — зв'язків

Каміля Смородська — зв'язків
Олена Сминдак — пресова

Вільні членки:

Орися Зініч
Анастасія Вокер

Контрольна Комісія:

Ольга Муссаковська — голова

Членки:

Ірина Качанівська
Надія Попель
Наталія Лопатинська
Олена Шиприкевич

Лідію Бурачинську, уступаючи голову, покликано на почесну голову США.

ЗАГАЛЬНІ РЕЗОЛЮЦІЇ ВИНЕСЕНІ XVII КОНВЕН- ЦІЄЮ США В НЬО ЙОРКУ дня 1-го грудня 1974 року

1. XVII Конвенція вітає Український Нарід, зокрема жінок, що переходять новий етап боротьби за незалежність України, її культуру та право на фізичне існування.

2. XVII Конвенція США приймає ініціативу молодого членства США в акції оборони Валентина Мороз та інших політичних в'язнів, зокрема жінок, які очікують від нас всесторонньої підтримки.

3. Конвенція вітає Українську Церкву в Україні й у цілому світі, її Ієрархію та все духовенство.

Вітає Його Блаженство Патріярха Йосифа

та запевняє Його в абсолютній піддержці в змаганнях за помісність УКЦ.

Вітає Його Блаженство Митрополита Мстислава та висловлює свою радість із приводу успішного закінчення Собору УПЦ.

4. XVII Конвенція США вітає Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, її основницю почесну голову пані Олену Лотоцьку і діючу голову пані Стефанію Савчук.

5. У 50-ліття існування США Конвенція вітає членок-основниць та піонерок організації за їх жертвенний труд десятиліть.

6. XVII Конвенція США вітає Світовий Конгрес Вільних Українців та його складові організації й закликає своє членство взяти участь у місяці СКВУ.

7. У 90-ліття українського жіночого руху, закликаємо членство США відмітити цю річницю, а також взяти активну участь в акціях Року Української Жінки з приводу Міжнародного Року Жінки.

8. Конвенція висловила свій жаль з приводу потрактування музейної збірки Дирекцією Українського Інституту Америки та браком зайняття відповідного становища центральними організаціями та їхніми пресовими органами.



С В Я Т К И

ОЛЕКСАНДЕР КОРЖ

І знов зима. І знов — пороша, грудень.
У пам'яті дитинство постає.
Приємне щось мені хвилює груди:
То час святок, час любий настає.
Розпусять в школі... навіщати буду
Старезний сад... А де ж сильце моє?
Зламалося! Радій, снігуре, волі!
Дзьобай калину: я візьму гринджоли!

А дні біжать. На покуті стоїть
Узвар, кутя... Благословен свят-вечір!
Хто не радів у цю щасливу мить,
Коли сам янгол обіймає плечі?
Здавалося, святкує всенький світ —
Зірок мигливих розумів я речі.
Різдвяна ніч! Її простити — гріх!
Зачувши дзвона, йду вітати всіх.

Дарує люд. Тривати б довше ранку,
Щоб обійти далекі хутори!
Проте, я знаю, будуть ще Меланки:
Смачні млинці, орішки, вергуни
Мою наповнять торбу-домотканку...
О, щедрий вечір! Свято дітвори!
Лунають скрізь під вікнами щедрівки,
І тільки ніч скликає до домівки.

Морозяно. Осяяні тини.
Полотнами покрив сніжок загати.
В заулку там хтось, чути, гомонить...
Ну, певне — то загадують дівчата:
Коляки лічать — вижде чіт, чи ні? —
Чи завітають старости до хати...
О, мудрий тин! До пари май коляк!
Так ні ж! — одну хтось вишняв на собак...

Все збереглося на дні душі моєї,
Як найдорожчий, найсвятіший скарб.
Хай книжники усякі й фарисеї
Твердять, що все це — „пережитків“ карб.
Та я, краси позбувшись цієї, —
Зубожів би, безпомічно заслаб...
Світій, святки! Горіть, зірки ялини!
І кожний раз вертайте світ дитини!

Ото й журба уже якийсь дівчині!
Але не нам — веселим хлоп'якам. —
Ми поспішали готувати пашнину,
Щоб з півночі усім господарям
Посіяти на щастя у родині,
На буйний цвіт зарідливим полям;
І з Новим Роком люд поздоровляти
Та Василя святе ім'я згадати.

Не зчуєшся — підійде і Ордань.
То страсть моя була вже непохитна:
Перед всіма уставши спозарань,
Хрестами мітить сволюки і вікна!
Ввесь сповнений щасливих сподівань,
Тримав крейдину я катхненно, гідно.
Тимчасом з церкви вернеться татусь,
І я, митець, досягненням горджуся.

Зліпились в тата вуси з бородою
Від інею. Та чинить він обряд:
Так набожно свяченою водою
На стіну кропить, де іконок ряд.
А потім бризки падають дугою
На інші стіни. Й нас усіх уряд
Торкається стебельце василькове:
Щоб ми були і свіжі і здорові.

З кропилом тато йде на двір, на сніг.
Хоч там мороз — та він, простоволосий,
Кладе пухкий за пазуху пиріг —
(З капустою, з горохом також гоже!),
І кропить хату зокола, поріг,
Хліви, колодязь: — брони все, Боже!
Город обійде, і садок, і тік —
Щоб ряснотою позначив те рік...

ПРИВІТИ ДЛЯ XVII КОНВЕНЦІЇ СУА

ПРИВІТ БЛАЖЕННІШОГО ПЕРВОІЄРАРХА
УКЦЕРКВИ — ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА
КАРДИНАЛА КИР ЙОСИФА

ДО СВІТЛОЇ УПРАВИ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА., ЗСА

СВІТЛА УПРАВО!

Ювілей 50-річчя Союзу Українок Америки — це світла подія в історії наших поселень по всіх континентах. І у вдячній пам'яті виривають світлі постаті жінок-піонерок, що пів століття тому одушевлені великими історичними посталями українських жінок нашого минулого, серед важких умов еміграційного життя поклали тривкі основи для розбудови і розвитку Вашої Організації. Відзначаючи Ювілей 50-річчя існування і праці Союзу Українок Америки, треба з признанням сказати, що Вашою півстолітньою жертвенною працею Ви вложили великий вклад у всі ділянки українського суспільного життя на поселеннях: громадського, педагогічного, наукового, церковного і політичного.

Роблячи підсумки пройденого шляху, досягнень і успіхів на Вашій XVII-тій Конвенції в Нью Йорку і намічення напрямних для Вашої діяльності на майбутнє, треба класти велику вагу на збереження і закріплення єдності наших поселень по цілій кулі земській та плекання українських прадідних, тисячлітніх патріарших традицій.

Молимо Всевишнього, щоб благословив праці і постанови XVII-тої Конвенції Союзу Українок Америки найкращими успіхами для Церкви і Народу

Благословення Господне на Вас!

✠ ЙОСИФ КАРДИНАЛ СЛІПІЙ

ПРИВІТ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО
МИТРОПОЛИТА УПЦЕРКВИ КИР МСТИСЛАВА

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

ДОРОГІ СЕСТРИ!

Сердечно Вам дякую за Вашого листа з 23 жовтня ц. р., яким Ви сповіщаєте про надзвичайну подію у житті Вашої Організації, близького мсему сердцю — Союзу Українок Америки. Велика шкода, що короткий час не дає мені змоги бути особисто привітним на урочистості відзначення 50-ліття існування і вельмикорисної та багатотворчої праці Вашої Організації. З довголітнього життєвого досвіду знаю, яку велику і благодію працю довершило Українське Жіноцтво в країнах українського розселення у вільному світі, взагалі, а Союз Українок Америки, зокрема.

Тому, з нагоди Ювілейної Конвенції, бажаю її учасникам успішних нарад, а Проводові й Членству Союзу Українок Америки всебічної Божої допомоги в ділі служіння Богові і визначеному Ним нам найближчому ближньому — українському народові.

Нехай же всесильне благословення Господа і Спаси нашого Ісуса Христа постійно перебуває з усіма нами!

✠ МСТИСЛАВ
Митрополит



ЮВІЛЕЙНА КАМΠΑНІЯ

Наша Ювілейна XVII Конвенція перейшла в піднесеному настрою в днях 29 і 30 листопада та 1 грудня 1974 р. в Нью Йорку. Велике число делегаток і гостей прислухалось до виступів і промов, брало участь у дискусії й обговорювало проекти й резолюції. Найбільш обов'язуюча є постанова ювілейної кампанії. Вона виринула з пекучої потреби нашої організації — розбудови нашого Музею.

XVII Конвенція прийняла до відома закупити доми при 203 Друга Евню в Нью Йорку спільно з Українським Конгресовим Комітетом Америки. Там буде врешті відповідне приміщення для нашої музейної збірки. Але кошти за купу й відновлення будинку та влаштування нашого Музею повинні покрити наша ювілейна кампанія. В тій цілі видали ми гарно оформлені цеглини-листівки, що повинні розійтися в ювілейному 1975 році. Видані у висоті 10 дол., 25 дол. і 50 дол. вони відповідають спроможності кожної членки, кожного Відділу. Віримо, що в ювілейному році відгукнеться не тільки все членство СУА, але й уся українська громада причиниться до створення Музею Нар. Мистецтва в Нью Йорку.

Вперше ці цеглини були виставлені на Конвенції. Побіч подаємо список тих, що започаткували нашу ювілейну кампанію!

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

На ювілейну кампанію, що була проголошена на XVII Конвенції СУА — якої вислід призначений на розбудову нашого Музею, — відгукнулись і зложили свої пожертви такі Відділи й членки:

Першим Відділом, що зложив 100 дол. і закупив 4 цеглини по 25 дол., був 66 Відділ ім. Олени Кислевської з Нью Гейвену.

Першою членкою, що зложила 50 дол. і придбала 2 цеглини по 25 дол., була п-і Софія Олесницька з Ньюарку.

Дальші пожертви Відділів:

| | |
|-------------------------------|--------|
| 82 Відділ СУА, Бронкс | 200.00 |
| 57 Відділ СУА, Ютіка | 50.00 |
| 25 Відділ СУА, Потакет, Р. А. | 50.00 |
| Дальші пожертви членок: | |
| Марія Радивил, Чикаго | 50.00 |
| Ганна Ратич, Едісон | 25.00 |
| Стефанія Пушкар, Філяд. | 10.00 |

МОЛОДА ЖІНКА В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

(На підставі доповіді виголошеної у Дітройті)

В своїй доповіді про молоду жінку в українському суспільстві хочу обговорити роль молодого матері та жінки в громаді.

Тепер майже кожна жінка має вищу освіту, переважно має професію, часто працює, а одночасно є жінкою і матір'ю. Все це часто створює у неї конфлікти. Вона постійно мусить рішати яке становище вона буде займати, котра роль для її особистості більше підходить і котра для неї важливіша. Одним з найголовніших чинників при вибиранні даного становища в житті є те, що жінка перш за все мусить бути задоволена зі себе. Коли вона буде задоволена зі себе самої, то легше буде задоволити і ошасливити і чоловіка і дітей. Жінки переважно переходять усі ці призначені їй долею ролі в різних стадіях. На кожну стадію котра дана ролі займає перше місце. Це самозрозуміле: спершу вона студентка, потім професіоналістка, молода дружина, молода мати, і врешті суспільна діячка.

Багато написано про роль жінки-матері, про проблеми зв'язані з цим, про вплив матері на дитину, на довкілля. Ця роль матері викликає у жінки багато різних переживань: і веселих і сумних. Щоб обговорити цю роль української жінки та зв'язки матері, подумаймо спершу що це таке українська жінка.

Перший СКВУ пояснив це в такий спосіб: українець в діаспорі це повноцінний громадянин своєї країни, пов'язаний із українським народом вузлами української мови і культури, особистість якого позначається християнсько-етичними цінностями і творчою дією для України.

Другий СКВУ дешо поширив цю дефініцію та наложив більший на тиск на українську мову та культуру.

Розгляньмо ближче ці поняття.

Перше: українець це повноцінний громадянин своєї країни — не тільки в імені, але в дії — той, кот-

рой голосує, слідує, цікавиться та приймає участь у демократичній процесі країни.

Нам молодим це легше приходити, але й ми часто маємо наставлення — „моя хата з краю“.

Багато з нас займає важливе місце в американському суспільстві. Це позитивно впливає на нас і наших дітей.

Далше: як громадяни нашої країни ми є теж пов'язані з українським народом українською мовою і культурою. Справа ідентичності для доростаючої молоді може бути проста, коли ми її вміло поведемо. Передумовою збереження національної ідентичності є насамперед віра в слушність національного самозбереження. Д-р Голвінський називає це волево-емоційним аргументом. Збереження ідентичності залежить від бажання ту ідентичність зберегти. Раз ми вирішили що ми хочемо зберегти її, то мусимо послідовно поводитись — зайняти позицію, як Мороз це казав: Наша поведінка мусить віддзеркалювати цю позицію.

Хочу тут згадати ще одну загально прийнятну тезу, що родина це основна клітина нації, що родина передає спадщину, затримує культуру, зв'язок між поколіннями та виробляє почуття приналежності до української спільноти.

Тепер можемо обговорити, які чинники є конечні для національного самозбереження: 1. держава, 2. мова, 3. церква.

Мова це вислів почувань. Вона творить поняття, які найкраще передають почування і духовність народу. Затративши рідну мову, людина поволі втрачає зв'язок із своєю національною спільнотою.

Дитина, засвоюючи мову, вивчає її не тільки з слухових та зорових вражень, але також із чуттєвих реакцій батьків, а в першу чергу матері. Уживання рідної мови в чужому середовищі позитивно впливає на національне самозбереження, підтримуючи зв'язок з минулим та зв'язок з Україною й з іншими

українцями в світі. Антропологи вважають мову основним чинником у збереженні та продовженні даної культури. Мовою можна передати в душу молодого покоління українську духовність з усіма її національними особливостями.

Третє: українська людина має завдання не тільки задержати і зберегти мову та культуру, але активно жити для України. Тут головну роль грає інформаційна діяльність. Кожний українець чи українка це в деякій мірі інформативне бюро і апостол — чи амбасадор нашої національної уявної держави. Ми мусимо інформувати наших американських знайомих про нашу справу. Вони починають цікавитися нею більше, коли вони особисто знають когось хто є українець. Тут не без значення є яку позицію ми займаємо, чим ми є, бо у теперішнім світі часто позиція значить більше ніж слово.

Це вияснення хто це українка, її характеристика та завдання було конечно для нашої теми, тому що тепер знаємо, про яку жінку ми говоримо і також маємо поняття якого українця ми, українські матері стараємося виховати, який наш виховний ідеал.

Ото ж українська жінка-мати має багато складніше до виконання завдання, як інші матері. Хочу тут підкреслити, що за виховання дитини відповідають обоє батьки, але сьогодні зверну увагу на жінку-матір.

Історично роль і доля української жінки була важка. Про це пише Євген Сверстюк у своїй статті „На свято матері“ (гл. НЖ — березень 1973 р.).

Українська жінка-мати у вихованні своїх дітей старається вщепити в них християнсько-етичні цінності та чуттєвість. Важливим є виховати і дівчат і хлопців з почуттями краси, естетики та пошани до людських почувань. Часто дівчата ці прикмети мають, а хлопці менше. Тоді вони не підходять собі і

не розуміють один одного. Мати мусить також задумуватися над позитивними впливами американського довкілля та темпераменту і цей корегуючий елемент зміло ужити на деякі хвиби української вдачі-сварливості, заздрості, брак солідарності. Як мати, молода українка цікавиться українським суспільством, щоби створити відповідне середовище для своїх дітей. Можна виховати дитину самому, але треба її також умістити в середовище, до якого вона могла б належати.

Мати постійно рішає, як виховати свою дитину. Вона цікавиться школами, молодечими організаціями та середовищем. Чи вони підсилюють її позитивний вплив, чи всні притягають дітей до українського суспільства, чи радше відштовхують їх; чи краще посилати дітей до наших шкіл, чи до американських чи ще якихось інших, залежно від країни поселення.

Вона постійно мусить впливати на середовище, в якому обертається її дитина і старатися підвищити рівень того середовища. Задля цього вона сама повинна входити в українське зорганізоване життя. На жаль треба признати, що тут, на еміграції, жінка до певної міри втратила своє рівноправне місце в зорганізованім житті громади. А це шкода, бо жінки мають прикмети дуже потрібні в громадській праці: перше — це сильне почуття обов'язку; друге — амбіція не перешкоджає їм в праці (важливе є що зроблене, а не хто зробив).

Традиційно українські жінки були рівні з чоловіками. В давні часи, коли чоловіки роками перебували в воєнних походах поза домом, українська жінка була єдиним і повноправним керівником у господарстві і родині.

Тут на еміграції, сталось таке, що пращо українських жінок організації вживають головно для влаштування буфетів при різних нагодах. Це також потрібне, але не можна обмежувати жінок виключно до допомогової роботи.

Жінки зміють співпрацювати з різними людьми. Чому ж їх так мало при громадській роботі? Де наші жінки?

Може до деякої міри жінки самі винні? Може вони стараються

Яка це честь, — приемність, навіть — більша,
Перелетівши половину світа,
Вам привезти, в цей день, хоч тільки — віршем,
Від всіх сестер з Австралії — ПРИВІТИ!!!

Хай небо дасть Вам сили і — горіння!
Як важко б не стелилися дороги,
Не знеохочуйтесь! Майбутні покоління
Вас — ставитимуть в приклад! Отже — З БОГОМ!!!!



ДОРОГІ МОЇ СОЮЗЯНКИ!

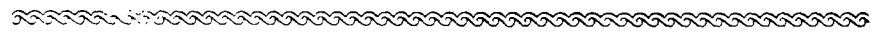
Перед моєю далекою дорогою до Австралії (там де дідько „Добраніч“ каже), хочу з глибини серця подякувати Вам всім за Вашу велику допомогу, за всю Вашу працю і моральну підтримку (як я її потребувала!) під час мого „пришествія“ — чи пак турне по цьому, задля Вас для мене дорогому, континенті! Спасибі, дорогі сестри по крові! Бажаю Вам щастя, успіхів та усміхів! Щастя Вам, Боже!

Не маючи мільйонів — складаю мій скромний дар (50.00 дол.) на розбудову „Нашого Життя“.

Ваша

Нью Йорк, грудень 1974 р.

Зоя Когут з країни Кангуру!



знайти якісь виправдання для цього? А цих виправдань є багато: 1. праця, 2. діти, 3. організація в місні їх поселення їм не підходить.

Що ж тоді жінка може зробити? Вона може творити нові зацікавлення та вводити їх в ту організацію, може працювати в професійній організації...

Яка ж причина того, що понад 100,000 жінок українського роду своїм остоном громадського життя в США?

А проте праця жінки в громадських організаціях допомагає їй у виконуванні її найважливішої ролі — жінки-матері. Коли дитина бачить, що мати не відходить від української спільноти, а працює для її добра, то й дитина змалку буде поступово звикати до такої праці та не відійде від свого народу.

У своїй доповіді я старалася пояснити ролі молодої жінки матері в українському суспільстві. Її завдання передати українську духовість через рідну мову і культуру, вщепити любов до свого рідного, надати тон та зайняти позицію в громаді. Кожна мати старається і повинна вирядити своїх дітей у світ з почуттям певности себе і гордості з свого національного походження.

КОНВЕНЦІЯ ДЛЯ ОБОРОНИ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Делегатки і гості, зібрані на XVII Конвенції США, на пропозицію Марії Крамарчук, голови Округи Північний Нью Йорк, відмітили подиву гідну поставу переслідуваних на Рідних Землях політичних в'язнів, яких символом є Валентин Мороз.

Під час хвилини „духової злуки“ з Батьківщиною і нескореними, присутні вислухали стоячи „Тренос“ Ігоря Калинця, який відчитала Євгенія Рубчак-Єнзен, голова 71 Відділу США в Джерзі Сіті. Присутні відмовились від полуденку і зложили 668 дол. на Фонд оборони Валентина Мороза у Вашингтоні, Д. К. Збірку на листи Комітету оборони Валентина Мороза перевели пані: Надія Попель, Софія Раковська і Мирослава Савчак з 82 Відділу США в Нью Йорку, Ірина Остап'юк з 93 Відділу США в Гартфордді, Юлія Добуш з 28 Відділу в Ньюарку, Марія Крамарчук — голова Округи Північний Нью Йорк, М. Кушнір, Ірина Шмігель з 47 Відділу США в Рочестері, Ярослава Кобрин з 13 Відділу США в Честері, Дарія Яворівська з 81 Відділу США в Дітройті та Марія Турко з 79 Відділу США в Кембриджі.

Після проведення збірки Євгенія Рубчак-Єнзен і Леся Гой перевірили збіркові листи і зібрані гроші, при чому ствердили, що разом зібрано на 14-ох листах суму 668 дол., які переслано разом із листами згодоному вище Комітетові оборони Валентина Мороза у Вашингтоні.

ВІДНОВІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!

ГАЛИНА ТИТЛА — ІКОНОПИСЕЦЬ

Галина і Богдан Титли — мистецьке подружжя. Акварелі Богдана Титли не раз бачили ми на різних мистецьких виставках, знайдемо їх у домах любителів мистецтва. Він графічно сформулює видання, оголошення, запрошення, то-



Галина Титла, мистець-іконописець
Halyna Tytla — artist

що. Поруч його імені появляється від деякого часу ім'я його дружини Галини Гриценко-Титли, яка, зрешттю, іде своїм власним мистецьким шляхом незалежним від того, яким іде її чоловік.

Для XVII Конвенції США виконала вона ряд проектів, як ось „Дерево життя“, яке вирізьбив на основі її рисунку Ігор Кіршак, а на якому горіли свічки, що їх засвітили почесна голова США Олена Лотцька, голова США Лідія Бурачінська та голови всіх Округ. Емблема її роботи прикрашувала стіл під час парад і бенкету, вона проектувала запрошення та була мистецьким дорадником Конвенційного Комітету.

Ділянка прикладної графіки це тепер професійна праця Галини, всна ж бо співпрацює з відомим видавництвом McGraw Hill де оформлює книжки, брошури, тощо.

Але її головне зацікавлення — ікони.

На виставці жіночої творчості, яку влаштував, як шороку, 64 Відділ США, а яку мали можливість оглянути делегатки на XVII Конвенцію можна було бачити її чотири ікони. Повне опанування техніки темпері, такої, яку колись стосували давні іконописці, вичуття кольорів характеризували ці праці, далекі від аматорського наслідування. Галина Титла представила себе як повноцінний іконописець. Звідки у Галини таке зацікавлення? Яка доросла, що її довела до цього жанру?

— Від давна цікавлюся традиційним мистецтвом, так під оглядом техніки як і стилю.

Чому якраз іконами?

— Можливо тому притягає мене візантійське мистецтво, що мій прадід — грек. Пам'ятаю його, хоч була ще зовсім маленькою, коли його бачила.

Поштою до бивчення цієї ділянки був конкурс на ікону св. Ольги, яку у 1970 році розписав США, а на якому Галина Титла одержала 2-гу нагороду. Після конкурсу мистець Черешівський порадив Галині звернутися до найкращого знавця іконопису Петра Холодного. Цей захопив її до студій і Галина стала ученицею Петра Холодного і мала можливість не тільки вивчати цю трудну техніку, але інколи помагати мистцеві.

Згодом виконувала самостійні замовлення, користаючи з поради за згодою мистця Петра Холодного. Так ікони св. Ольги і св. Володимира її роботи прикрашують церкву в Барнесборо, Па. Вони виконані комбінацією технік еґс-темпері і олії.

Дві плащениці є в церквах св. Володимира в Глен Спей і св. Михаїла в Йонкерсі.

Від часу конкурсу у 1970 році Галина Титла бере участь в усіх виставках жіночої творчості, що їх влаштовує щорічно 64 Відділ США у Нью Йорку. На виставці з нагоди 20-ліття ОМУА влітку бі-

жучого року виставила вона дві свої ікони. Пластовий курінь „Перші Стежі“ влаштував 18-20 жовтня біжучого року спільну виставку праць Галини і Богдана Титлів та різьб Богдана Мухина. А ось тепер можемо ще оглядати її ікони на стінах домівки США в Нью Йорку на виставці, про яку була вже мово вище.

На нашій обкладинці містимо одну з тих ікон, а дві у тексті. Ікона, за яку одержала Галина Титла нагороду у 1970 році поміщена була у ч. 10 „Нашого Життя“ з 1970 р., а друга ікона, яка теж була представлена на конкурс, прикрашує обкладинку „Нашого Життя“ у ч. 8 з того ж року. У числі „Нашого Життя“ за грудень 1970 р.



Ікона св. Ольги — виконала Галина Титла для церкви в Барнесборо
Icon of St. Olga — work of Halyna Tytla, now in St. Wolodymyr Church in Barnesboro, Pa.

МОЛОДОМУ ТАНЦЮРИСТОВІ

ДУМКИ НАД КНИЖКОЮ АГНЕС
ДЕ МІЛ „МОЛОДОМУ
ТАНЦЮРИСТОВІ“

На вулиці під моїми вікнами затихає рух. Кінчається довгий осінній вечір, і я чекаю на „мою“ радіо-програму. Тут інтерв'ю з авторами нових книжок, розповіді про далекі, чарівні і мені недоступні краї, нові театральні вистави і — чи може нині знов буде щасливий день? — інтерв'ю з мистцями танку. На одному з них довідаюся про цікавий факт — у США існує 17 тисяч балетних шкіл. Іншим разом розмова з Агнес де Міл, танцюристкою, педагогом, хореографом і авторкою низки книжок про танок. Коли і хто буде далі? Чому так рідко буває заступлена ця галузь мистецтва?

Мимоволі приходить на думку один з творів Агнес де Міл: „Молодому танцюристові“. В цій невеликій книжечці можна згайти відповідь на ці запитання, бо обговорені тут усі аспекти ситуації танку і тих, що ним займаються у цій країні. Увага присвячена також популярним пересудам та застереженням до цього фаху. Авторка каже: „Як тяжко умирають недобрі традиції“, а мені пригадується розмова з однією з наших інтелегентних пань. Коментуючи подружні пляни своїх синів, вона висловлюється про доньку своєї шкільної товаришки, абсолювентку однієї з найкращих балетних шкіл Нью Йорку, в такий спосіб: „Мої сини з балетниками не будуть женитися, вона десь на Бродвеї виступала. Хто її там знає де“.

Читаючи частину про підготовку до науки балету і перші лекції, що закінчується словами: „...бож таюк це спосіб вислову, при помочі якого ми ділимося з іншими людьми тим, що в нас найцінніше...“ Знов думками повертаємося до нашого суспільства. Слухаючи розмови гордих матерів на всякого рода громадських зібраннях,



Св. О. Миколай,
темпера на дере-
ві, Галина Титла

St. Nicholas —
tempera on wood
by Halyna Tytla

знайдемо теж статтю з усіма біографічними даними та про перші її кроки у мистецтві іконопису.

Між першою її іконою і цими, які оглядаємо на цьогорічній виставці, величезний поступ. Її твори свідчать про те, що вона знайшла свій жанр у мистецтві і що трактує свою працю псавно, вичаючи її і вдосконалюючи. А іконопис згайшов нову творчу силу, що продовжуватиме світлі традиції, знайшов відповідального повновартісного мистця.

Взимку можна Галину Титлу знайти всюди, де діє живучий і активний 83 Відділ США, якого вона є членкою. А вліті? Вліті йдемо високо стежкою, де на одній горі у Гантері є хата Галини і Боглана Титлів. Там вони відпочивають із своїми двома синами, спокійним, вдумливим Андрієм та динамічним Романом, але теж працюють маляючи кожний у своїй ділянці. У вечорі можете заграти з Галиною в більярд у „Ксені“, хоч має вона там кращих за мене партнерів, хоч би Ека-Козака. Можете теж погортити з нею на всякі повсякденні й поважні теми. Знайдете її, ті хто займається цими спортами, при

відбиванці або на тенісовому корті. Бо Галина завзята спортсменка.

Коли тепер згадуємо тих, хто працював для Конвенції, — не можемо не згадати її хоч такою скромною нотаткою.

У. Любович.

ГРАТУЛЮЄМО

Марта Гарнавська, член редакційної колегії „Нашого Життя“, одержала 3-тю нагороду на літературному конкурсі Фонду ім. Ів. Франка в Чикаго, за свою збірку поезій „Хвалю ілюзії“.

Комунікат містимо на іншому місці, а тут складаємо gratulacii і бажаємо дальших успіхів у творчій праці!

РЕДАКЦІЯ „НАШОГО ЖИТТЯ“

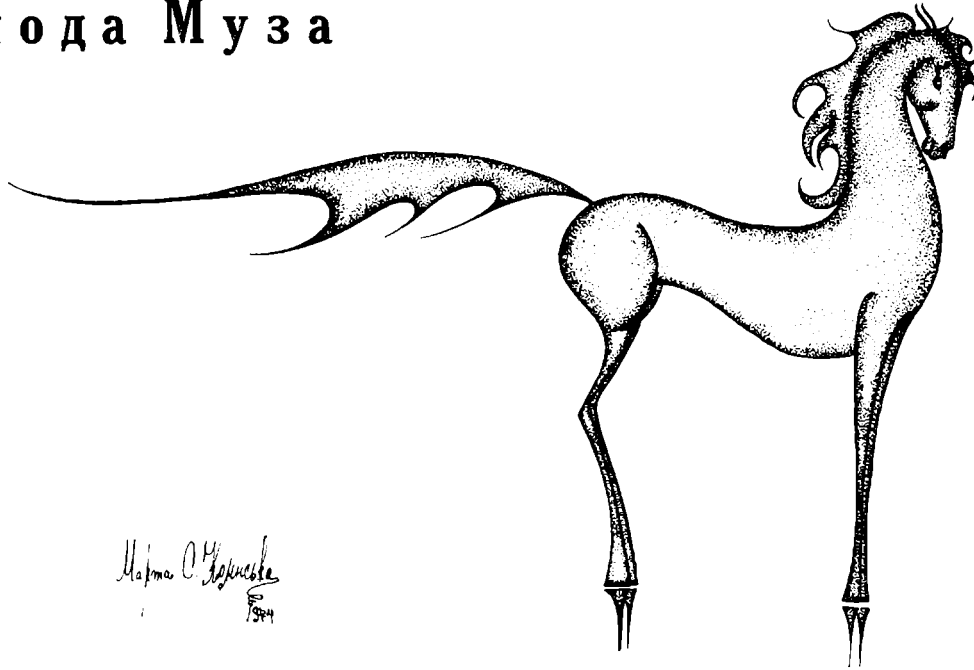
НАША ПОДЯКА

Щиро дякуємо п. Юрієві Ганкевичеві за дар на пресовий фонд „Нашого Життя“ в сумі 40.00 дол. Це вже не вперше п-во Ганкевичі піддержують наше видавництво. Тим разом п. Юрій Ганкевич зрікся свого гонорару за поміч при перевезенні нашого журналу з Нью Йорку до Філадельфії.

Щиро дякуємо.

РЕДАКЦІЯ

Молода Муза



Кінь — графіка,
М. Коленська
A horse — drawing
by M. Kolen-
ska

раз-у-раз чуємо слова: „Моя ходить на музику“, або: „Моя ходить на балет“, і цих остягніх чим далі, тим більше. Що спонукує батьків до посилання дітей на балет? Причини бувають різні: віра в талант дитини, бажання, щоб дитина ходила на лекції для руханки, а може дитина сусідки ходить на балет, то треба й свою післати, адже сусідки донька уже на сцені виступала — „а моя чим гірша?“

Не маю сумніву, що на першому місці стоїть віра у талант дитини і бажання батьків дати дитині можливість розвинути його. З'являється питання: як пізнати талант. Багато розчарувань можна заощадити усвідомлюючи собі, що майже всі малі дівчатка люблять танцювати. Причиною для розчарувань може також бути, коли посилається дитину до балетної школи раз на тиждень, в надії на великі успіхи і очевидно на участь у „пописі“ на перших місцях. За одну лекцію в тиждень дитині опанувати балетну техніку неможливо, в пізнішому віці це ще трудніше, а деколи зовсім виключено таке досягнути.

Справі „попису“ у багатьох випадках приписується завелике значіння. Очевидно як педагог є рівночасно балетмайстром у театрі,

то час від часу включає учнів у балетну виставу і дає їм можливість привчитися до сцени. В наших обставинах учитель змушений сам організувати виступи учнів. Ця річ вимагає величезного вкладу часу і енергії, що треба належно цінити. Та в учнів і їхніх батьків чомусь у багатьох випадках, витворюється враження, що, виступивши раз на сцені людина стає мистцем танку. У „Молодому танцюристові“ знаходимо поради в зв'язку з виступами, призначені абсолвентам школи у віці 17 до 18 років. Уявім собі коментарі на адресу учителя танку, у нашій балетній школі, якби він не дав можливості всім учням регулярно „пописуватися“!

Якщо б я мала балетну школу (що, на мое щастя мені не загрожує), радила б усім учням та їхнім родичам прочитати книжку Агнес де Міл, яка, словами авторки, „являється вислідом життя проведенго у клясі, на репетиціях і в театрі; все це напевно знають ветерани, але цього матеріялу ніхто ще не подав у книжковій формі“. — В кінці книжки долучення список танкової літератури, балетних компаній, що виступають у США, кследжів з курсами танку, та танквих фільмів і де їх можна позичати.

ЖОВТИЙ ПІСОЧОК

— Ходи, сядемо тут — сказала.
— Ні, ходімо на лавочку — відповів — там є пісок.

Сиділи вдвох на лавочці. Він у задумі рисував щось тоненьким патичком на піску.

— Що рисуєш?
— Тебе.
— Я неподіба.
— Не шкодить.

Рисувати нелегко. Пісок сухий і осипався.

— Подивися, прилетів хрущ.
— Це самичка.
— Як знаєш?
— Самці не літають так низько.

Вітер повіяв. Затер її обличчя з жовтого піску.

— Прийдім завтра на те саме місце, добре?

— Добре.

Але не прийшов завтра, ані післязавтра. Ані за два дні. Ані за місяць. Не прийшов уже ніколи. Часто сиділа самітня на малій лавочці. Сама. Задумувалася і ніяк не могла зрозуміти, чому не приходить.

Не знала, що батьки перенесли його до іншого передшкілля.

А. А.

ЮЛІАНА ОСІНЧУК

Студентка-ступендистка вищої музичної школи "Julliard" в Нью-Йорку. Учениця відомої Rosina Lhevinne і Martin Canin. Працює над дипломом "Master of Music." Виступала з концертами в Нью-Йорку, Лос-Анджелес, Кал., в Чикаго, Ілл., в Дітроїті, Міч., в Томс-Рівер, Н. Дж. і Пальм-Біч, Фла. Також брала участь в різних Master Classes і музичних фестивалях в США і Франції.

Є активною в Пласті, та коли має час (дуже рідко) любить подорожувати, збирати поштові марки і цікавиться образотворчим мистецтвом. Містимо її композицію до слів Ліни Костенко.

МАРТА КОЛЕНСЬКА

17-ти літня Марта студіює на Ратгерс Університеті в Нью-Йорку історію і мистецтво. Брала участь у виставках влаштуваних „Пластом“ і СУА та в Нью-Йорку в „Ірвінгтон Сентеніал“. Закінчила школу українознавства. Ілюструвала журнал „Дружба“ та виконала ілюстрації до поезій Лесвіда Полтави в „Нашому Житті“.

ХРИСТЯ КОЛЕНСЬКА

НАЙЧОРНІША НІЧ РОКУ

Між чорним лісом
і замерлим озером
спадає тень
найчорнішої ночі року.

Тихо й глибоко
сипле сніг,
і чорний ліс
мрійно гойдає
до сну.

Лиш чути
скрипіння німих гілок
і жалобний стогін
зів'ялих уст вітру.

Замерзлі вії
чорноокого озера
блистять заспанним усміхом,
і місячні соплі
обіймають зимну теплоту.

Хочеться заснути
під вічною мантилею снігу,
але видно вже дорогу,
а далі, світло першого дому.

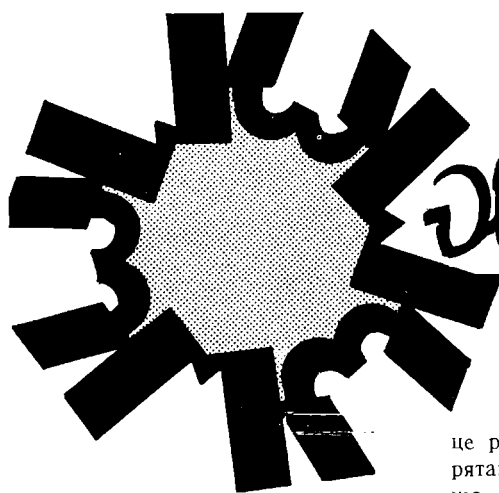
Іду...

Скапує сніг місячною соплею
і тане сніжинка в долоні.

НЕМА КОМУ

СЛОВА: Ліна Костенко
МУЗИКА: Юліана Осінчук





КАЛЕНДАР СКОТ Життя

Опрацювала Світлана Луцька

УКРАЇНА

● Цього року минає 82 років дослідниці української народної культури Ірині Добрянській, яка 40 років свого життя віддала музейній справі. З покійним художником Левом Гецом була організатором і співробітником музею „Лемківщина“ в Сяноці. Після Другої світової війни 12 років працювала в музеї етнографії й художнього промислу в Академії Наук УРСР. Ірина Добрянська описала й упорядкувала 12,000 зразків вишивки в музеї етнографії, досліджувала глинянське килимарство на Львівщині та є авторкою низки наукових праць із ділянки української етнографії.

● У київському видавництві „Мистецтво“ в 1974 р. в серії „Перлини народного мистецтва“ появилася книжка авторів О. Г. Авксентьевої й І. Д. Авдеевої „Українська іграшка“. Вступні статті в українській та англійській мовах подають нарис історії української дитячої іграшки. В книжці багато кольорових світлин іграшок із глини, дерева, хутра й синтетичних волокон. Праця написана на основі матеріалів постійно діючої виставки іграшок республіканського методичного кабінету гри та іграшки Міністерства освіти УРСР.

● Валентина Гахова, замешкала в місті Суми, член стрілецького клубу, стала в травні 1973 р. чемпіонкою Української ради товариства „Буревісник“ у ділянці стрільби. Кілька місяців пізніше здобула звання майстра спорту в стрільстві. Тепер працює інструктором у цій ділянці.

● Марії Гаврилівні Числовій — українській народній різьбарці, сповнилося 80 років. Її спеціальність —

це різьблені дерев'яні іграшки й звірята: козлики, коровки, собачки тощо. Двадцять років працювала Марія Числова в Москві в артілі „Волга“, де вчила різьбарства дітей. Коли дійшла до пенсійного віку, повернулася в рідну Полтавщину й поселилася у Кобеляках. Недавно Марія Числова подарувала Кобеляцькому народньому музеєві двадцять майстерно виконаних робіт. Її різьблені іграшки здобули три срібні медалі, численні грамоти та побували на всесоюзних та міжнародних виставках майстрів народної творчості в Англії, Швейцарії, Франції й Японії.

ЗСА

● 22 вересня 1974 р., заходом 15-го Відділу Українського Золотого Хреста в Твин Ситі, Міннесота, влаштовано авторський вечір Слєксандри Костюк. Ол. Костюк, колишній член київського літературного об'єднання „Плуг“, двічі була арештована ЧеКа за свою літературну діяльність. У ЗСА Олександра Костюк упродовж 10 років (1961-71) була редакторкою „Вістей“, єдиного в той час музичного журналу на еміграції та на Україні. Слово про письменницю виголосила Валентина Єрмоленко. В часі вечора були зачитані вірші та уривки з повістей авторки.

● 1 листопада 1974 р. в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью Йорку відбувся авторський вечір письменниць: Міри Гармаш, Діми й Любови Коленської. Поетеса Діма читала вірші із збірки „Зустріч років“, оповідання „Непередбачені“; Л. Коленська прочитала оповідання з книжки „Павлів тріумф“ та новелю „Немає повороту“; поетка М. Гармаш — поезії із збірок „Віднайдені роки“, „Райдуга в п'ятмі“, уривки з поеми „Марія Люїза“ та нові, ще недруковані, вірші.

16-літня Марта Мачай відіграла на фортеп'яні композиції Д. Бортнянського, І. Соневицького й Ф. Шопена.

НІМЕЧЧИНА

● Анна Галя й Катерина Горбач переклали на німецьку мову вірші Валентина Мороза „Україна“, „Кредо“, „Холодний гай“, які помістила провідна німецька газета „Франфуртер Альгемайне Цайтунг“ 23 серпня 1974 р. В газеті також подано інформації про знущання над В. Морозом советською владою.

ЯПОНІЯ

● На Світовому Конгресі Мікробіологів, який відбувся в Токіо 1—7 вересня 1974 р., 540 науковців із 30 країн світу підписали звернення до Л. І. Брежнєва і М. В. Подгорного в обороні мікробіолога Одеського Медичного Інституту Ніни Строкатої-Караванської, натавровуючи її незаконний арешт і 4-річне заслання та вимагаючи медичної опіки для хворої на рака грудей Ніни Караванської. Це звернення переслано також до численних міжнародних організацій. Советська делегація присутня на конгресі та советська амбасада в Токіо заперотестували проти цієї акції — але безуспішно. В японській газеті „Шічо Шінбун“ з 15 вересня появилася стаття про справу Н. Строкатої-Караванської і про насильну русифікацію України.

АВСТРІЯ

● Дня 27 жовтня 1974 р. померла у Відні на 81 році життя малярка Марія Дольницька-Недбаль, яка особливо відзначалася в ділянці мистецької емалі. У Відні, де мала власну майстерню, зробила ряд винаходів, модернізуючи техніку цього мистецтва. Виставляла свої твори в різних країнах світу й здобула високу оцінку.

ють, що після-завтра відбудеться вечір Об'єднання. Ти ж там головний промовець.

— Чи ти дістала з бібліотеки матеріали? — звернувся Михайло Калістратович до дружини.

— Навіть уже дещо й вибрала, скомпонувала й передрукувала. Звичайно, головну роботу — опрацювати — залишила для тебе. Я зараз тобі принесу.

Михайло Калістратович, нахлавши окуляри, в масивній роговій оправі, уважно переглядав задрюковані аркуші паперу.

— Не зле... Не зле... — говорив він, — у загальному, зовсім не зле... коли опрацювати... Принеси наші словники й олівець, люба, — звернувся він до дружини.

Дружина побігла по словники й олівець.

— Між іншим, у суботу тебе чекають з доповіддю в Товаристві Дослідників застосування Підводних Човнів для Мирних Цілей. Я вже підшукала тобі деякі матеріали, а дещо замовила в бібліотеці. Обіцяли дістати на завтра.

— Накидай щось загальниково, люба, бо почуваю, що не встигну дати ради. Минулого року ти зробила це зовсім незле.

— Незле? — у лагідному голосі дружини забриніли нотки докору. — Та ж твою доповідь було відзначено як найкращу доповідь року, і я цілком певна, що вона допомогла тобі в тому, що тебе обрали головою Об'єднання.

— Ти маєш на увазі?.. — почав схвильовано Михайло Калістратович.

— Ні, ні!.. Не зрозумій мене зле, — похспилася дружина. — Зрозумій!.. Адже навіть президент держави потребує помічників і до радників... Для кожного доброго голови вистачає бути особистістю та мати ідеї, які він має кидати своїм помічникам і давати їм широкі поле діяльності...

Михайло Калістратович знав, що його солідна постать з першого погляду звертає на себе увагу, а всі ідеї щодо характеру і змісту його діяльності були виключно виворочені його власної уяви. Від цієї думки в нього зразу ж покращав настрій і він, ставлячи ще одну кому у матеріалах по „Застосуванні Підводних Човнів для Мирних

Якби...

— Уяви собі, знову понасажували на професорські місця різних йолопів.

Дружина, без дальших пояснень зрозуміла, що при підвищенні становищ викладацького персоналу на географічному факультеті, Михайла Калістратовича знову обійшли.

Подібне трактування чоловіка адміністрацією університету траплялося вже багато разів і раніше протягом його майже двадцятилітньої праці у ньому, де він увесь цей час незмінно залишався інструктором географії. Спочатку така, на думку Михайла Калістратовича, несправедливість з боку адміністрації університету його обурювала; пізніше — сердила; а тепер він лише хвилювався, вбачаючи всі причини того, що він уважав несправедливим, вірніше того, що йому з будь-яких причин не подобалося, — в ненормальності суспільства та його неминучій загибелі.

— Не хвилюйся, Мікі! — заспокоювала Михайла Калістратовича дружина. — Чи ж варто нервуватися через людей, які не варті цього? Хіба ж вони спроможні оцінити справжні здібності? Що ж від них вимагати? Властиво кажучи, вони покарали самих себе.

Слова дружини були бальзамом для душі Михайла Калістратовича і він, уже трохи заспокоєний, додав: — Крім того, вони жадливо бояться конкуренції.

— Вони не усвідомлюють, що якби не ти — факультет розлетівся б уже давно.

Протягом наступних п'ятьох хвилин панувала мовчанка — бо хоч на який суворий осуд заслуговували негідники — тут вони об'єднали відчуття, що дружина, образно висловлюючись, занадто перегнула палицю.

Тишу прорізав телефонний дзвінок і пані Люся побігла підняти слухавку.

— Це телефонували зі Світового Об'єднання Вільних Астрономів, — сповістила пані Люся, входячи до кімнати. — Вони нагаду-

СВІТЛАНА КУЗЬМЕНКО

Михайло Калістратович прийшов з праці дуже схвильований. Побурчавши на все, на його думку, не потрібне, що сьогодні, здавалося, немов би навмисне, увесь час лізло під ноги та з приводу того, що потрібних йому речей він не міг знайти на своїх звичних місцях, він узяв газету й пішов до вітальні.

— Не було вже тобі іншого місця?! Забирайся! — звернувся він до кота, що зручно примостившись на улюбленому фотелі Михайла Калістратовича, дримав.

Кіт, не поспішаючи, підвівся, пильно подивився в обличчя господаря і, зіскочивши на підлогу, оглядаючись, потпрямував до кухні. Михайло Калістратович зразу ж зайняв його місце і розгорнув газету.

По ступені надутости Михайла Калістратовича дружина знала, що чоловік чимось покривджений, властиво, його самолюбство вражене у досить поважній мірі.

З подружнього досвіду, який мав місце протягом майже трьох десятиріч, вона також знала, що тепер не час на будь-які розпитування і, привітавшись з чоловіком, продовжувала поратися в кухні. Коли останні деталі, зв'язані з приготуванням обіду, були закінчені, вона поклікала чоловіка до столу.

— Цілком ясно: світ швидшими темпами, аніж ми собі уявляємо, котиться до загибелі, — промовив Михайло Калістратович, відсуваючи порожню миску, у якій ще декілька хвилин тому парували запашний борщ. Дружина вичікує дивилася на чоловіка. Михайло Калістратович задумався, і дружина пішла до кухні принести другу страву.

— Світ котиться до загибелі, — повторив свою попередню висловлену думку Михайло Калістратович, розпочинаючи печеню, і вже, поклавши чималий кусень м'яса до рота, додав, — ворожі сили розпансшилися уже абсолютно скрізь і діють, як їм тільки забagnetься.

— Щось трапилось, Мікі? — стривожено спитала дружина.

Цілей“, почав мугикати якусь мелодію.

— Завтра у мене збори у Філятелістичному Товаристві — сказав він, не підводячи від паперів очей.
— Чи ти вже наклеїла ті марки, що я приніс з минулого засідання?

— Ще ні, але завтра це зроблю.

— Ти знаєш, мене попросили счолити новозасноване Товариство для Студій Життя на Інших Плянтах. Дістань мені на початок, будь ласка, твори Бердника і „Через 300 літ“ Ганни Черинь. Цей твір появился у її найновішій книжці „Хитра Макітра“.

— Так, капітане, — жартуючи відповіла дружина і пестливо погладила його по голові.

Коли трохи пізніше зайшла донька з онуком, Михайло Калістратович був уже в зовсім погідному настрої. Він повитягав свої пштові марки та відзнаки численних товариств, до яких він у той чи інший час свого життя належав, і внук захоплено роздивлявся дідові скарби. Це тішило Михайла Калістратовича. Коли він укладався спати, не лишилося вже й сліду від того настрою, з яким він ще недавно прийшов з праці і від якого, йому здавалося, валиться цілий світ.

Перед тим, як уже зовсім задрімати, Михайло Калістратович блискавично пронизала думка, від якої увесь його сон раптом шез. Михайло Калістратович сів на ліжку і промовив до майже сплячої дружини: — А знаєш, Люсю, ти в мене дуже розумна жінка. То іноді висловлюєш такі речі, які дають масу матеріалів до роздумів... Навіть для чоловічих умів... Пригадуєш, ти сьогодні говорила про президентів, голів і таке інше?.. Це цікаво... Це дуже цікаво... Це не просто думка... Це ціла теорія... Це — ідея!... іншими словами — це наведено мене та думку, що якби у мене на праці були такі помічники, як ти, я на певно вже давно був би ректором університету.



ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ ПРЕСОВИМ РЕФЕРЕНТКАМ

Вслід за порадами, які відносяться до писання хроніки, містимо ще два відтинки з реферату Марії Барагури.

ПРЕСОВІ РЕФЕРЕНТКИ

Пресовою референткою повинна бути людина, яка любить брати живу участь у громадському житті, відзначається товариською влачею, кмітливістю, обсерваційним змислом, яка вміє відрізняти речі істотні від другорядних, чи дашеплянових, яка швидко реагує на прояви життя й події, вміє їх оцінити й вигягнути з них висновки, врешті здібна свої думки викласти ясно на письмі.

Пресова референтка повинна ходити на всі сходи, засідання, імпези Відділу й брати участь у ролі спостерігача в усіх його починах внутрішніх і зовнішніх. Бо тільки повна орієнтація з першої руки, на підставі власних спостережень, може дати пресовій референтці повний і правильний образ цілоти проблем і праці Відділу й цілої організації.

Пресова референтка мусить читати „Наше Життя“ й інші позасоюзні, зокрема жіночі, журнали, а також часописи, бо в них часто є згадки про її Відділ, подані сторонніми людьми. Пресова референтка повинна слідкувати за обіжниками й дорученнями Централі, Окружної Ради, власного Відділу, повинна тримати руку на живчику всіх референтур своєї клітини.

Пресова референтка повинна писати комунікати, хроніку, історію Відділу, звідомлення-описи, інтерв'ю, репортажі, передусім до „Нашого Життя“, а далі й до інших журналів і щоденної преси. Повинна старатися знайти доступ до чужинецької преси, радіо, телевізії, до так званих засобів масової комунікації („мідія“). До цього деколи є сприятливі умови на провінції, де ці засоби масового порозуміння менше упереджені й

більше зацікавлені проблематикою життя етнічних меншин.

Пресова референтка не мусить всього писати сама, але мусить подбати зсрганізувати дописи сторонніми людьми. Деколи навіть краще зв'язатися з компетентною людиною, щоб написала про Відділ до преси. Сторонню людину просить заздалегідь писати допис, а не в останній хвилині, або після того, як подія відбулася. В такої людини може скластися враження, що вже когось перед нею просили. А втім інакше людина сприймає подію, коли знає, що має про неї писати. Практична порада: не беріть від неї оплати за вступ і а імпезу, про яку має писати!

Пресова референтка має вести альбом вирізків із газет про Відділ, приєднувати нових передплатниць, збирати передплати, пожертви на пресовий і запасний фонди. Обсв'язком її є дотримуватися календаря реченців надсилання хроніки, звітів, дописів. Вона має бути зв'язковою поміж членством, Відділом, редакцією й адміністрацією „Нашого Життя“.

Виринає питання, як подавати дописи до преси, щоб вони підходили до друку, щоб були цікаві, притягали увагу читача й так виконували своє завдання.

Є різні способи це досягнути — від найскромніших до скомплікованих. Вибір залежить від пресової референтки, від її здібностей, умілостей і спроможностей. Але, який це спосіб не був би, інформація мусить бути подана дбайливо й поправно. Кожний публічний виступ, в тому у писаній чи друкованій формі в пресі — це наша візитівка назовні, наша презентація перед читачами, які, з опублікованого вироблюють собі опінію про автора допису, про справу, в якій він пише, й про довкілля, про яке пише, конкретно — про Відділ.

Які є роди пресової інформації, що ними можуть пслуговуватися пресові референтки?

СПОНЗОРИ СТИПЕНДИСТІВ СУА

П-ство ГРИЦЬ і АНЕЛЯ БАРТОШІ, Денвер, Кольорадо — це наші перші спонзори, що зголосили стипендію для учня гімназії, коли під кінець 1972 року ми проголосили потребу допомоги незаможній мелоді на більшу скало, при допомозі всього укра-

Найпростиша й найкоротша форма, хоч може й не найлегша, не комунікат, свого реду заява, яка в короткий, ядерний спосіб подає до відома загалові про якусь подію, що має відбутися, відбувається, чи відбулася.

Друга, ширша форма, це звіт — опис. Тут уже в довшій, розвиненій формі подаємо до відома читачам якусь подію, що відбулася. В обсях випадках — комунікату й звіту-опису — стиль мусить бути речевий, без особистих істок, коментарів, критичних зауважень. Подаємо голі факти, висловлені діловим стилем. Коли додаємо критичні зауваження, оцінку, власну думку, тоді маємо оцінку, чи рецензію.

Більш скомплікованною формою є репортаж, який входить уже частково в ділянку художньої прози, тобто межує з літературою. Тут дозволяється поруч діловости у більш літературно-мистецькій формі поділитися з читачами своїми враженнями, спостереженнями, поглядами, з уведенням особистих ноток. У репортажі сама подія стає тільки відбивною дошкою, вихідним пунктом для міркувань автора.

Ще іша форма складнішого порядку, це інтерв'ю — представлення поглядів, вражень, переконань якоїсь людини в розмові з нею за допомогою питань розпитуючого й відповідей розпитуваного. Цю форму добре стосувати під час імпрез що мають міжнародний характер, напр. відбути розмову з якимсь визначішим чужинцем-відвідувачем на тему експонатів українського мистецтва, звичаїв, виступу хору, бандуристів, танцювальної групи, причому можна звернути увагу й на історичні, політичні, загальнокультурні аспекти українського питання. (Продовження буде)



Гриць Бартош



Анеля Бартош



Василь Колодій

їнського громадянства. Ось з листа п-ства Бартошів: „Сьогодні ми одержали газету „Америка“, в якій п-ї Т. Слвизька дуже гарно списала про незавидні відносини дітвори шкільного віку в Бразилії, що мені й моїй дружині припало до душі. Ми, не гаючися, таки зараз зібралися піти до банку, віддаленого 20 бльоків (бо аста не маємо), щоб витягнути з заощаджених на похорон грошей, згадані в газеті 150 дол. на стипендію для одної дитини...“.

П-ство Бартоші — не лише перші фундатори стипендії, але ще й других заохочують до цього великого діла, та пан Бартош не відмовився перевести збірку навесні 1974 року, на Стипендійний Фонд СУА, яка дала 119 дол.

Безумовно п-ство Бартоші гідні наслідування, яких можна всім ставити за приклад до наслідування. Та вони й „щасливі на руку“, бо Стипендійна Акція СУА проходять з великим успіхом.

МАКСИМ ГРИБИК, Парксайд, Пел. Австралія. Пан Грибик — це один із перших, що став спонзором для стипендиста СУА та вже другий рік оплачує стипендію для студента ме-



Максим Грибик

дицини в Куритибі, Бразилія. На питання, що спонукало його стати спонзором українського студента, п. Грибик пояснив так: „Я люблю нашу українську молоддь, люблю тих, що вчуться до вершин, і ділом, а не словами хочу їм допомогти. Для добра України, може більше зробити висококваліфікований інтелігент, чям звичайний робітник — а це так дешево: 200 дол. річно, й юнак чи юначка в університеті! Я мав здібність і схвату до музики, та батьки не мали засобів, тож сьогодні помагаю тим, що в такому положенні, як я був колись і це дає мені задоволення“.

П. Максим Грибик є в постійному листовому контакті із своїм стипендистом Богодаром Лавром Кучинським, який цього року закінчує медичні студії. Також п. Грибик, під час своєї подорожі до Аргентини, плянував зустрітися із своїм стипендистом у Бразилії, одначе з огляду на епідемію менингіту в Бразилії, саме тоді бразилійсько-аргентинська границя була замкнена і треба було вдоволитися телефонічною розмовою. Такий нефортуний збіг обставин був великою прикрістю для двох українців, які хоч незнайомі й віддалені великими просторами, а стали собі такими близькими!

Треба ще додати, що п. Грибик не лише сам оплачує стипендію, але ще придбав трьох спонзорів в Австралії, які оплачують стипендії для студентів університету.

ВАСИЛЬ КОЛОДІЙ, Трой, Н. Й. — оплачує стипендію для студентки університету, Бернадети Шведа. Пан Колодій уже уродженець Америки, який зберіг любов до свого українського народу. Обое з дружиною прикладні члени української громади і не відмовляються, коли потрібно по-

Для безпеки журналу „Наше Життя“

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

ЩО БУДЕ ОСЯГОМ ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ СУА В 1974 Р.

До кінця листопада 1974 р. зложили:

| | |
|----------------------------|-------------|
| Окружні Ради і Відділи СУА | \$25,112.28 |
| Поодинокі особи | 3,455.40 |
| Разом | \$28,567.68 |

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

Вітаємо шостого „тисячника“!!

В нашій кампанії на Запасний Фонд „Нашого Життя“ знаходимо зрозуміння Окружних Рад і Відділів СУА. Бажаання — дати добру фінансову підставу спонукало їх до щедрих пожертв.

До тепер Окружні Ради в Ньюарку і Чикаго, 33 Відділ у Клівленді та 64 і 82 Відділи в Нью Йорку зложили по 1,000 дол. на ту ціль. Шостим „тисячником“ став 83 Відділ СУА в Нью Йорку, який зложив цю пожертву з нагоди свого 10-літнього ювілею. Разом із попереднім пожертвував 1,250 дол. на ту ціль. Вітаємо нового „тисячника“ в наших рядах!

Клижемо!

Вже багато Відділів відгукнулось на заклик Екзекутиви і пожертвувало 500 дол. і більше на Запасний Фонд „Нашого Життя“. До тепер це були Відділи — 1 з Нью Йорку, 5 з Дітройту, 43 з Філядельфії, 49 з Бсфало, 59 з Балтимору, 71 з Джерзі Ситі, 78 із Вашингтону і 91 із Бетлегему. Бажаючи приєднатись до тих жертвених, що розуміють вагу міцної фінансової підстави для нашого журналу — ми зложили до тепер 500 дол. і кличемо інші Відділи піти нашим слідом.

70 ВІДДІЛ СУА В ПАССЕЙКУ, Н. ДЖ.

дати допоміжну руку. Із своєї жертвенності п. Колодій відомий усім і багато жертвує на потреби української громади. Крім стипендикти в Бразилії, п. Колодій також щорічно жертвує 100 дол. на стипендію для учня в Гарварді через 99 Відділ СУА, не згадуючи вже про інші численні послуги, напр., безкоштовне забезпечення експонатів на час виставки. Пан Колодій є власником забезпеченого бюро, він також від літ відданий

діяч Українського Народного Союзу, в якому займає пост Головного Радного.

Завдяки своїй жертвенності для тих, які до нього звертаються і яким п. Колодій ніколи не відмовляє допомоги, його популярно називають „гадфатер“ для громади в Трой і околиці.

Стипендію для студентки в Бразилії п. Колодій вплатив через 99 Від. СУА. (Далі буде) Д-р Т. Савицька

З Головної Управи

У грудні й січні Відділи відбувають Загальні Збори. Канцелярія СУА розіслала в листопаді 1974 р. звітні листки. Виготовлені звіти і листу нововибраної Управи слід переслати до Централі до кінця січня 1975 р.

В лютому й березні відбуваються Окружні З'їзди. Голови Окружних Управ псвинні повідомити якнайскоріше про реченець З'їздів, щоб Екзекутива мала змогу визначити свого відпоручника на кожний З'їзд.

Листування просимо спрямовувати на нову адресу Централі СУА:

UNWLA, Inc.
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

На Запасний Фонд „Нашого Життя“

Впродовж листопада 1974 року зложили:

| ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА: | |
|-------------------------------|----------|
| Окружна Управа, Дітройт | 100.00 |
| Окружна Управа, Нью Джерзі | 388.00 |
| Від. 13 Честер | 10.00 |
| „ 28 Ньюарк | 78.00 |
| „ 29 Чикаго | 10.00 |
| „ 33 Клівленд | 60.00 |
| „ 45 Елізабет | 50.00 |
| „ 59 Балтимор | 130.00 |
| „ 65 Нью Бронсвик | 22.00 |
| „ 70 Пассейк | 50.00 |
| „ 81 Дітройт | 100.00 |
| „ 91 Бетлегем | 50.00 |
| „ 92 Менвіл | 80.00 |
| „ 100 Картерет | 18.00 |
| „ 103 Гемпстед | 66.00 |
| „ 104 Нью Йорк | 500.00 |
| Разом | 1,712.00 |

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

По 65 дол.: Дарія Мриц-Чорнодольська, Балтимор (збірка).

По 40 дол.: Слава Мриц-Гук, Клівленд.

По 10 дол.: Марія Савицька, Джамейка, Анна Крамар, Ветерфілд, М. Корчевий, Д. Балазюк, із Бетлегему.

По 7 дол.: Ольга Цегельська, Дана Михайлів, Надія Цегельська — всі з Бетлегему.

По 6 дол.: Михайлина Чайковська, Філядельфія.

По 3 дол.: Ярослава Ніщененко, Воррен, Євгенія Кохан, Честер.

Разом 178 дол.

Пожертви

НА СТИП. АКЦІЮ В БРАЗИЛІЇ

Подаємо перегляд пожертв, що вплинули на Стипендійну Акцію для молоді в Бразилії в 1974 р. (до кінця листопада):

Стипендію 1,000 дол. — Брати Стаюки, Бофало

Степендія 800 дол. — Петро Гудзовський, Ньюарк

Стипендії по 200 дол. — 1 і 101 Відділи СУА, 93 Відділ СУА, збірка (208 дол.), Мирон Бучак, М. Грибик (202 дол.), д-р П. Т. Демус, д-р С. І. Дорошак, І. М. Іскало (250 дол.), І. Кован, Василь Колодій, д-р Л. І. Кушнірі, Н. Лесів (215 дол.), Осипа Михайленко, Марійська Дружина, д-р Кость Перейма, З. В. Сидорак, д-р Роман Смик, В. Сумків, д-р Є. Н. Стецьків, Марія Холевчук, Надія Хойняцька, д-р Б. Б. Худьо, Хр. Б. Шпиляві (400 дол.), Т. Ю. Шпиляві, Оксана Шумило.

Стипендії по 150 дол.: 16, 20, 33, 47 (\$155), 54, 59, 64 (\$90), 66, 68, 71, 72, 74, 79, 82, 83 (\$180), 89, 102 Відділи СУА, Зенон Антоняк, д-р Остап Баран, В. М. Барагури, д-р Д. Р. Богачевські, Володимира Брикович, Р. М. Грабець, д-р Дарія Дубас, Р. Іваницький, Анна Качмарська, д-р Є. І. Ключас, Ірина Кливак, В. А. Макухи, Люба Мосевич, Об'єднання Українців Вашингтону, Михайло Пирський, Оксана Поритко, І. О. Чайка, Марта Шприкевич, д-р Анастасія Школьник, Марія Юркевич.

Пожертви склали в тому часі:

118 дол.: Гриць Бартош (збірка)

По 100 дол.: М. Білас, Людмила Волянська, д-р Богдан Гординський, Н. Даниляк, В. О. Дармохвали, Мирон Іваницький, А. П. Іванів, Н. Н., В. Онішкевич.

По 90 дол.: Михайло Савчак

По 85 дол.: Учениці О. Яцишин (М. Савчак)

По 75 дол.: М. В. Квас, М. Є. Гнатів

По 50 дол.: Б. В. Гнатківські, Ірина Іванець, Ольга Кокодинська, І. С. Конрад, М. Кузьма, Лев Мурський, Ольга Павлів, д-р Степан Павлинський, д-р Я. Я. Панчуки, З. Т. Савицькі, д-р Б. Филипчак.

По 40 дол.: 84 Відділ СУА, Н. Сас-Погорецька.

По 35 дол.: 41 Відділ СУА.

По 25 дол.: М. І. Коць, О. Ю. Логуш, д-р Т. І. Сеньковські, Г. Шембель, Степан Юрчинський.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

НА СВЯТА І М'ЯСНИЦІ

Подала І. К.

ТОРТ З ГОРІХІВ

8 білків
1 ф цукру
1 ф волоських горіхів (покроїти і перетерти через сито)
2 ложки прирум'яненого меду
2 ложки тертої булки
сік з одної цитрини і ванілія

Білки убити на тугий шум, додати цукор і ще далі бити. Прирум'янений мід вимішаний з цитринним соком, поволі вливати до вбитих білків. При кінці цю масу легко вимішати з тертою булкою, горіхами і ванілією. До двох тортівників добре вимашених (кріско) і посипаних булкою, вилжити масу та покласти до печі нагрітої на 300 ст. (по 15 хв. знизити на 275 ст.) і пекти 40-45 хв. Коли коржі прохолоснуть переложити масою шкочолядовсю або мігдалевою.

ЧОКОЛЯДОВА МАСА

6 унцій масла
2½ ложки цукру-пудри
4 унції чоколяди
1 жовток
½ чарки правдивої кави і ванілії

Масло втерти на пухку масу, додати жовток і ще терти. Прикінці додати розігріту чоколяду ванілію і каву.

ПИРІЖКИ БЕЗ ЦУКРУ

½ ф масла
1 фунт борошна (муки)

По 20 дол.: д-р Ю. С. Бережницькі, В. Б. Рудакевич, Соня Семанюк.

По 15 дол.: Світляна Шумська, М. Цісарук.

По 10 дол.: 37 Відділ СУА, Анеля Бартош, І. Б. Боярські, Марія Голуб, М. Дмитрів, д-р І. М. Жовніровичі, В. Качуровський, Ю. І. Купчинські, Тая Купчинська, Валентина Лучкань, Богдан Лівчак, К. О. Олексюки, Ольга Недільська, В. З. Салевич, Іван Струк, М. Терлецька, О. Терлецька, Христина Ференцевич, М. Хромовська.

По 5 дол.: Євген Бровар, Стефанія Балко, В. Т. Брикович, Ольга Бобиляк, Вол. Грабець, Меланія Дмитрів.

По 4 дол.: Лідія Придаткевич.

5 жовтків
2 цілі яйця
10 ложок квасної сметани
1 унція дріжджів
конфітура до начинювання без соку

Жовтки і яйця утерти, дати туди дріжджі розпушені в сметані і добре сполучити. На стільниці посікти масло з мукою і вимісити з утретою масою, дати дрібку соли та поставити, щоб підросло. Як тісто добре піднесеться, розвалювати і виробляти пиріжки. В середину покласти мармеляду (найліпше рожу). Зверху мастити білком і мачати в грубій цукрі. Класти на вимашений лист та пекти на 350 ст. 20-25 хв.

МАКОВА ЛАКОМИНА

1 кубочок сухого маку
4 унції цукру
4 яйця
½ кубка тертої булки
1 ложечка товченого коріння (цинамон, гвоздик і мушкат. горіх), цитринова шкірка і на кінець ножа порошку до печення

Мак спарити кілька разів, вилити на сито та перепустити кілька разів через машинку. Жовтки утерти з цукром, додати поволі мак, коріння, шум з білків, терту булку і порошок до печення. Все легко вимішати і виложити до вимашеної форми та пекти у вільній печі приблизно 1 год.

Подавати зі шодом або овочевим соксм.

**

ЩЕ РАЗ КНИШ

У попередньому числі „Нашого Життя“ подали ми припис на різдвяний книш, але не подали припису і складників начинки. Тепер повторюємо цілий припис, включаючи і вже надрукований текст і опис приготування начинки.

КНИШ

2 унції дріжджів
½ горнятка оливи
1 горнятко води

Вишиваймо для дітвори

Не тільки літнє вбрання, але й зимове може бути прикрашене вишивкою. Ось проекти, що їх тепер випускають будинки моделей в Україні. Видно, що й там перемогло замилювання до вишивки чисто фабричну продукцію. А може й українські мисткині, що працюють у Будинках Моделів, зуміли просунути таку новинку.

Ч. 1. Суконочка для 4-гітньої дівчинки. Матеріал — яснозелена вовна. Станок скроєний як буква А, сягає під шию. Стоячий комірчик і довгі рукави. На плечах і зпереду нашивні поли, прикрашені вишивкою.

На кожній полі приміщений квічастий взір з українського рушника. Виконаний стебнівкою і перетиканням у ржавій красці. Такою ж обміткою обведени краї.

- 3 горнятка борошна (муки)
- 1½ ложечки солі
- 1 ложечка цукру

Зробити розчин з дріжджів, трішки теплої води та борошна. Коли розчин готовий додати решту складників та замісити тісто. Поставити в тепле місце, щоб підросло. Коли готове, розтачати на округлу паляницю, наложити на верх начинку — загорнути та вложити до круглої добре вимашеної форми. Поставити щоб знов підросло, посмажувати водою або розбитим яйцем і пекти на 350 коло години і 15 хвилин.

Традиційно до кишів брали конспляну слію, але тому, що тут цього не можна дістати можна вживати соняшникову олію або звичайну оливку.

НАЧИНКА

- 2 великі цибулі (Бермюда)
- ½ горнятка оливи
- 1 ложечка солі або до смаку

Цибулю пократити в довгі пасочки і вдусити на оливі, аж стане прозора та м'ягка. Посолити до смаку. Накладати на тісто друшляковою ложкою.

Ч. 2 Святючна суконка для 10-літньої дівчинки. Станок теж скроєний як буква А, з накладним передом, що творить дві складки. Рукави вшиті рагляном. Довкруги шиї кругла накладна гезка.

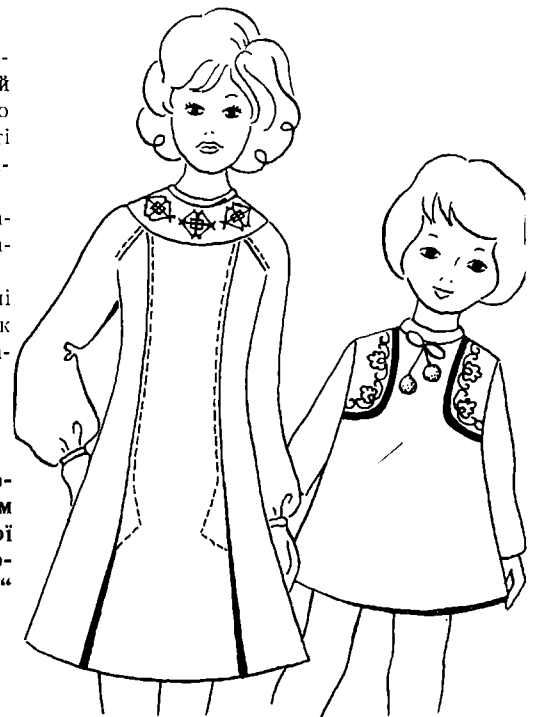
Матеріал — темносиня вовняна тканина. Гезка може бути з того ж матеріалу або з білого полотна.

Взір — це кидані мотиви у формі зірки, вишиті вишневим. Такими ж нитками зроблені оздобні шви на накладному переді.

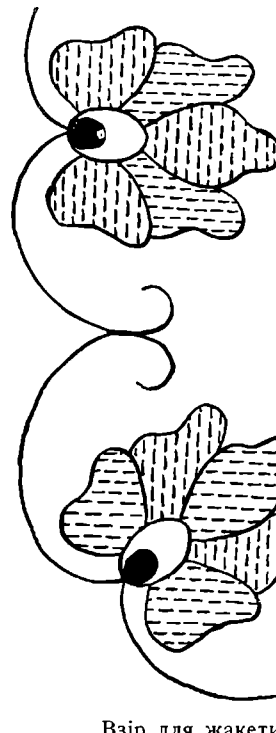
ОГОЛОШЕННЯ

Пошукуємо господині для родини в Луїсвіл, Кентакі. Головним обов'язком є варення для старшої особи. Добра платня. Зацікавлені особи можуть телефонувати „колект“ увечорі або писати на таку адресу:

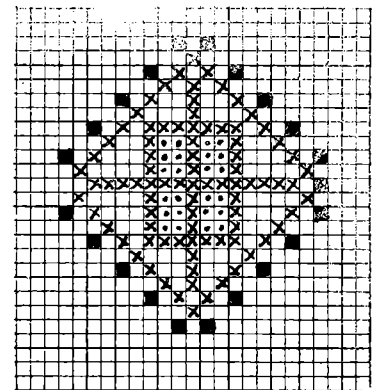
Dr. Nina Kateryniuk
84 Valley Road
Louisville, Ky. 40204
Tel. (502) 451-4018.



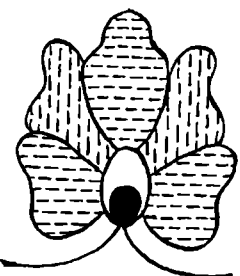
Вишивані суконки для дівчаток



Взір для жакетика



Взір для комірця





ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Цим стародавнім українським привітом вітаємо всі наші складові організації з їхнім членством і шлемо найкращі побажання з новим 1975 роком.

Недавно проведені Пленарні Наради СФУЖО виявили дальший ріст нашої Федерації, що має за собою успішні потягнення в минулому році. 90-ліття українського жіночого руху зустрічаємо об'єднані і свідомі нашої дальшої мети. І в ці радісні роковини, що їх святкуємо тільки у вільному світі, зустрічаємо Різдво Христове з думкою про наших жінок-борців, що відбувають суворі засуди в далекій Мордовії. В ім'я цих страдниць і всіх, що попередили їх на цьому шляху, кличемо все українське жіноцтво до праці й гартування!

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА — почесна голова

СТЕФАНІЯ САВЧУК — діюча голова

і заступниці:

ЛІДІЯ БУРАЧИНСЬКА
МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ
у ЗСА

ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
у Півд. Америці

ВІРА БУЧИНСЬКА
ЯРОСЛАВА ЗОРИЧ
МАРІЯ СОЛОНИНКА
в Канаді

ЛІДІЯ ГАЄВСЬКА-ДЕНЕС
в Австралії

Рік Жінки-Українки

(На тлі Міжнародного Року Жінки 1975)

„Ми, українські жінки, бажаємо справедливого миру в цілому світі, але передумовою є, щоб усі народи мали право на свободне життя. Ми бажаємо свободи слова і думки у всіх країнах, але перш усього, на Рідній Землі. Ми бачимо, що на наших Рідних Землях панує терор, який не дає змоги свободно розвиватися українському народові, й український народ постійно мусить давати жертви крові, які нищать його основи“. (Із першого маніфесту СФУЖО 1948 р.).

На внесок Комісії Статусу Жінки при Об'єднаних Націях у 25-ліття існування, Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй проголоси-

ла 1975 р. Міжнароднім Роком Жінки. Головним кличем цього Року є: рівноправність, розбудова і мир. Усі держави світу дуже поважно поставились до висунених проблем. Святочно проголошуючи рік жінки у поодиноких державах, пляновані чисельні жіночі конференції, з яких найважливіша міжнародного характеру відбудеться у червні в Південній Америці — в столиці Колумбії Богота. Як звичайно треба сподіватися чисельної советської делегації із майстерно підготованою брехливою пропагандою.

Відомо, що жінки в СРСР виконують працю нарівні з чоловіка-

ми, часто найважчу фізичну в найтрудніших обставинах, у копальнях і каменоломах, стоячи рівночасно всеціло на сторожі добра своїх дітей. Невільничу працю української жінки обгрунтовується теоретично твердженням повної рівноправности. З великою фанфарою святкується в СРСР день жінки, кожнорічно в дні 8 березня, на те, щоб їх ще більше закріпити в системі нових пяти — і семи — річок.

Закріплене становище жінки в СРСР найважче відчуває Україна, бо получена вона із національними і релігійними переслідуваннями, розлученням родин, відірванням немовлят, каторжним засланням, що позначилося у великім спадку народин, бо советська система позбавляє українських матерів навіть радості материнства.

Загартована століттями боротьби українська жінка не піддається, вона рівнорядно із своїми братами веде борбу за збереження душі української нації перед її тотальним знищенням із рук большевицької системи. Боротьба ця відверта, у формі неустрашних виступів в обороні ув'язнених, або тиха і законспірована іде на заводах, у колгоспах, у школах і установах, у лісах і горах, у далекому Сибірі і Казахстані. Українська жінка за словами Е. Сверстюка — „на селі вона зараз, чи не єдина сила, що материнським інстинктом тримається якогось ладу в світі“.

Міжнародний Жіночий Рік збігається із датою 90-ліття українського жіночого руху, що позначив свій шлях великими й героїчними постатями. Тому 1975 рік повинен стати Роком Української Жінки, у якому українське громадянство повинно усвідомити величезне значення українського жіноцтва, та його громадської праці для збереження субстанції на-

ції. У цьому році всі українські жіночі організації повинні врештості відзначити дату організованого руху та рівночасно доложити всіх старань, щоб використати міжнародні жіночі конференції для ширення правди про Україну, особливо звернувши увагу на долю наших рідних сестер. Волею Божєю ми опинились на еміграції, тому мусимо виконати завдання наложені на нас, мобілізуючи світову опінію в обороні нескорених наших братів і сестер!

КОНФЕРЕНЦІЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНОК БЕЛЬГІЇ

Річна конференція ОУБ відбулася дня 23 травня 1974 року в Брюсселі. Рано учасниці конференції були присутні на Службі Божій, що її відправили в місцевій церкві о. ген. вікарій Г. Фукаччик, о. д-р Б. Курилас і о. М. Турок.

Нарадами проводила голова ОУБ інж. З. Витязь. У характері гостей взяли участь у конференції представники духовенства, Гол. Управи Українського Допомогового Комітету та Спілки Української Молоді.

Про діяльність за час 1973-74 років звітували Гол. Управа й Управи Секцій: Льеж, Серен, Шарлеруа, Вам і Лімбург. Усі Секції ОУБ співпрацюють у культурно-розваговій діяльності разом з іншими громадськими організаціями на їхньому терені, а централа ОУБ теж співпрацює з центральними проводами цих організацій.

У літі 1973 року члени ОУБ помагали три тижні в праці на дитячому таборі в горах Арденах (українська оселя „Франкополе“).

Для відзначення 25-ліття існування ОУБ заплановано влаштувати виставку українського народнього мистецтва (головно вишивки) в місті Спа. Підготовляється збірна поїздка до Риму. ОУБ переведе в Бельгії збірку на фонд „500“.

Н. Попович, містоголова

ЗІЗД ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТО- ЛИЦЬКИХ ЖІНОК

У днях 28 червня до 1 липня 1974 року відбувся в Саскатуні Крайовий Зізд ЛУКЖ. Кличем його було „Українська католицька Церква в Канаді та її визови-проблеми“.

Сесіями проводили: Катерина Гнатюк, суддя Марія Вавриков і Віра Бу-

чинська. В програму З'їзду входили доповіді й панелі. Слід згадати доповідь о. мітрата І. Олійника „Головні завдання членки ЛУКЖ“, слово Владки Кири Ізидора Борецького і доповідь проф. М. Резньовського „Будучність української Церкви в Канаді“. Панель на виховні теми підготувала Едмонтонська Єпархіяльна Управа, статут зreferувала суддя Марія Вавриков у порозумінні із статутовою комісією. Окрему сесію присвячено обговоренню журналу ЛУКЖ „Наша Дорога“.

Центральною точкою З'їзду був вибір почесних членок, якими стали: д-р Стефанія Потоцька, Марія Колтек, Антонія Кучер і Марія Мудрик. Відділ ЛУКЖ у Канорі, Саск., передав до Єпархіяльного Музею ЛУКЖ 46 ляльок у народньому вбранні.

Номінаційна Комісія предложила листу членів нової Крайової Управи, у числі якої вибрано головою Віру Бучинську. Осідком Гол. Управи став Вінніпег.

Згідно із звітом верифікаційної Комісії ЛУКЖ Зізд мав 126 делегаток і 55 гостей. На кінці ухвалено резолюції, що їх предложила Резолюційна Комісія.

ПОЖЕРТВИ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

Знов наспіли пожертви членок Управи СФУЖО на Ювілейний Фонд. Їх зложили: Мирослава Ласовська, Раїса Куделя й Ірина Пеленська (по 25 дол.). Щиро дякуємо!

Окрім того зложили свої пожертви на руки голови Стефанії Савчук:

По 30 дол.: Д. Боднарук, Мерис Флавер Шал, Торонто.

По 25 дол.: Олена Гнатишин, Саскатун, Гурток Книголюбів і ОУК у Гемилтоні, Організація Українок Канади в Гемилтоні, Дарія Нагніт, Сакт Гемтон.

По 20 дол.: Н. Н.

По 15 дол.: Об'єднання Жінок ЛВУ в Лондоні.

По 10 дол.: І. Дуєало, М. Горохов'янка, Д. Цибульська — всі з Торонто, Секція Журналісток (п-і Іванна Зельська), Відділ ЛУКЖ св. Йосафата.

По 5 дол.: О. Боечко, Е. Негрич, Л. Вяхнянин — усі з Торонто.

Разом 250 дол. Щире Спасибі!

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу дорогої тети мисткині-емалерки бл. пам. Марії Дольницької, складаю 10

дол. на Пропам'ятний Фонд Олени Залізняка

**Люба Дольницька-Онуферко
Філядельфія**

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

З опізненням дійшла до нас вістка, що 5 червня 1974 р. відійшла у вічність на 52-му році життя, бл. п.

ГАННА з ДУБИНЯКІВ СЕРЕДЯК.

Уже в молодому віці включилася в працю для Батьківщини, ставши членкою ОУН. У часі большевицької окупації була провідницею молоді в гімназії СС. Василянок у Львові. Пізніше, за німецької окупації відда-



но працювала в підпіллі аж до 1944 року, коли перейшла вишкіл УПА. Згодом вийшла з чоловіком Юліаном Середяком на еміграцію. Переселившись до Аргентини вона вивчила докладно англійську мову й зложила іспит перед спеціальною комісією. Працювала, як учителька. Багато часу й енергії приділювала громадській роботі. Любила молодь і була дбайливою виховницею СУМА. Особливою опікою оточувала Жіночі Секції Просвіти, що під її вмілою рукою перетворились на Об'єднання Жінок Просвіти. Була її культ.-освітньою референткою і вдержувала зв'язок з Управою СФУЖО. Довгий час редагувала жіночу сторінку Об'єднання. З глибоким жалем попрощало її українське жіноцтво Аргентини. Покинула у великому смутку чоловіка Юліяна, відомого видавця, дочку лікарку Христину, зятя і внука.

Об'єднанню Жінок Просвіти висловлюємо наше співчуття з приводу цієї великої втрати.

УПРАВА СФУЖО

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXI.

DECEMBER 1974

No. 11

National Council of Women of U.S.

The 43rd Biennial meeting of the National Council of Women took place on October 16 and 17, 1974. The first day's meeting was at the Biltmore Hotel at 43rd St. and Madison Ave. in New York City.

After the Standing Committee Chairmen had given their reports, Mrs. Spafford, Constitutional Review Chairman, presented the revised Bylaws for approval. She stated that it was not the duty of her committee to impose or defend any views on the Bylaws, but to explain regulations and provide precise wording. After a few minor amendments, the Bylaws were accepted.

The luncheon was addressed by Mr. Henry Labouisse, Executive Director of UNICEF, who spoke on the work of UNICEF and the multi-faceted problems that arise in giving aid to needy countries. Senator Hubert Humphrey was scheduled to be the other speaker, but had to withdraw and had asked Senator Senator Charles Percy to take his place. Senator Percy was called to Washington shortly before the luncheon but managed to get back just as the luncheon guests were about to leave. He spoke for a very short time, also reading a paragraph from a letter that he had written to Henry Kissinger in which Sen. Percy, in effect, chides the State Department for excluding women from the U. S. Delegation to the World Conference on Hunger which will take place in Rome.

At the afternoon session, Mrs. Elizabeth Chittick of the National Women's Party, reported

on the International Women's Year preparations in Washington, D. C. A U. S. Center for IWY serves as a clearance house for information on what various groups are planning, serves as a support and advisory center. January 11, the day Amelia Earhart flew the Pacific, has been chosen as the start of IWY in the U.S. An IWY Calendar of months has been proposed featuring a different area of women's participation each month. The President is expected to name a U. S. Commission for IWY shortly.

The member organizations' reports followed. The American Women's Association, which gave \$110 dinners and put up a 7½ million dollar building, is dissolving and giving over its assets, mainly in 'blue chip stocks' to NCW.

The Hadassah representative reported that at their convention in Atlanta, Ga., with 4200 present there were about 1500 delegates. With a membership of 335,000 their 1973 income was 23 million dollars.

An organization of black women called LINKS was organized in 1946. They meet in homes in chapters of not more than 20, in 43 states they have 137 chapters with a total membership of 3000. The LINKS, which concentrates on youth services, has given over \$100,000 to the Negro college fund. Each Biennial meeting they decide on a national project which is directed through the respective national chairman through the chapter chairmen.

Mrs. Papanek reported that the United Women of Free

God Eternal

TRADITIONAL UKRAINIAN CAROL

For Ukrainians, the most beloved of all Christmas carols is **Boh Predvichnyi** — God Eternal. A stirring hymn, it falls into the group of Christmas carols known as *koliady* which are sung in church and at home from Christmas Eve to Epiphany. Its theme: the birth of Christ and its joyful celebration.

Here are the words for the first three verses and the concluding verse of this 10-stanza carol:

God Eternal born today,
Come to us from above,
Saving with His holy love,
Let mankind rejoice.

In Bethlehem He is born today:
The Messiah, our Christ Child.
And Our Lord, the Saviour mild,
Born to us today.

These glad tidings from God's
angel came:
To shepherds first in fields afar,
To the three who followed the
star
And to men on earth.

Glory to God! Raise your voices
high:
Honor to Him, Son of God,
And to Our Heavenly Lord
Let us homage give.



Czechoslovakia serves as an information center for Czech refugees, works with other Czech groups and the Women in Exile, gives programs to preserve the language, observe national holidays and preserve the culture.

Mrs. Spafford of the Mormon Relief Society, among the stag-

gering statistics of her organization's work, stated that their Board is appointed by the head of the Church and that all the appointees are women with specialized experience. Even the volunteer work that is done is performed by experts in the field. In communicating with far off groups, all forms of communication are used — film strips, tapes, video tapes, etc. Mrs. Spafford is being released from her office after 30 years of service.

Thursday's meeting took place at the Carnegie International Center. The preliminary budget was presented and accepted for information only. A resolution was passed to be sent to the Secretary General of the UN, expressing dismay at the action permitting persons to take part in debates who are not qualified under the UN Charter. This was in protest against the Palestine Liberation Front.

The new slate of officers as presented by the nominating Committee was accepted.

Mrs. Phillip Talbot, the new President, in her opening address, quoted the following from inscriptions in the Capitol building in Washington. "The past is prologue." "The heritage of the past is the seed that brings forth the harvest of the future."

Mrs. Talbot took office with a whole range of plans almost completed. Beginning in January, 1975 and going through May, there will be 3 series of Monday evening programs on arts, careers and professions, international relations. Admission for members will be \$1.00, for guests \$1.50. Member organizations will have an opportunity to have their own programs announced on those Mondays by getting the information to the Chairman of the evening.

Mrs. Talbot reported that all of the Standing Committees had been staffed with experts and with young women who are in the respective fields. Her new committee members joined the meeting after 3 p.m.

The matter of raising individual and organization dues was

discussed at length, pro and con. No decision was made.

I left the meeting at 5 p.m. The ladies planned to stay through dinner to complete the plans for the year.

Alexandra Riznyk

UNWLA Representative
to NCW

MOROZ

(Thoughts on an article by
Ludmilla Moysejeva)

In an article published in Ukrainian in this issue of Our Life, Ludmila Moysejeva writes about a subject that every Ukrainian is acutely aware of — the torment of Valentyn Moroz. Helpless, frustrated, we watch a good man slowly die. The press keeps us informed — we count the days of his self imposed resistance, we marvel at the strength of his body.

Ludmila Moysejeva deals with the strength of his spirit. Nurtured by the noblest passions — love of freedom and country, it transcends the massive walls of Soviet prisons to proclaim to the world the injustice, the vicious torture, the systematic annihilation of our people in our homeland.

Moysejeva begins her article with a quote from the dedication of a book of poetry by Ihor Kalynech, written for Valentyn Moroz:

"I hope this book could be for you, but for a moment, the cloth of Veronica. I want this book, like the cloth of Veronica, to remind us of the holiness of your face."

Where does such a man like Moroz find the strength to become a legend, a symbol in his lifetime? In the unshakable faith in God and his wisdom, writes Ludmila Moysejeva, in the total love for his nation, in the belief that his people have the right for self identity and determination.

"We can only stand in awe and be filled with immense pride," says Ludmila Moysejeva, "that in the person of Valentyn Moroz,

Ukraine has a true defender of our national right."

With his suffering, Moroz has stirred the coals of our exile, persecution and growing complacency here in the free world into a bright flame of anger and fight. We hurl ourselves against the porticos of freedom loving governments, demanding justice.

But the Soviets will not let him go, says Ludmila Moysejeva, as they let Solzhenitsyn out. What may pass for a Russian, is forbidden for a Ukrainian. And that is the crucial point of the whole matter.

"Moroz," writes poet Kalynech, act, so that in my soul there will always be the image of your thorn adorned head . . ." "Moroz, because of your love for us, you have accepted terrible punishment, to save us from the greatest sin — indifference to fire."

BR. 32 ACTIVITIES

The UNWLA, Branch 32, which serves the Eessev and Union Counties in New Jersey, invited Yaroslava Surmach Mills to exhibit her glass paintings and lectures on glass-painting and Ukrainian Easter egg painting. This was held on Sunday, September 29, 1974, in their meeting room, and she was greeted by an enthusiastic full house. The audience left with the pleasure of having met a warm and vital personality, with deep love for her art and Ukrainian heritage.

Yaroslava was born in New York City, where she was graduated from Cooper Union Art School. She taught Art at Manhattanville College for four years, and was Art Director of Humpty Dumpty's Magazine for ten years. She is widely known for her illustrations of children's books, the latest of which she wrote as well, "Tusya and the Pot of Gold."

The artist, who is of Ukrainian descent, has specialized in the old art of glass-painting, painting in reverse on glass in a stylized folk manner depicting scenes of Old Ukraine. In her extensive travels through Slavic countries, she meticulously researched costumes and scenic detail.

Yaroslava has also been commissioned to do portraits in glass-paint-

ing of many prominent families in the U.S. and abroad. In 1965, her "Carol Singers" was chosen as a UNICEF Christmas card.

The artist spends time in Mallorca where she has a studio that looks much like a Ukrainian house, with



Jaroslava Surmach-Mills
Ярослава Сурмач-Міллс

white-washed walls, an outdoor well, grapevine and fruit trees. She says that when she works there, she feels as though she has entered one of her paintings.

Yaroslava literally cannot keep up with the demand for her reverse glass-painting. She has been in her nineteenth one-woman show of glass-paintings.

Yaroslava, widow of the late C. Wright Mills, author and Professor of Sociology at Columbia University, resides with her 14-year-old son, Nikolas, in West Nyack, N. Y. There she teaches several courses at a local college, including Ukrainian Easter Egg Decorating, Illustrating Children's Books and Calligraphy. She lectures widely on subjects of interest to her and connected with her Ukrainian heritage.

Mary Rohowsky, Publicity

KNYSH

Knysh, a traditionally round holiday bread dates its origin to early Christianity in Ukraine. Although it is frequently referred to in our literature as part of the repast on all sorts of occasions such as weddings, wakes, etc., it is associated mainly with the winter holiday cycle, beginning with Christmas.

For these holidays, the knysh was used as a link between the spirit world and that of the living. In some parts of the country there was a tradition to bake the knysh with a hole in the middle so that the souls of the departed could return home for the holidays. Others added a piece of dough on the top of the knysh for the dead to feast upon.

The recipe given below has been in one family for several generations. It is from the Podilia part of Ukraine.

Mrs. Maria Abramiuk and Mrs. Lubow Wolynetz share with us: Ukrainian knysh.

DOUGH

- 2 oz. yeast
- ½ c. oil (sunflower)
- 1 c. water
- 3 c. flour
- 1½ tsp. salt
- 1 tsp. sugar



"Knysh" graces a holiday table
Книш на святочному столі

FILLING

- 2 large Bermuda onions
- ½ c. oil
- 1 tsp. salt

Dissolve the yeast in ¼ c. oil and ½ c. tepid water and sprinkle in ¼ c. flour.

When yeast starts bubbling add all other ingredients and knead a fine dough for about 5 min.

Place in a bowl. Cover with a

clean cloth and let rise until double in bulk.

When dough has risen punch it down and roll out in circular form on a floured board.

Spread on it the filling and roll up. Place in a deep baking dish and let rise again. Brush with beaten egg and bake for 1 hr. 15 min. at 350 degrees.

Filling: Slice the onions thin and saute in ½ c. oil until they are transparent and soft. Salt to taste. Before placing in the dough drain any excess oil or water. Should be sliced like a cake and served warm.

MOLODA DUMKA

One of the most welcome to hear and delighted to see groups on the Ukrainian cultural scene in the metropolitan New York area is the children's choir Moloda Dumka. Under the auspices of the Ukrainian Chorus Dumka, the young group is in its fourth consecutive year of training and performing.

Until last summer, Moloda Dumka was directed by Jara Kekish. Presently the helm was taken over by a young musicologist Semen Komirnyj. Mr. Komirnyj is a new arrival in America, being here only one and a half years. He has completed his musical training in Ukraine, where he also served as the director of several choir groups. He is currently affiliated with the International House, a performing arts association, where he is a soloist and plays the instrument "bayan."

The Ukrainian Chorus Dumka is planning an expansion program within the children's choir organization. Independent chapters of Moloda Dumka are going to be organized in Yonkers, Hempstead, Newark and Passaic. For major performances the chapters of the choir will combine with the main body under the direction of Mr. Komirnyj.





НАШИМ ДІТЯТАМ

АЛЛА КОССОВСЬКА

СТРАШНА ПРИГОДА, ЩО СКІНЧИЛАСЬ ЩАСЛИВО

Осип Федькович

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Святий Миколай,
Як жив ще на світі,
То дуже любив
Чемненькї діти.

Та й все до них казав:
„Ви мої діточки!
Найкраще дитині —
В руки книжечки!

Бо скільки діточки
В книжечках читають,
То стільки з радощів
Янголи співають.

А скільки діточки
Напишуть складний склад,
То стільки Ісус
На небі тому рал.

Учіться ж, діточки,
Бо треба вчитись!
І буду вас за це
Я благословити“.

**

Олесь Бабій

ВІЙСЬКО

Всі бачили з вас, діточки,
Як військо марширує,
Як йдуть у бій січовики,
Як сестник командує.

А це уже давно було,
Як стрільці воювали,
За Україну пресвяту
Свою кров проливали.

Та наші хлопці-школярі
Стрільців не забувають,
На павзах в школі, на дворі
Теж вправи відбувають.

Стають у довгї ряди:
„Позір!“ Неначе крича.
І всі марш-марш — сюди, туди,
Всі на команду Гриця.

Ви пам'ятаєте, діти, як рік тому, на Свят-Вечір, у день народження молодшої дитини Кулиничів, дволітнього Славка, тато подарував йому маленьке цуценятко, яке назвали Даром?

За цей час Дар дуже виріс. З маленького безпорадного цуценяти він зрешт був великим, гарним і розумним псом. Всі в домі любили Дара, а найбільше за всіх — його маленький господар, тепер уже майже трирічний Славко.

Кожного ранку, ледве розплющивши очі, Славко гукав на свого улюбленця: „Дал, Дал, Дал;“ (Він ще не вимовляв літери „р“). А пес уже чекав під дверима на цей заклик і, вдаривши в двері всім своїм дужим тілом, розкривав їх навстіж, як вихор, влітав до дитячої кімнати й з розгону стрибав у Славкове ліжко. А Славко обіймав свого друга рученятами, притулявся голівкою до його шиї й лебедів своєю дитячою мовою: „Далчику, Далчику, доблий день! Як тобі спалось?“ На це пес відповідав радісним повискуванням, яке мало б означати: „Дякую, добре!“

При цьому Дар намагався лизнути хлопця в личко. У цьому йому щастило лише тоді, коли в кімнаті не було нікого з дорослих. Коли ж цю зустріч бачили мама або бабуся, Дара відразу ж зганяли

**А Гриць шаблюку з патичка
Підносить ген високо,
Кричить, і учить, і гука,
І грізно мружить око.**

**І трубить Ромко замість сурм,
І кожний наш хлопчина
Йде з криком й піснею на штурм,
„Не вмерла Україна!“**

з ліжка, не зважаючи на протести Славка.

— Не треба, щоб собака облизував тобі личко! Він бігає скрізь, нюхає все, що бачить, і може перенести на тебе якусь хворобу, — і ти захворієш... — лагідно потішала мама огірченого Славка.

Так було й цього ранку, саме перед Свят-Вечором. Різдво заповідалося бути дуже теплим. Сонечко світило зовсім по-весняному — такі речі тут трапляються... Снігу не було ані крихти. Саночки, що їх приготував тато для Славка та його сестрички Олі, стояли без діла за дверима комори... Але діти цим не журилися. Сонечко так весело гріло, горобці так голосно цвірінчали, земля на подвір'ї пророхла, і діти разом із Даром бавилися й бігали, кричачи й регочучись.

Тим часом мама й бабуся готувалися до Свят-Вечора: прибирали ще дещо в кімнатах, доварювали кутю й узвар, пекли солодке печиво.

Раптом на подвір'я вскочив великий чужий пес. Це був страшний пес: вся морда в нього була в білій піні, яка клаптями спадала на землю: шерсть на шиї стояла сторчма, очі були налиті кров'ю... Пес біг просто на Славка. Славко так перелякався, що навіть не міг крикнути! Оля в цей час креслила на землі „кляси“, готуючись пограти в цю цікаву гру з сусідською дівчинкою, своєю подругою. Коли вона підвела голову, собака вже був за два кроки від Славка!

Дівчинка закричала несвоїм голосом і кинулась до брата — але було запізно. Страшний пес вже кинувся на Славка. Але в цей час

на зайду стрілою метнувся Дар. Він скочив просто на спину страшному собаці й запустив свої гострі зуби в його шию.

Собака завив, намагаючись скинути з себе Дара. Кричала Оля, кричав Славко, зчинився неймовірний галас, а Дар усе не відпускав скаженого собаку, аж поки не прибіг сусід з рушницею й цільним пострілом не вбив напасника. Лише тоді Дар випустив з зубів мертвого ворога. Дар ще довго трусився й гарчав, і шерсть на його спині була настовбурчена... Але згодом він заспокоївся, підійшов до Славка й ліг біля його ніг.

Усі мешканці Кулиничевого будинку збіглися на подвір'я. Всі оглядали Славка, обіймали й цілували його, радіючи, що пощастило врятуватися з такої небезпеки. Бабуся гавіть плакала з радощів. А мама пестила Дара, дякуючи йому за порятунок свого маленького сінка.

Отак Дар став Славковим рятувальником. Якби не Дар, скажений пес покусав би Славка, і хлопчик захворів би на смертельну недугу, що називається сказом.

Дара всі любили й до цього випадку, а тепер ще й почали шанувати за розум і відвагу. Славків тато замовив спеціальний медалик, на котрім було написано: „За врятування Славка“, і прив'язав до нашійника собаки.

Мама відвезла Дара до ветеринара, де йому зробили ін'єкцію проти сказу. А до Славка також викликали лікаря. Лікар пильно оглянув Славка і ствердив, що нічого хлопцеві не сталося.

Отака пригода трапилась у Кулиничів якраз перед Свят-Вечором! Хоч і перелякались усі неабияк, а закінчилось усе щасливо.

А на Свят-Вечір був день народження Славка, і відсвяткували цю гагоду дуже весело. Зібралось багато Славкових друзів, і він усім їм розповів про страшну пригоду та геройську поведінку Дара.

А на кінець усі пішли колядувати до сусідів, і Дар також біг слідком за колядниками.



Володимира Демус

ЗАЙЧИК

Раз хлопчик — Івасик
Зажурився дуже,
Що зайчик в городі
До нього байдужий.

Вже йому і моркву
Дає, і петрушку,
А зайчик втікає
Увесь час за грушку.

От Івась капуста
Подає листочок,
А зайчик все далі
Біжить за горбочок...

Хтось, гемов на жарти,
Сказав до хлоп'яти:
„Посип дрібку соли
На хвостик пухнастий —

Зайчик перестане
Від тебе тікати,
Зразу його зловиш,
Та й візьме до хати!“

Бігає Івасик!
У руках сільничка...
Чоло аж пітніє,
Червоніють щічки...

„Зайчику коханий, —
Так Івасик просить —
Ляж собі в травничні,
Настав лишень хвостик.

А я трошки соли
Притрушу на нього.
Лиха тим не втію
Я тобі, небого!“

Та зайчик хитріший,
Він бо знає краще:
„Як на це пристану, —
Так він собі каже, —

„Тоді ані соли
Не треба на хвостик, —
Зараз мене зловить
За вуха Івасик...

Принесе до хати,
Годувати буде,
Стануть доглядати,
Дивуватись люди...

Ні, Івасю любий,
З сіллю чи без соли,
Не дамся зловити
Я тобі ніколи!

Хоч і їжі буде
У хаті багато,
Та не зможу вільно
По полях скакати!“



К. Перелісна

У НАС КРАЩЕ

Гарно у сусідів —
Килими, фотелі,
Квіти і завіси,
Люстра аж до стелі.

Шафочки, полицки
З посудем — фаянсом,
Все у позолоті,
Все покрито глянсом.

Тільки там не можна
Бігати й стрибати,
Треба сісти чемгю
Й книжку розглядати.

А у нашій хаті
Килимів немає,
Так зате матуся
Бігати дозволяє.

Ганна Черинь

НА САНЧАТА

Нужо, хлопці та дівчата,
На санчата! На санчата
Йде зима пухнаста, біла
В біле хутро вбрана ціло.
Налетіли білі мухи,
Наробили завірюхи!
Треба братись за лопати,
Сніг з дороги відгортати.
Гей, сідайте! Раз-два-три!
Полетіли ми з гори...



ХРОНІКА ОКРУГ

На початку Хроніки ми пригадували Окружним Управам і Відділам, що при присилці світлин слід залучувати також оплату за виконання клішів. Цю пригадку всі зрозуміли, але не схопили того, що є різниця в ціні між малою і великою клішею. Тому ще раз вяснюємо, що мала кліша (2 інчі) коштує 8 дол., а велика кліша (4 інчі) 15 дол. Найкраще прислати цю суму разом із дописом.

АДМІНІСТРАЦІЯ Н. Ж.

**

Округа Філядельфія

(Закінчення)

ОКРУЖНА РАДА

Міжнародний Фестиваль у Філядельфії

У днях 19—21 квітня ц. р. відбувся традиційний Міжнародний Фестиваль, який щорічно влаштовує Інститут національностей у Філядельфії,



П-і Лідія Дяченко,
голова Окружної Управи Філядельфії

і до участі в якому є запрошені всі національності, що проживають на терені Філядельфії й околиці. Це є дуже велика імпреза, яку звичайно відвідують упродовж трьох днів тисячі людей, телевізійні апарати занотовують усі найцікавіші виступи національних груп, як також переводять розмови з представниками національностей. Місцеві щоденники,

як „Інквайрер“ і „Булетин“, рекламують ту імпрезу довгими статтями вже багато тижнів перед її початком, а опісля звітують про неї.

Українську групу все репрезентувала Окружна Рада СУА, однак цього року репрезентантсмом був громадський комітет, в якому Окр. Рада відіграла передову роль. Про створення такого комітету Окружна Рада СУА від давна клопоталась, стверджуючи факт, що представником української групи не є лиш жінки, зорганізовані в одній організації, але місцевий Відділ УККА з усіма організаціями. Вкінці 1973 року слово стало ділом і постав громадський комітет, до якого ввійшли представники УККА, СУА, ОЖ ОЧСУ, Пласту, ОДУМ-у СУМА. Головою комітету вибрано союзянку п-і Марію Мазур, членку 90 Відділу, широко відому мисткиню-писанчарку.

При улаштуванні фестивалю є невимовно багато праці і звичайно всі філядельфійські Відділи є зайняті приготуванням харчів до буфету та робленням експонатів до продажу на станку. Так було і цього року, союзянки під проводом містоголови Окр. Ради п-і Стефанії Кохановської зайнялись доставою і розпродажем харчів, а членки 98 Відділу влаштували станок з експонатами й їх розпродавали. Крім союзянок при розпродажі експонатів брали ще участь членки ОЖ ОЧСУ під проводом голови п-і Савчак, як також кооп. „Базар“ під проводом п-і Стефанії Пушкар. Молоді дівчата й діти з балетної школи народніх танків п-і Зої Граур-Корсунь виступили з прекрасними танками й, може, навіть були найкращою точкою між усіма виступами. В поході націй наші дві гуцулки в прекрасних, оригінальних, гуцульських строях гідно репрезентували українську групу. Представники УККА зайнялись відповідною рекламою в українських часописах. Цьогорічний фестиваль національностей у Філядельфії закінчився повним моральним і матеріальним успіхом.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ІКОНИ

Заходом Гуртка Книголюбів при Окружній Раді Філядельфійської Округи та 20 Відділу СУА, відбулася 29 вересня 1974 р. надзвичайно цікава

ПРИВІТ

З нагоди 30-ліття журналу „Наше Життя“ шлемо щирий привіт. Ювілейові бажаємо довгого існування, а п-і У. Любович і Редакційній Колегії багато здоров'я, сил, успішної праці й можливости задоволити широкі круги читачів. Пересилаємо нашу маленьку цеголку 100 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя.

Управа 81 Відділу СУА
ім. О. Степанів у Дітройті

ПОДЯКА

Замість особистих подяк за побажання з нагоди моїх іменин складаю 6 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

Михайлина Чайковська
Філядельфія

імпреза, присвячена українській іконі. Приводом для цього вечора послужило видання цінної книги-альбому „Українська Ікона“ заходом Союзу Українців Католиків „Провидіння“. Ведуча вечора д-р Наталія Пазуник підкреслила культурне меценатство СУК „Провидіння“, вітаючи при-



П-і Марія Баб'як,
почесна членка Окружної Управи
Філядельфії

сутнього на залі гол. предсідника о. шамб .Мирослава Харину, бо крім розкішного видання альбому „Українська Ікона“ в українській і англійській мовах, СУК „Провидіння“ фінансував постанову дитячої опери „Лис Микита“, як також спонзорував виставу балету „Пер Гінт“ у виконанні учнів балетної школи Роми Прийми-Богачевської.

Численно зібрана публіка дуже тепло привітала автора книжки мистця Святослава Гординського, який

виголосив дуже цікаву доповідь, ілюстровану прозірками старовинних українських ікон, до тепер ніде не публікованих. У більшості були це знімки старовинних українських ікон із мистецьких збірок краківського, сяніцького й перемиського музеїв. Мистець С. Гординський говорив про „ув'язнені українські ікони“. Вони є ув'язнені в польських і російських музеях, зокрема в цих останніх, де опіка над цим видом мистецтва майже не існує. Колишня вірменська катедра у Львові є складом українських ікон. Дослідну працю над іконами забороняється і заповіджена монографія Свенціцької і Логвина досі не появилася. Натомість поляки мають тенденцію відривати українські ікони від українського ґрунту, подаючи їх як „малопольські“ чи польські. Окрему групу становлять шедеври українського іконописання в лемківських церквах, які засуджено на знищення, бо ніхто не реставрує цих церков.

Відомий наш науковець і публіцист, історик Української Церкви і театру д-р Григор Лужницький, як завжди, дуже оригінально підійшов до теми і в доповіді про „Політичне значення української ікони“ звернув на те увагу, що почитання Пресв. Богородиці скоріше розвинулося у Східній Церкві, ніж у західній. Постановою II. Ватиканського Собору, що Богородиця є Матір'ю Церкви, випередив на 925 років князь Ярослав Мудрий, який у 1037 році віддав під покров Пресв. Богородиці весь український народ. Поява чудотворних ікон в Україні була цілющою національною силою, тому сусіди намагалися ці ікони собі присвоїти та перенести їх чи то до Польщі, чи в Московщину. Про глибину почитання Богоматері серед українського народу прекрасно свідчить поема „Іржавець“ Тараса Шевченка.

Мистецьким доповненням цього вчора була музична програма у виконанні талановитої скрипачки п-ни Ірини Когут у супроводі п-ї Роксоліани Гарасимович. Вони з великим знанням і чуттям виконали „Аве Марія“ Шуберта при відкритті програми та сонату г-моль Тортіні на закінчення.

Увесь вечір справив на присутніх дуже добре враження. Треба висловити признання голові Гуртка Книголюбів п-ї Марії Харині та голові 20 Відділу СУА п-ї Славі Лободич за

влаштування такої оригінальної і красивої імпрези.

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Дня 6 жовтня 1974 р. відбувся величавий День Союзянки Філядельфійської Округи, в якому взяли участь союзянки з 19 Відділів і гості. Між присутніми була голова СУА п-ї Лідія Бурачинська, о. шамб. М. Харина, о. парох В. Головінський і голова місцевого Відділу УККА д-р Ів. Скальчук.

День Союзянки почався Службою Божою в католицькій і православній церквах у наміренні всіх союзянок нашої Округи, а опісля відправлено панахиди за померлих членок. Потім відбувся святочний обід, до якого засіло 150 союзянок і гостей. Голова Округи п-ї Лідія Дяченко привітала присутніх, із спеціальним узглядненням тих, що прибули з далекої дороги (наші Відділи є розкинені у 5-ох стейтах — від Вашингтону аж до Трентону). В своєму слові п-ї Дяченко згадала про досяги СУА протягом 50 літ у ділянках харитативній, пролагування української культури серед американського світу та протестаційних акцій в обороні переслідуваних українців. Вкінці заклкала союзянок із більшим ентузіазмом включитись у маніфестаційні акції в обороні людських прав в Україні. При кінці обіду довший привіт зложив голова Відділу УККА д-р Іван Скальчук, а потім відбулось вручення грамот членкам, відзначеним за працю у Відділах. Грамоти вручала голова СУА п-ї Л. Бурачинська, а п-ї Дяченко відчитувала виготовлені дані про працю членок. Відзначеніми були переважно за такі заслуги: господарські й імпрезові референтки причинились до фінансового піднесення Відділу, скарбнички, секретарки, організаційні референтки своєю надзвичайною солідністю причинились до сцементування Відділів, а голови Відділів своєю солідністю, помисловістю й особистою посвятою до піднесення Відділів на вищий рівень. Голова п-ї Бурачинська коротко розповідала про кожний Відділ, про його історію та про працю, в якій цей Відділ відзначився.

Опісля слідували відзначення: почесної голови Округи і почесної членки СУА п-ї Анни Сивуляк, почесної членки Округи п-ї Марії Баб'як та почесних голов Відділів п-ї Ми-

хайлини Чайковської і п-ї Петронелі Пецюх.

Вкінці відчитано заслуги жінок, які будучи від ряду літ союзянками Відділів Філядельфійської Округи відзначились чи то в СУА, чи то в інших організаціях, а тим самим піднесли рівень громадської праці. Це були пані — Стефанія Пушкар, Ірина Качанівська, Марія Харина, д-р Наталія Пазуняк, Володимира Ценко, Оксана Ґенґало, Марія Головінська, Стефанія Вовчок, д-р Марія Струтинська й Олена Слюзар.

У розривковій програмі взяли участь кол. артистка укр. театру і широко відома та дуже популярна союзянка п-ї Оксана Рудакевич, яка своїм монологом на союзянські теми викликала загальну веселість у присутніх. Співачка Олімпія Кучерява-Пасічник, членка новозасіюваного 112 Відділу, при акомпаньяменті п-ни Галі Мазурок відспівала своїм прекрасним голосом в'язанку пародних лісень.

Вкінці відбулась фантова льотерія, яку взірцево зорганізували містоґолови Округи пп. Стефанія Кохановська і Мирослава Зубаль, а льоси розпродували, підходячи до столів, пп. Стефанія Жмуркевич і Тая О'ніл.

Під час Дня Союзянки відбулась виставка картин відомої мисткині Галіни Мазепи, влаштована заходами галерії Христини Чорпіїти.

Список відзначених союзянок:

- 2 Відділ: Анна Татарів, Петронеля Пецюх, Марія Лаврик-Серота.
- 10 Відділ: Наталя Лопатинська, Ірина Петрівська, Олімпія Гайдучок.
- 11 Відділ: Оріся Бованко, Людмила Сердюк, Василина Микитин.
- 13 Відділ: Ярослава Кобрин, Ева Біяньська, Лідія Кий.
- 20 Відділ: Марія Кочерган, Марія Синейко, Ярослава Лободич.
- 41 Відділ: Ангеліна Банах, Наталія Вайда.
- 42 Відділ: Мар'я Пашук, Ева Вовчак, Пелагія Малиновська.
- 43 Відділ: Анна Богачевська, Людмила Чайковська, Наталія Перфещька й Ірина Мамчин.
- 44 Відділ: Тетяна Горащенко.
- 48 Відділ: Анна Волчек, Вікторія Настасяк.
- 54 Відділ: Ольга Гарванко, Марія Матвійків.
- 59 Відділ: Лідія Лемішка, Анна Чорній, Валентина Луців.

78 Відділ: Слава Скасків, Богданна Гелета, Марія Кармелюк.

88 Відділ: Стефанія Колодій, Софія Кусень, Параскевія Щирба.

90 Відділ: Наталя Даниленко.

91 Відділ: Оля Цегельська, Надя Цегельська, Богданна Михайлів.

98 Відділ: Віра Андрейчик, Патріція Савчак, Христя Перфецька, Ірина Юрчак, Орися Гевка.

13 ВІДДІЛ СУА, ЧЕСТЕР, ПА. (Діяльність в 1974 р.)

13 Відділ СУА є основником Рідної Школи в Честері. З огляду на фінансові труднощі, Управа Відділу в порозумінні з учителями і батьками шкільної молоді, влаштували Просфору. Гості виповнили залу, а місцевий парох о. П. Липин поблагословив вечерю, яку приготували членки Відділу. При вечері була програма з участю учнів Рідної Школи; підготував її директор Дмитро Мінчак. У програмі були: чудові, гарно проспівані колядки, деклямації, вертеп, з чого публіка була дуже задоволена.

Другою імпрезою Відділу був Веселий Вечір. Ініціаторкою вечора була Марія Возняк. Вона перебрала на себе повну відповідальність за буфет, з якого вив'язалася знаменито. Програмою зайнялася голова Відділу Ярослава Кобрин. Тому, що Веселий Вечір був призначений на березень, місяць святкувань роковин Тараса Шевченка, рішено першу частину вечора присвятити Шевченкові. До цієї частини запрошено Евфрозину Лесик. Вона висвітлила фільм з посвячення пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айрес, Аргентина, та доповнила висвітлення фільму дуже цікавим репортажем-коментарем.

До веселої частини вечора були запрошені артисти Оксана й Ярослав Рудакевич з Філядельфії, що є широко відомі не лише у філядельфійській громаді. Їхніми знаменитими й повними гумору монологами та короткими жартами слухачі були захоплені.

Стіни залі були прикрашені образами 90-літнього маляра Антона Чайковського, чоловіка знаної і загальнолюбленої усіми Бабці Чайковської, що була почесною гостею того ж Вечора. Деякі образи присутні закупили.

Була теж мала мистецька виставка, якою зайнялася Христіна Кий-Плюта.

Багато членок Відділу взяло участь у Святі 30-ліття журналу „Наше Жит-

тя“ у Філядельфії, яке влаштувала Окружна Рада.

Більше число членок Відділу поїхали були на 10-ліття посвячення пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. М. З., прес. референтка

43 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

43 Відділ СУА — один із більш активних Відділів на терені міста Філядельфії. Кожного місяця відбуваємо ширші сходи з доповіддю або короткою програмою, влаштуємо імпрези, беремо участь у всіх починах Окр. Ради СУА та в починах громади нашого міста.

На сходах у березні п-і Стефанія Кохановська, яку вибрано заступницею голови Окр. Ради, подала короткий звіт із З'їзду голов Окр. Рад. Крім неї до Окр. Ради вийшли ще пані: Іванна Федорів — виховна реф. та Анна Олійник — сусп. опіка. Дня 17 березня відбулася успішна імпреза „Зустріч з Ікером“, улаштована Відділом із нагоди видання його книжки „Будні і неділя“. Зустріч відкрила голова п-і Ірина Мамчин. Вечором провела імпреза референтка п-і Люда Чайківська. Слово про нову книжку Ікера виголосила д-р Наталя Пазунок. Уривки з творів читали студентки і студенти. І так студентка Зорянна Луцька прочитала „Вертепне дійство на Личакові“ та „Вуйко з Америки“, а студент Богдан Чайківський „На службі Мельпомени“, „Мікрофон чудовий винахід“, „Практичний дарунок“. Артистка-солістка п-і Юлія Шашаровська при акомпаньєменті проф. Богдана Перфецького відспівала, захоплюючи публіку, дві пісні: „Спи дитино моя“, слова Карманського, музика Людкевича, та „Утоптала стежечку“ — слова Т. Шевченка, музика Надененка. З черги студентка Уляна Кулиняк прочитала „Бабуся з України“ й „Ялінка для дітей“, а студент Марко Тарнавський „Справи людські і справи Божі“, „Добродій людства“, „Весна між руїнами“. Д-р Микола Ценко зложив „на весело“ привітання авторів. Наприкінці письменник Іван Керницький прочитав декілька уривків із ще недрукованих творів. Один із них присвячений д-рові Володимирові Галанові, з еміграційних буднів. Зустріч увінчалася успіхом. Гості були вдоволені і ще довго велися розмови-спогади про давні й теперішні будні.

На сходах 1 квітня культ.-освітня реф. Ірина Райнер прочитала доповідь Уляни Любич про Катрю Гриневичеву. В днях 19, 20 і 21 квітня відбувся у Філядельфії Інтернаціональний Фестиваль. При станках СУА дижували пані: голова Ірина Мамчин, Стефанія Кохановська, Кароліна Конрад і Христіна Дольницька. Дня 6 квітня відбувся Базар — продаж великоднього печива. Завдяки праці орг. референтки Наталії Перфецької Базар мав великий успіх і прихід дав нам змогу завершити суму 500 дол. на журнал „Наше Життя“.

Дня 3 травня, на Свяченому, членки провели час у родинній атмосфері. Ділилися яечком, споживали бабку, співали Воскресні пісні. На закінчення сходи культ.-освітня реф. Ірина Райнер прочитала Люби Волинець про „Веснянки“, а в червні, крім поточних справ, відчитала доповідь М. Савицької „Спроба життєпису Валентина Мороза“.

Дня 8 червня членки 43 Відділу їздили до Черча на пікнік. Прогулянка автами була дуже вдалою, про її перебіг вислано допис до Н. Ж.

На ширших сходах після вакацій, 15 вересня, вибрано делегатками на Ювілейну Конвенцію СУА пань: Ірину Мамчин, Анну Богачевську, Людмилу Чайківську і Марію Куземську. Того ж вечора гість, д-р Леонід Рунницький, говорив про два університети: УКУ у Римі та УВУ в Мюнхені. Дуже цікава доповідь викликала багато запитів та розвинула живу дискусію.

Дня 6 жовтня відбувся День Союзянки. Багато членок взяло участь у цьому небуденному святі, а чотири з них — Анну Богачевську, Наталію Перфецьку, Люду Чайківську й Ірину Мамчин відзначено за довголітню працю, яку вони вложили для розвитку й росту 43 Відділу СУА.

На 17 листопада заплановано розвагову імпрезу п. н. „Ми з Києва і зі Львова“.

Пресова референтка

44 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. (Від 17 березня до 22 вересня)

Цей час праці почався з участі у фестивалі національностей, на який членки дали печиво й відбували чергування. На виставку писанок в Музеї Мистецтв, яку влаштував 98 Відділ, наші членки склали пожертву. В травні членство зібралось на посвячення надгробного пам'ятника ар-

тистці Ніні Горленко. Відділ склав пожертву на побудову цього пам'ятника, а за життя артистки опікувався нею.

У цьому ж місяці відбулася товариська зустріч. Членки зібралися в домі референтки сусп. опіки В. Бузань. Після офіційних сходин весело відзначили день народження господині. Сердечно й зі смутком прощалися з головою Відділу Оленою Коровицькою, яка виїздить із міста. На знак щирого ставлення членки подарували їй на пам'ятку фігурку, виконану скульптором П. Капшученком. Обід приготувала В. Бузань, допомагали їй у тому Х. Ярмоленко, О. Войтюк і М. Келер.

У червні членки взяли численну участь у святкуванні 30-ліття „Нашого Життя“. Привітали присутніх редакторок і склали на пресовий фонд журналу суму 30 дол. У червні сходуни Відділу закінчилися чаєм з вином і тортом виробу Людмили Капшученко, яка цим дякувала за вітання її Відділом із здобуттям ступеня доктора філософії.

У червні членки заслухали на сходах реферат про В. Мороза, присланий із Централі. Численно взяли участь в українській маніфестації 22 червня у Вашингтоні. Відвідували загально-громадські свята: академію в пам'ять С. Петлюри, бенкети з нагоди матуральних випусків у двох школах українознавства.

Пресова референтка зв'язалася з п-і Момот у Німеччині, яка прислала свій спогад про участь дружини генерала у визвольних змаганнях. Цей спогад зачитано на святі Жінки Героїні.

Відділ опікується постійно бабусею, а час-до-часу допомагає п-і Момот, з якою листується. Відділ вислав пакунок з одягом до Бразилії і пакет з книжками до Парагваю. Допоміг чотирьом українським дівчатам в Аргентині літи на курс кравецтва. Здобув для цього спонзорів, а решту витратів покрити із своєї каси.

Дуже активна референтка суспільної опіки одержала додаткову роботу — листування в справі допомоги книжками школам українознавства при православних парохіях у Південній Америці. Справа на добрій дорозі.

У серпні помер письменник З. Дончук, чоловік заступниці голови Відділу. Членки взяли участь у похоронах. Тепер Відділ допомагає хворій на очі вдові. Особливо опікуються

нею пп. Омелюсік, Ярмоленко, Бузань і Цимбал.

У жовтні Відділ візьме участь у Святі Союзянки. На ньому відбудеться відзначення Татяни Горащенко, яка заслужила собі на пошану й відзначення не тільки у Відділі, але й у цільній організації.

Відділ вибрав делегатку на Конвенцію СУА й виконав усі потрібні формальності.

З. К.

48 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Праця Відділу під головуванням Марії Баб'як проходить від літ систематично. Сходини відбуваються в приміщенні будинку при церкві Христа Царя. Відділ нараховує 43 членки. Присутніх на сходах пересічно 20 членок.

Відділ відбув загальні збори 24 березня 1974 р. і 8 ширших сходин. На сходах прочитувалося обіжники Централі, короткі реферати й обговорювалися справи, зв'язані з імпрезами. В 1973 р. відбулися успішно дві імпрези. Дня 18 листопада „День Подяки“ — обід із традиційним індином. На цю імпрезу приходять найбільше членок і гостей з неї Відділ має найбільший дохід. Друга імпреза — це „Товариська зустріч“, яка відбулася 3 червня. Вона була получена з Днем Матері.

На обох імпрезах виступали діти наших союзянок з декламаціями, співами й танками. В цей спосіб ми стараємося притягти наших дітей до своїх організацій.

Суспільною опікою займається Франка Кравченко. Вона відвідувала хворих удома й у шпиталях та обдорушувала малими дарунками. До Європи вислала дві посилки з уживаним одягом, а Марія Баб'як вислала одну посилку. На потреби суспільної опіки членки складають окремі датки.

На загальних зборах вибрано Управу в такому складі: Марія Баб'як — голова, Марія Цюпак — секретарка, Анна Волчек — касирка, Вікторія Настасяк — заступниця касирки. Референтки: Олена Петрів — організаційна, Франка Кравченко — суспільної опіки, Надія Максим'юк — імпрезова і заступниця голови, Леонтиня Петрович — виховна й фінансова, Олена Господаревська — пресова, Анна Прядка, Софія Клим і Катерина Стефанів — господарські. Контрольна Комісія: Марія Міджак, Параскевія Романюк, Сва Римарчук і Антоніна

Мицак. Під час зборів членки зложили 26 дол. на пресовий фонд Н. Ж. Приходу в діловому році було 1,024 дол., розходу — 760.58 дол.

Відділ пригтовляється до Ювілейної Конвенції СУА, яка відбудеться в Нью Йорку. До Редакційної комісії Ювілейної Книги вислано історію Відділу за 45 років його існування, касвий звіт і окремий привіт для Конвенції від 48 Відділу для поміщення в Книзі.

Олена Господаревська
пресова референтка

59 ВІДДІЛ СУА, БАЛТИМОР, МД. 30-ліття журналу „Наше Життя“

Журнал „Наше Життя“ є трибуною СУА. Він інформує, віддзеркалює ріст організації, служить обмінові думок і досвіду, дає форум жіночому перу. Трудно собі сьогодні уявити СУА без журналу. Тож не диво, що 59 Відділ СУА в Балтиморі задалегідь приготувався відзначити 30-ліття його існування. Головною організаторкою тієї імпрези була mgr. Лідія Лемішка, культ.-освітня референтка Відділу, при дружній співпраці Марії Булавки, голови, всіх членок Управи, включно з молодечею секцією Відділу на чолі з Марійкою Поліщук. Свято це відбулося 9 листопада 1974 р.

Головним доповідачем була редакторка журналу „Наше Життя“ Уляна Любич, що її псевду організатори свята привітали китицею квітів, а присутні рясними оплесками. В своїй промові пані редакторка подала генезу й ріст журналу, що як і сам СУА, на протязі свого існування мав свої сильніші й слабші моменти. Редактори все докладали старань, щоб журнал відповідав вимогам часу і читачької громади, хоч це не все легко було зробити, хоч би через те, що журнал служить різним прошаркам суспільства з дуже різними зацікавленнями. Ця проблема ще й тепер не є повністю розв'язана. В дорозі експерименту усунуено дописи з місць про поодинокі імпрези, а заведено хроніки, що мають віддзеркалювати діяльність поодиноких Відділів упродовж цілого року. Над цією справою ще й тепер ведеться дискусія. Є голеси за і проти.

Щоб забезпечити безперерійне видавання журналу потрібна тверда фінансова база, якої впливи з передплат повністю не дають. Платних оголошень є дуже мало. Відділи повинні поспішити із своїми вплатами на за-

проектований Запасний Фонд журналу.

Брак персоналу також є великою перешкодою в праці. Одній людині приходится виконувати по кілька окремих функцій. Про своїх найближчих співробітниць пані редакторка висловилася із великим признанням.

Після промови ред. Уляни Люболич, культ.-освітня референтка Відділу мгр. Л. Лемішка відчитала тексти привітів, що їх схвалено вислала попереднім редакторкам журналу „Наше Життя“ пп. Лідії Бурачинській, Олені Лотоцькій та К. Олесницькій.

Слідуюча доповідь була на тему: „Сучасна жіноча преса в Америці“, що її прочитала Оксана Мацюрак-Чорний. Доповідь була багато ілюстрована журналами про які прелегентка говорила. Велика кількість американських жіночих журналів свідчить про зрізничковання тем та зацікавлень. Кожен журнал служить якійсь одній групі суспільства, голосить її погляди, інформує, дораджує. Гумористичний підхід до обговорюваної теми викликав приємний настрій і присутні нагородили прелегентку рясними оплесками.

Мистецькою точкою свята був музичний виступ мгр. Марійки Хмільєвської-Улянович, що відіграла на фортепіані два твори М. В. Лисенка — „Лісня без слів“ і „Скерцо“. П-і Марійка Хмільєвська відома нам із своїх попередніх виступів. Шкода, що так рідко маємо можливість почути її гру.

В короткій перерві поміж першою і другою частиною програми пані з Відділу частували гостей перекусом.

В другій частині програми редакторка Уляна Люболич відчитала свій літературний нарис „Михась“. Істерія нарису до болю характерна для наших умовин. Михась, сільський хлопча, обдарований абсолютним слухом, знаходить опіку й підтримку в культурній родині Львова. Була надія, що з нього виросте небуденний талант... Друга світова війна жорстко перекреслює всі плани. І болючий фінал: листовна зустріч в Сибірі. Михась не схотів, чи не зумів догодити новій владі в Україні й як його колишні опікуни і добродії мусів поневірятись на заслання. Нарис, що мав глибоко суб'єктивний характер, авторка відчитала з глибоким чуттям, так його прийняли і слухачі.

З черги д-р Ярослав Шав'як привітав редакторку журналу „Наше Жит-

тя“ У. Люболич від Спілки Українських Журналістів Америки.

В часі програми, в сусідній кімнаті була розкладена виставка укр. жін. журналів на тему: „Від рукопису до журналу“, яку присутні оглядали з великим зацікавленням.

На святі були присутні гості з недалекого Вашингтону: д-р Юрій Старосольський і д-р Роман Барановський з дружинами, інж. Т. Дячок з дружиною й інші. Дохід із свята призначено на Запасний Фонд Н. Ж.

Імпреду закрила культ.-освітня референтка Відділу подякою прелегентам, голові Відділу і гостям.

Пресова референтка

78 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛ. СТЕПАНІВ, ВАШІНГТОН, Д. К.

Не зважаючи на тяжкі обставини праці, а саме, не маючи свого власного „кутка“, де б можна відбувати сходини Відділу, влаштовувати мистецьку виставку і т. п., все ж таки наш Відділ поживив свою працю, у висліді чого цей рік виказався дуже успішним.

У хронологічному порядку старанням Відділу відбулися наступні імпрези: 23 лютого дитяча забава „Чародійних шапочок“, під проводом панства Старухів. Декорацією залі зайнялась п-і Христя Кебузинська, а перекусом пп. Дануся Гелета і Тамара Вітковицька.

15 березня у Вудловн Плантейшин виставка ручних робіт „стічері“ з цілих ЗСА, де наші союзнянки дістали нагороди за свої експонати. З категорії вишивок 2-ге місце зайняла п-і Мотря Слоневська і п-і Марта Терлецька. З категорії вишиваного одягу 4-ту нагороду одержала п-і Емілія Процінська.

30 березня — авторський вечір п-і Ніни Мриц із Торонта, на якому наша гостя-авторка прочитала свої твори — казочки з дитячою тематикою, що захоплювали не тільки дітей, але й дорослих, за що присутні нагороджували її рясними оплесками. Тоді теж мала місце виставка її акварель. Дохід із продажу картин у сумі 30 дол. призначено на фонд „Мати й Дитина“.

24 березня — Великодній базар, який підготувала п-і Марія Кормелюк, а їй допомагали пп. Марта Терлецька й Анна Маєвська.

3 квітня — в північній Вірджинії в жіночому клубі (Нордзерн Вірджинія Вуменс Клуб) виставка кераміки і писання писанок п-і Дарцею Мелех. Ви-

ставкою зайнялась п-і Марта Терлецька, голова нашого Відділу. Також улаштовано виставку українського мистецтва, а зокрема наших чудових великодніх писанок у публічній бібліотеці в Сільвер Спрінг, якою зайнялись пп. Е. Процінська і А. Гаврилюк.

Від 8 до 14 квітня — мистецька виставка і продаж вареників, голубців і солодкого в одній з головніших крамниць у Вашингтоні — Гехт Компані. В цій виставці брали участь етнічні групи Вашингтону. Координаторами з нашого Відділу були пп. Христя Кебузинська й Емілія Процінська, а дижурними були пп. Дануся Гелета, Марія Кормелюк, Тамара Вітковицька, Стефанія Дячок, Марта Терлецька, Лідія Ярославич, Анна Маєвська й Емілія Процінська.

В суботу, 11 травня, наші малята із світлички брали участь на святі „День Матері“, що його влаштувала Школа Українознавства.

15 травня на ширших сходинах п-і Оксана Драган прочитала доповідь про працю і технічне передавання авдіцій в українському відділі „Голосу Америки“.

15 червня відбувся т. зв. „День Союзного Батька“, приємна вечірка, пов'язана з працанням нашої довголітньої й активної членки Анни Гаврилюк, яка виїхала до Німеччини. На тому вечорі Е. Процінська прочитала свою гумореску, а Мотря Слоневська по-мистецьки намалювала овочеві й яричні „відзнаки“, що їх причіплювано кожному батькові.

22 червня під час антибольшевицької маніфестації наш Відділ зайнявся прохарчуванням учасників, а дохід із цього в сумі 280 дол., з додатком із відділової каси в сумі 20 дол., разом 300 дол., вислано на фонд оборони прав людини. Управа Відділу дякує всім тим членкам, які присвятили стільки праці й труду в час цієї маніфестації.

Суспільна опіка в цьому році теж вивязалась успішно. Стефанія Дячок, при допомозі Марії Галушинської, відвідували хворих у лічницях, як теж посілали допомогу закордон. До Бразилії вислано 6 посилок одяжі і 30 дол. готівкою, до Європи 4 послілки з одяжем і 10 дол. готівкою. Три союзнянки стали фундаторами стипендій до Бразилії: Марія Рибак 200 дол., Дана Калин 100 дол. і Стефанія Дячок 100 дол.

15 вересня Стефанія Дячок їздила



Світличка 78 Відділу СУА у Вашингтоні, Д. К. (шкільний рік 1973-74):

Зліва на право — сидять у першому ряді: Святослав Скальський, Олександр Пашин, Андрій Будний, Андрій Бігун, Ігор Лис. — У другому ряді: Роксоляна Французенко, Ліда Гавдяк, Олександра Лев, Дора Хом'як, Ляріса Пилипещ, Уляна Коропацька, Ірина Бартошик, Діяна Базарко. — Третій ряд: Оксана Лев — учителька, Марта Базарко — виховна реф. СУА, Юлія Ломацька — учителька. — Неприсутні: Марія Круль і Ксеня Круль.

Nursery school run by Branch 78 in Washington, D. C.

на з'їзд сусп. опіки, на якому вона одержала велике призначення за свій звіт із праці. З нагоди 30-ліття журналу Наше Життя Відділ жертвував 200 дол. і тепер уже вступив у категорію 500.

Цього року відзначаємо існування світлички при нашому Відділі, що активно працює кожного року з пересічним числом 15 дітей. В останньому шк. році садівничками були Оксана Лев і Юлія Ломацька. Нашою виховною референткою є Марта Базарко. Цього року наша світличка одержала 50 дол. від Окр. Ради, а ці гроші пожертвовано на направи Дому СУА у Філадельфії.

Тереса М. Царик
пресова референтка

90 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛ. СТЕПАНІВ, ФІЛЬДЕЛЬФІЯ, ПА.

90 Відділ СУА заснований саме 9 років тому. Це перший молодечий Відділ, заснований у нашій Окрузі. По дев'ятох роках праці в рядах СУА набрали ми багато досвіду, пережили

ми радість успіхів і смуток невдач. Ми вже себе не зараховуємо до молодечих Відділів, лиш до зрілих. На наше місце прийшли нові молодечі Відділи, що як і ми колись з молодечим запалом беруться до праці в рядах СУА. Членки Відділу (а є нас 31) працюють у дружній атмосфері, цікавляться народнім мистецтвом. Саме тепер вишивають і шийть стилеві народні строї для ляльок-модельок, що будуть виставлені на виставці. При Відділі існує Ляльковий Театр, що має приготованих ряд сценічних вистав. У передвеликодньому часі наші членки і наша писанчарка Марія Мазур улаштували показ писання писанок у найбільшій крамниці у Філадельфії, як рівнож у Велику П'ятницю на телевізії. Ці покази зустріли дуже прихильні рецензії в українській і американській пресі. На сходинах, що відбуваються кожного місяця, крім літнього часу, обговорюються поточні справи й пляни праці. Голова Відділу старається, щоб сходинами були цікаві. Запрошує різних

доповідачів із цікавими доповідями. На сходинах відзначаємо українські державні роковини, вшановуємо пам'ять наших визначних людей. У місяці квітні велася велика кампанія висилки одягу й українських книжок-підручників для українців у Бразилії. По літніх вакаціях запрошено д-ра Р. Осінчука, що буде доповідати на тему „Харчування й артеріосклероза“. Доповідь буде для ширшої публіки, членки будуть гостити присутніх чаєм і солодким. Також, щоб себе фінансово підкріпити, в передсвяточний Різдвяний час плянуємо Базар і перепродаж печива. Головою Відділу на час 1973—1974 є енергійна Леся Мацьків, заступниця Надя Лучанко, а писарем Орися Пастушак.

Оксана Фаріон
пресова референтка

91 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ, БЕТЛЕГЕМ, ПА.

Великодній Базар

Кожного року в березні влаштовуємо цей Базар, що став атракцією передвеликоднього сезону серед мешканців Бетлегему й околиці. Вишивки, писанки, паски, бабки, солодке печиво, вареники, голубці зникають із столів протягом кількох годин і жадного року не вдалось нам приготувати стільки печива, щоб задоволити кожного відвідувача базару.

Головною атракцією Базару — це показ писання писанок, що його вміло проводить відома в околиці пи-



Великодній базар 91 Відділу СУА Branch 91 Easter holds Bazaar

Виставка мистецьких виробів 91-го Відділу США в Гесс Братерс
 Art exhibit sponsored by Branch 91 in Hess Brothers Dept. Store



санчарка Галя Бадуляк, членка нашого Відділу.

Виставка народного мистецтва в крамниці Гесса в Аллентавні

В місяці травні взяли ми участь у виставці народного мистецтва і ручних виробів, яку влаштувала відома крамниця Гесс Братерс в Аллентавні. Наш стіл втішався великим успіхом. Хоч по цілому склепі були розложені столи з різними ручними виробами, наш притягав найбільше покупців. У декого відізналась гордість за своє українське походження, другий хотів знати, де Україна і хто такі українці, а ще іншого цікавили чудові вироби кераміки, різьба, вишивка.

Ця виставка принесла нам багато вдовolenня та з'єднала приятелів серед чужого оточення.

Пресова референтка

98 ВІДДІЛ США ІМ. АННИ ЯРОСЛАВНИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Головною весняною імпрезою 98 Відділу США була величава виставка писанок і килимів у Філядельфійському Музеї Мистецтв, яка відбулася від 1 квітня до кінця травня 1974 р. Стараючи, щоб музей погодився на такий показ, були започатковані пп. Х. Перфецькою й І. Юрчак ще в лютому 1973 р. До „музейного комітету“, окрім вище згаданих членок, увійшли ще пп. О. Гевка, П. Савчак, В. Андрейчик, Дз. Швед та З. Погорило, які почали наполегливу працю в тому напрямку. З огляду на те, що українські часописи, як рівнож англомовне число „Нашого Життя“, вже давали подробиці про цю виставку, ми тут не будемо зупинятися над деталями. Виставка пройшла дійсно з великим успіхом. У самім першій тижні її відвідало понад 2,500 осіб.

У пропам'ятній книзі, яку підписували гості, часто знаходилися такі коментарі: „Прекрасне мистецтво“, „Ця виставка повинна на постійно лишитися в музею“ і т. п. Директорка галерії п-і П. Бах, захоплена зацікавленням американських глядачів, рішила продовжити виставку ще на три тижні.

В днях 5—30 березня 98 Відділ зорганізував виставку писанок та автентичної гуцульської різьби мистецької роботи о. катехита С. Даша в Норт-Іст Лайбрері, яка є одною з головних бібліотек міста Філядельфії. Мистецька реф. П. Савчак очолювала цей показ, а їй допомагали пп. В. Андрейчик, Х. Перфецька та О. Федорук. У квітні цю виставку перенесено до бібліотеки в ділянці Олней.

Під час усіх мистецьких виставок, як рівнож у Великодньому часі, Відділ зорганізував цілий ряд лекцій писання писанок у різних школах, церквах та бібліотеках. Цими показами зайнялася голова Відділу О. Гевка при частинній допомозі Л. Дихдали та К. Коженювської.

Кожного року американська Федерація Жіночих Ключів, яка охоплює десятки різних жіночих організацій по цілій Америці, влаштовує виставку малярських праць і ручних робіт мисткинь філядельфійської округи. Членом цієї Федерації є теж США, якого членки взяли активну участь у цій імпрезі. Наш Відділ, що репрезентує США у Федерації, годбав про це, щоб українські мисткині дали свої твори на цю виставку, яка відбулась у Ля Саль Каледжі від 28 лютого до 23 березня. Дві українські мисткині були відзначені гарними нагородами. В ділянці ручних робіт п-і Кобиця здобула перше місце, а в ділянці образотворчого мистецтва п-і С. Бернадин одержала другу нагороду за свій образ-абстракт (олія). Подяка належить пп. О. Гевка, М. Панчак і О. Гной, які подбали, щоб наші мисткині взяли участь у цій імпрезі.

На весну у філядельфійському „Сівік Сентер“ відбувся Міжнародний Фестиваль з участю всіх етнічних груп цього міста. Як і в минулих роках, так і в цьому, 98 Відділ приготував український станок. П-і П. Сав-



Членки 98 Відділу США з родинами на відкритті Виставки килимів і писанок у Філядельфійському Музеї Мистецтва в квітні 1974 р.

Members of Branch 98 and their families at an exhibit of "kylyms" and "pysanky" in Philadelphia's Museum of Art.

Підвищуємо передплату!

У жовтневому числі Н. Ж. ми заповіли, що передплата „Нашого Життя“ буде підвищена до 9 дол. у 1975 році. Приневолюють нас до того — подорожіння коштів друку і поштових оплат. Звертаємо увагу наших читачок, що вплати, які наспівають у грудні ц. р., вже повинні узглядняти ту підвишку. Хто не доглянув того, повинен доповнити 2 дол.

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ



Літня товариська зустріч членок 98 Відділу США в червні ц. р., в городі голови Орісі Гевки
Members of Br. 98 at a June meetings

чак очолювала і зайнялася збіркою всіх експонатів, а п-і Ірина Юрчак декораціями.

У травні відбулося посвячення наріжного каменя Балч Інституту, будинку, в якому буде міститися музей і дослідно-інформаційний центр усіх національностей. На це свято були запрошені й прибули пп. Христина Перфецька, Оріся Гевка, Ірина Юрчак і О. Левицька.

Щоб пізнати себе краще і зацікавити майбутніх членок, 98 Відділ кожного року влаштовує внутрішню товариську забаву. Цьогорічним прийняттям зайнялася п-і Віра Андрейчик, яка zorganizувала чудовий „Гавайський вечір“ 9 червня, на який прибули всі членки із чоловіками, як теж нові кандидатки до Відділу.

Х. Перфецька

РІЧНИКИ „Українки в Світі“

за рр. 1969—1972

можна замовити
за ціну 1 дол. кожен
у канцелярії СФУЖО

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

З листів до Редакції

Балтимор, 10 жовтня 1974.

До Хвальної Редакції журналу „Наше Життя“ в Нью Йорку

Кожного місяця читаю „Наше Життя“. Ваш місячник треба зачислити до добре редагованих наших місячників на чужині.

Читаючи „Наше Життя“ за вересень 1974 р., зупинився я та довго розважав зміст двох коротких листів, написаних як „Листування Редакції“, за підписами „Самітні“ — ті, всіми забуті наші старші жінки. Одна з них пише: „А тепер Ви тут, оп'янілі добробутом, забули про тих, хто найбільше потребує — старших, немічних, хворих!“ — Болючий, правдивий докір, кинений для уваги цілій нашій багатій еміграції на чужині! Той докір віддзеркалює малу віру, малу відповідальність, малу духову вартість нашої еміграції, і ніяке зобов'язання перед Богом та власним сумлінням помагати тим з-посеред нас, які потребують нашої помочі.

В кожному місці нашого поселення на чужині є певне число старших, самітніх, хворих, колись дуже заслужених для наших Церков і народу, наших людей, які дуже потребують сталої помочі, якої не дістають, або

дістають її від невеликого числа наших жінок чи мужчин. Організація США і її членки до тепер дуже багато зробили та роблять даліше добрих діл для наших потребуючих у цілому світі. Та, на жаль, не всі наші жінки є членками США і тому бракує добрих сердець, бракує до праці рук для несення повної опікунчої праці всюди там, де така праця є потрібна.

Тому, як пише „Самітна“ в Н. Ж., „майте Бога в серці“, всі наші добрі українські жінки, станьте членками Вашого, такого заслуженого США й усюди там, де Ви мешкаєте, заопікуйтеся спільно, поможіть нашим хворим, старшим, усіми забутим братам і сестрам, як правдиві християнки й щирі українки.

З належною пошаною

о. Роман Ганас

ІРИНА МАКАРИК

Цікава і корисна книжка

John Barron. KGB; The Secret Work of Soviet Secret Agents. London: Hodder and Stoughton, 1974. 460 pages. \$12.95 (hard cover).

Одна з найцікавіших англомовних книжок, що недавно появилася на ринку, це „КГБ“ Джон Баррона.

Баррон, один з редакторів „Рідерс Дайджест“ в Америці, інтенсивно досліджував працю КГБ впродовж чотирьох років. Колишній офіцер американської військово-морської флотії, Баррон добре знав російську мову, і працював у Берліні для американської розвідки. В 1957 році він залишив службу у флотії й почав працювати у „Вашінгтон Пост“, де його статті стали дуже популярними. Наслідок точної дослідницької праці: унікальне видання, яким можуть користуватися не лише звичайні читачі, але також студенти чи знавці Советського Союзу.

Роберт Конквест, відомий автор „Великого Терору“ („Ди Грет Терор“), у своєму вступі до книжки Баррона пише, що вона не лише виконує корисну суспільну службу, водночас ця книжка цікавіша ніж тузін пригодницьких новель. Баррон описує, як КГБ таємно працює в Советському Союзі й у всіх країнах світу; він подає історію КГБ та подробиці його внутрішньої організа-

ції. Автор цитує більшу частину тексту надзвичайно цікавого таємного підручника, викраденого з курсів вишколу КГБ, який описує способи підривної роботи советських агентів серед американців.

Баррон подає список тисяч знаних агентів-кагебістів і країни, в яких вони перебували. Окрім цього подано сотні прикладів праці КГБ: вбивство українських провідників — Степана Бандери, Євгена Коновальця та Симона Петлюри, активна підтримка Ірландської Республіканської Армії, палестинських партизанів, маніпулювання Кастром, Нассером та іншими державними діячами.

Окрім цих цікавих історій, які читаються неначе пригоди Джеймса Бонда, Баррон вказує на ролі КГБ в советських внутрішніх справах, як органу масової репресії. В останньому розділі книжки „Світ має вибір“, Баррон пише, що справжній детант не може існувати, доки існує масова агресія КГБ.

„В той час, коли советський провід веде переговори, щоб послабити напруження у відносинах із Заходом, КГБ плянує зруйнувати західні міста, заохоче громадські суперечності в Америці, Мехіко і в Ірландії... старатись підкупити та зруйнувати західних урядовців і політиків“ (ст. 334).

Баррон підкреслює факт, що кожний напад на свободу думки в Советському Союзі — це справді удар проти нашого способу думання. Кожного разу, коли заарештують дисидента, це впливає на нас на Заході.

Чи ми повинні протестувати проти арештів таких інтелектуалів, як Валентин Мороз, чи це лише загроза для миру та підкидання дров до полум'я холодної війни?.. Джон Баррон, фахівець у своїй ділянці, рішуче відповідає: „ні“. Власне, „спокійне їх сприймання заохоче такі акції КГБ, які є есенцією холодної війни тим, що вони піддають думку советським провідникам, що такі їхні вчинки не мають будь-яких шкідливих наслідків“ (стор. 335).

Куховарські назви

НА БУКВУ Ф

Французьке тісто, дивись: **листова́не тісто**.

Фрикаделя — дрібні кульки з м'яса, як додаток до юшк, або осібна страва з підливою.

Замість квітів

Оголошення „Замість квітів“ поміщуємо безплатно, якщо пожертви є призначені на фонди й акції нашої організації. В іншому випадку радо полагодимо висилку цієї пожертви, але просимо додати 3 дол. до вплаченої суми на кошт проголошення.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Євстахія Мінчача складаємо 10 дол. на Запасний Фонд Н. Ж., а дорогій дружині і родині висловлюємо щире співчуття.

Управа 13 Відділу США ім. Уляни Кравченко в Честері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Осипи Грабовенської складаю 3 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

Євгенія Кохан, членка 13 Відділу США в Честері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Степана Дорошенка, чоловіка довголітньої і дуже активної членки нашого Відділу, п-і Флорентина Дорошенко, теперішня містоголова, передала із збірки на похороні 50 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя. До цієї збірки прилучились ще наступні членки, складаючи свої пожертви:

По 10 дол.: Гарматій Марія

По 5 дол.: Робак Марія

По 5 дол.: Гладка Лідія, Дурбак Марія, Гнатик Ольга, Карапінка Стефанія, Леськів Євгенія, Луків Стефанія, Цар Ольга, Назарук Олександра

По 3.50 дол.: Гординська Марія

По 3 дол.: Длябога Марія

Разом складаємо 112 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя.

Управа 28 Відділу США Ньюарк, Н. Дж.

Фрикасе́, фр. — страва з покраяного м'яса з підливою, звичайно з курятини або телятини.

Фру́кти, свочі — дивись: садсвина́.

Фрукто́за — росл. цукор, що міститься в квітах або плодах.

Фу́жер — чарка.

Фу́нт — міра маси, різна в різних країнах.

Фу́си, б́сад, подéнки — кавова гуща по відцідженні звареної кави.

Н. Ч.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Степана Ременюка складаємо 10 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя.

29 Відділ США — Чикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Михайло Трощука складаємо 10 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя.

29 Відділ США — Чикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Христини Мрицовой, матері наших членок пп. Анни Сатурської, Мирослави Гук і Ірини Пік, складаємо 60 дол. на Запасний Фонд Н. Ж., а рідні Покійної вияв глибокого співчуття.

Членки 33 Відділу США ім. Лесі Українки, Клівленд, Огайо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Онуфрія Войтини, батька нашої членки п-і Ольги, складаємо 10 дол. на Запасний Фонд Н. Ж., а родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

33 Відділ США, Парма, Огайо

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Христини Мриц, матері наших членок Дарії Чорнодольської і Лідії Шав'як, пересилаємо 100 дол. на „Фонд 500“, які зібрав на ту ціль наш 59 Відділ у Балтиморі.

Управа 59 Відділу США Балтимор, Мд.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. мгра Василя Жовніра, чоловіка нашої членки пані Євстахії, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 82 Відділу США Бронкс, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Зарицької в Бетпайдж пересилаємо від наших членок 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

103 Відділ США в Гемстед

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. Анни Сталени, матері п-і Марії Душник, складають 25 дол. на Стипендійний Фонд у Бразилії

Маріан і Іванна Коць Джерзі Сіті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Христини Олександри Мрицовой складаємо на Запасний Фонд Нашого Життя 65 дол.

По 20 дол.: Стефанія і Роман Цегельські, Марія і Борис Ржепецькі

По 15 дол.: Оленка і Володимир Шиприкевичі

По 10 дол.: О. Євген і Ярослава Цегельські

Зміст ХХХІ річника:

| | ч. ст. | | ч. ст. | | ч. ст. |
|--|----------------------------------|--|--------------------------------|--|-----------------|
| АРХЕОЛОГІЯ, ЕТНОГРАФІЯ | | | | | |
| Л. Бурачинська: Пересторога. | 1 2 | А. Коссовська: Фіялки | 5 29 | ч. 2, ст. 11, ч. 3, ст. 9, ч. 4, ст. 10, ч. 5, ст. 10, ч. 6, ст. 10, ч. 7, ст. 11, ч. 8, ст. 12, ч. 9, ст. 12, ч. 10, ст. 11 ... | 11 10 |
| Взори керамічних тарілок ... | 7 обг. | — Страшна пригода, що скінчалась щасливо | 11 22 | Молодші союзянки при праці | 10 16 |
| С. Гела: Київські глиняні писанки | 4 6 | У. Кравченко: О, Мамочко .. | 5 29 | Х. Навроцька: 30-ліття „Нашого Життя“ | 3 2 |
| С. Геруляк: Русалії — мандрівки в минуле | 6 4 | На всі руки майстер | 2 29 | — Молодші союзянки при праці | 10 16 |
| С. Геруляк: Мистецька чи немистецька виставка | 10 12 | На Йорданській річці | 1 29 | Х. Перфецька: Майбутнє СУА | 9 2 |
| Майстер ляльок | 1 11 | К. Перелісна: Мій ведмедик .. | 1 28 | Підготовка Конгресу 1934 р... | 6 23 |
| Прозірки нар. вбрання | 9 17 | — Обережно з котом | 1 29 | Плен. наради Управи СФУЖО | 10 23 |
| Писанки з Вінницької області | 2 обг. | — Ятлик і білочка | 2 30 | Рік Жінки-Українки | 11 17 |
| ВИХОВНИЦТВО | | | | | |
| М. Барагура: Для малят і дітей старшого віку | 3 10 | — Перший день | 8 21 | М. Тарнавська: Правне становище жінки в різних країнах світу | 2 31 |
| Л. Б.: Десять літ однієї акції . | 1 9 | — Перший день | 8 21 | Українка в світі (бюлетень) ч. 1, ст. 21 | 9 23 |
| Л. Калинович: Коли до школи українознавства? | 8 15 | О. Федькович: Св. Миколай .. | 11 22 | Український Жіночий Союз .. | 5 23 |
| Х. Козак: Думки матері про українську дит. світличку . | 5 13 | Г. Черінь: Листопадова слава | 10 31 | У 50-ліття СУА | 10 23 |
| О. Климишин: Батьки і діти . | 3 12 | — На санчата | 11 23 | Фонд П'ятсот | 4 26 |
| — Казка в житті дитини | 5 13 | Г. Чорнобицька: Коліскова .. | 5 29 | Членки СУА в обороні людських прав | 9 3 |
| — Проблеми виховної референтки СУА в діялнці світличок | 8 2 | Т. Шевченко: Заповіт | 2 29 | Шостий з'їзд Об'єднання Українських Прав. Сестрицтв | 9 18 |
| — 50 світличок у 50-ліття ... | 1 13 | Щедрий вечір, Україно моя .. | 1 28 | НОВІ КНИЖКИ, РЕЦЕНЗІЇ, НОТАТКИ | |
| — Міжокружна виховна конференція | 6 14 | В. Шурат: Христос воскрес .. | 4 32 | Дж. Баррон: КГБ | 11 31 |
| — Ще про курси учительок і виховниць дошкілля | 3 12 | В. Юрченко: Сонечко | 7 28 | Д. Вітер: Далекі мандри | 7 20 |
| О. Климишин: Наші світлички | 10 18 | — Парада | 7 28 | Ф. Дюрренматт: Гостина старої дами | 10 28 |
| Л. Липецька: Лист матері | 5 13 | ГУТІРКИ, ЛИСТУВАННЯ, ВІДГУКИ | | | |
| Л. М.: Знову в школу | 9 8 | Л. Калинович: Тільки між нами і телефоном: | | О. Довженко: „Ди поет ас Фільмейкер“ | 10 28 |
| І. Пеленська: Дошкілля на українському світ. форумі . | 1 13 | — Все в свій час і на своїм місці | 3 11 | Д. Квітковський-Квітка: Репресії в Україні | 4 12 |
| Т. Савицька: Українці — українському студентіві .. | 9 16 | — Чи корисні покази писання писанок | 5 11 | Н. Мудрик-Мрич: Легенди ... | 8 18 |
| Т. Савицька: Спонзори стипендістів СУА | 11 13 | — Колн до школи українознавства | 7 15 | Нові видання — ч. 8, ст. 14, | 9 14 |
| Стипендісти СУА в Бразилії 1973 р. | 1 14 | — Потрібно освіченої визволеної жінки | 10 30 | К. Перелісна: Котикова пригода | 3 10 |
| ВИШИВКА | | | | | |
| Вечірня сукня | 9 16 | Ще про палерові тарілки | 3 11 | Р. Рахманний: На п'ядесятій паралелі | 4 12 |
| Вишиване вбрання | 4 30 | М. Тарнавська: 50-ліття зобов'язує | 10 10 | Р. Родянк: Хлопці з зеленого бору | 3 10 |
| Вишивка в нашій церкві | 2 25 | Листування — ч. 1, ст. 11, ч. 3, ст. 14, ч. 4, ст. 11, ч. 5, ст. 12, ч. 6, ст. 9 і 11, ч. 7, ст. 20, ч. 8, ст. 13, ч. 9, ст. 10, ч. 10, ст. 33 | 11 31 | В. Софронів-Левицький: Юний Скоморох | 5 12 |
| Готуємось на літнице | 3 25 | Наші градуанти — ч. 1, ст. 12, ч. 4, ст. 12, ч. 5, ст. 12 | 6 11 | Україна: Енциклопедія для молоді | 7 18 |
| Комплет для дівчинки | 6 28 | ЖІНОЧИЙ РУХ | | | |
| Киптарик | 1 23 | Л. Абрамюк-Волинець: Перший Всеукраїнський Жіночий Конгрес | ч. 7, ст. 4, ч. 8, ст. 4 | Е. Яворівський: Казка дітям невеличка | 3 10 |
| Подушка з двояким тлом | 7 27 | Архів Олени Кисілевської .. | 6 23 | ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ, НАРИСИ | |
| Церковні ризи | 8 18 | Відгуки ювілею „Н. Життя“ на сторінках преси | 7 7 | Іван В-к: Три мами | 5 8 |
| Народні взори з Сокальщини | 10 обг. | 83-тя Конвенція Ген. Фед. ... | 9 17 | В. Єрмоленко: Великодній ранок | 4 5 |
| Вишиваймо для дівчорн | 11 16 | Входимо в наше 50-ліття | 10 1 | Н. К.: Чому властиво не книжку? | 9 11 |
| ДИТЯЧА СТОРІНКА | | | | | |
| В. Андрушків: Розвага — Забава | ч. 3, ст. 30, ч. 6, ст. 30 | 90-ліття Українського Жіночого Руху | 7 21 | Віра Ке: Будь моїм Валентином | 2 10 |
| О. Бабій: Військо | 11 22 | До Українського Жіноцтва .. | 9 17 | С. Кузьменко: Якби... .. | 11 11 |
| В. Демус: Мама синові | 5 30 | Жінки з 23-ох країн відвідали „Малу Україну“ в Н. Йорку .. | 7 18 | Р. Левицький: Вина і кара .. | 7 12 |
| — Зайчик | 11 23 | Жінки у боротьбі | 7 21 | Л. Мазяр: Кенгуру Поритко .. | 10 7 |
| І. Дибко: Качки і сонечко | 8 22 | Жінки у боротьбі за волю .. | 10 3 | М. Нижанківська: Весела лекція | 2 3 |
| — Завзяте бажання | 10 31 | Я. Збид-Лободич: Думки з нагоди 50-ліття СУА | 8 2 | О. Рем-Луцик: Страсний Четвер | 4 4 |
| М. Жижка: Чому міняють покривальця? | 4 31 | Золота іскра | 7 13 | М. Рідна: Перше Різдво на чужині | ч. 1, ст. 6 2 5 |
| — Зєя, Буян і Марта | 5 30 | С. Луцька: Калейдоскоп жіночого життя | ч. 1, ст. 10, | І. Савицька: Бабуня з Лондону | 5 7 |
| — У Микити все не так | 6 28 | | | Союзянка: Ідемо до Черча .. | 10 17 |
| П. Кізко: Снігова баба | 1 29 | | | | |

| | | | | | | | | |
|--|----|------|---|---------------|------|---|----|----|
| П. Тихий: Двері | 10 | 40 | Мелянія Сорока | 1 | 30 | С. Геруляк: Мистецька чи немистецька виставка | 10 | 12 |
| О. Чернова-Животко: Китиця тюльпанів | 8 | 11 | Ольга Таратуга | 10 | 39 | В. К.: У річницю проголошення державності Карпатської України | 4 | 2 |
| Гр. Честахівський: На могилі Тараса Шевченка | 3 | 4 | Ева Треніч | 7 | 36 | Лютний — болочі річниці | 2 | 1 |
| юст: Різдво на лещетах | 2 | 8 | Катерина Федоришин | 1 | 30 | Наше подвійне літнє число .. | 7 | 1 |
| НАША ОБКЛАДИНКА | | | Ольга Щурковська | 11 | обг. | Л. Онишкевич: Дещо про техніку писання М. Понеділка .. | 8 | 17 |
| Браслет із скарбу старої Рязані | 6 | 5 | Іванна Чернига | 7 | 37 | Ось і осінь вже прийшла | 9 | 1 |
| Вид на гору Ільзу, Славсько, Бойківщина | 2 | 7 | Люба Шот | ч. 6, ст. 32, | 7 | По вакаціях | 8 | 1 |
| С. Геруляк: Коляда — керамічна скульптура | 1 | 5 | Платоніда Щуровська-Россіневич | 11 | обг. | Т. Савицька: Старші, безпомічні, самотні... .. | 10 | 19 |
| Заголовна сторінка однодівки Укр. Жін. Конгресу 1934 р. .. | 7 | 14 | Марія Янчишин | 7 | 37 | М. Тарнавська: П'ятдесятліття зобов'язує | 10 | 10 |
| Л. Коленський: Сніжинка | 4 | 9 | Ольга Янчишин | 3 | 32 | — Потрібно громадських українських бібліотек | 10 | 14 |
| Г. Мазена: Проект на жіноче народне вбрання | 8 | 9 | Марія Юрчук | 7 | 37 | Травень — місяць Мадонни.. | 5 | 1 |
| Пам'ятник Т. Шевченка в Каневі | 3 | 8 | ПОСТАТІ | | | Третій місяць у році: березень | 3 | 1 |
| Пластунки на Вовчій Тропі .. | 8 | 7 | Л. Абрамюк-Волинець: Анна Ярославна | 5 | 3 | Три січневі дати | 1 | 1 |
| М. Черешньовський: Мадонна .. | 5 | 7 | М. Барагура: Співрозмова (Н. Холодна) | 7 | 8 | Червень — між весною і літом | 6 | 1 |
| ПОЕЗІЯ | | | В. Барагура: Катерина Перелісна | 3 | 5 | ХАРЧУВАННЯ | | |
| У. Близнак: Чорне море | 10 | 8 | Р. Галібей: Євгенія Маринченко — архітект | 2 | 4 | Любов А-В: Різдвяний книш .. | 10 | 29 |
| С. Гурко: Земля | 8 | 1 | Голова СУАргентини (інж. К. Мурашко) | 3 | 24 | Лукія Гриців: Дріжджеве печиво | 5 | 24 |
| Г. Журба: Прийде | 9 | 1 | Жінки в боротьбі | 7 | 21 | — Приготування городини .. | 7 | 26 |
| З. Когут: В куті переді мною... .. | 5 | 1 | Жінки в боротьбі за волю (В. Бабенко, І. Климкевич, М. Соколовська, Х. Сушко, М. Тарасенко) | 10 | 3 | — Хліби | 1 | 24 |
| — Краса | 3 | 1 | Л. Б.: Людина великого обдарування (П. Щуровська).. | 4 | 2 | І. К.: На свята і м'ясиці | 11 | 15 |
| — Христос родився | 1 | 1 | В. Ломницький: У пам'ять Софії Галечко | 7 | 3 | І. Кашубинська: У святочному часі | 3 | 26 |
| — Я | 3 | 1 | С. Луцька: Алла Горська | 10 | 5 | Стефанія Левченко: Маса до торгів | 6 | 28 |
| З. Когут: Яка це честь | 11 | 5 | Молода муза | ч. 10, ст. 6, | 11 | Старосвітське печиво | 6 | 28 |
| Коза — різдвяна сцена | 1 | 7 | У. Любович: Олені Лотський у 80-ліття | 5 | 2 | Н. Чапленко: Куховарські назви на букву Т | 2 | 24 |
| Х. Коленська: Квітка | 10 | 9 | — Дуб зламався (Д. Щербаківський) | 6 | 3 | — на букву У | 6 | 28 |
| — Найчорніша ніч року | 10 | 9 | — Слідами Соломії Крушельницької | 1 | 8 | — на букву Ф, Ц | 9 | 24 |
| О. Корж: Святки | 11 | 2 | У. Любович: Г. Титла — іконописець | 11 | 6 | — на букву Ф | 11 | 32 |
| У. Кравченко: Піонірі | 7 | 15 | Майстер ляльок (М. Гриневич) Грудка | 9 | 17 | — Ще про коровай | 7 | 26 |
| Р. Купчинський: Гімн КЛК .. | 2 | 7 | Наша гостя з Австралії (Майя Грудка) | 9 | 17 | 64 Відділ СУА: Рибні страви .. | 2 | 24 |
| Н. Лівницька-Холодна: Безпричальність | 7 | 1 | Наші докторантки | 8 | 13 | ВІСТІ СФУЖО | | |
| — Вігер | 7 | 1 | О. Т.: Письменниця далекого світу (Г. Журба) | 9 | 4 | Ч. 1, ст. 22, ч. 2, ст. 22, ч. 3, ст. 23, ч. 4, ст. 26, ч. 5, ст. 23, ч. 6, ст. 23, ч. 7, ст. 21, ч. 9, ст. 17, ч. 10, ст. 23 | 11 | 18 |
| — Так муляє усе... .. | 4 | 1 | М. Савицька: Пам'яті Олександри Чернової-Животко .. | 8 | 9 | ГОЛОВНА УПРАВА | | |
| Русальні пісні | 6 | 1 | Н. Стецьків: Інтерв'ю з Оксаною Соловей | 8 | 14 | Л. Бурачинська: Нові форми організаційної праці | 6 | 2 |
| К. Олешинська: В перелеті... .. | 10 | 9 | М. Тарнавська: Небо — її стихія, вона літає (О. Цегельська) | 6 | 8 | — Пересторога | 1 | 2 |
| О. Теліга: Поворот | 2 | 1 | С. Туркевич-Лукіянович: Меланія Семака-Нижанківська .. | 2 | 3 | Вісті Конвенційного Комітету ч. 2, ст. 13, ч. 3, ст. 14, ч. 8, ст. 3 | 9 | 2 |
| ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ | | | Г. Чернобицька: Українська мисткиня в Австралії (М. Чорній) | 9 | 13 | Загальні резолюції XVII Конвенції СУА | 11 | 1 |
| Кароліна Батожинська | 1 | 30 | СТАТТІ | | | Із листів до Гол. Управи | 6 | 9 |
| Марія Березюк | 5 | обг. | В. Андрушків: Молода жінка в українському суспільстві.. | 11 | 4 | О. Климишин: Проблеми виховної референтури СУА... .. | 7 | 2 |
| Анна Бойко | 1 | 30 | М. Барагура: Поради пресовим референтам ч. 10, ст. 20, Весна — воскресіння | 4 | 1 | — Наші світлички | 10 | 18 |
| Михайлина Брикович | 7 | 37 | О. Вікул: Молодому танцюристіві | 11 | 7 | Нововибрана Головна Управа .. | 11 | 1 |
| Марія Ванджура | 9 | 32 | Г. Гордієнко: Індійське літо .. | 9 | 10 | Привіти на XVII Конвенцію .. | 11 | 3 |
| Софія Воробець | 1 | 30 | С. Гела: Володимирівський тризуб | 1 | 3 | Т. Савицька: Чи справді сусп. опіка СУА задовільна? ... | 2 | 2 |
| Анна Возна | 7 | 37 | НАШЕ ЖИТТЯ — ГРУДЕНЬ, 1974 | | | — Старші безпомічні самотні. | 10 | 19 |
| Олена Вус | 5 | 31 | | | | Телеграма до Президента Дж. Форда | 8 | 3 |
| Анна Гарасим | 7 | 36 | | | | Ювілейна Кампанія | 11 | 3 |
| Льоня Герасимович | 9 | 32 | | | | ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ | | |
| Євгенія Горбунь | 6 | 32 | | | | Виховна комісія | 1 | 16 |
| Міля Грінвальдт | 11 | обг. | | | | Виховна реф. ч. 5, ст. 15, ч. 7, ст. 15, ч. 8, ст. 15 | 9 | 15 |
| Анастасія Зепко | 5 | обг. | | | | | | |
| Лідія Клюфас | 11 | обг. | | | | | | |
| Олена Конацька | 6 | 32 | | | | | | |
| Марія Корейко | 9 | 32 | | | | | | |
| Ніна Левитська | 7 | 36 | | | | | | |
| Євдокія Ликтей | 4 | 31 | | | | | | |
| Олена Лонкевич | 6 | 32 | | | | | | |
| Антоніна Мисько | 7 | 36 | | | | | | |
| Софія Містерман | 7 | 36 | | | | | | |
| Катерина Мороз | 11 | обг. | | | | | | |
| Александра Палієнко | 7 | 38 | | | | | | |
| Варвара Перович | 7 | 37 | | | | | | |
| Любомира Повч | 6 | 32 | | | | | | |
| Катерина Самборська | 7 | 37 | | | | | | |

| | | |
|---|----|----|
| Запасний Фонд Н. Ж. ... ч. 1, ст. 15, ч. 2, ст. 12, ч. 3, ст. 13, ч. 4, ст. 13, ч. 5, ст. 14, ч. 6, ст. 12, ч. 7, ст. 16, ч. 8, ст. 15, ч. 9, ст. 15, ч. 10, ст. 22 | 11 | 14 |
| Комісія молодечих Відділів .. | 4 | 13 |
| Комісія сусп. опіки (листування) | 1 | 16 |
| — Стипендійна акція СУА в Бразилії ч. 4, ст. 14, ч. 5, ст. 14, ч. 6, ст. 13 | 7 | 17 |
| Культ.-освітня реф. ч. 2, ст. 13, ч. 4, ст. 13 | 7 | 15 |
| Музейна збірка СУА | 1 | 15 |
| Пресова Референтура .. ч. 2, ст. 12, | 7 | 16 |
| Референтура зв'язків | 8 | 15 |
| Фінансова реф. (податкові знання) ч. 4, 13 | 5 | 14 |

ХРОНІКА ОКРУЖНИХ РАД

| | | |
|--|----|----|
| Округа Дітройт | 7 | 30 |
| Округа Флядельфія ... ч. 10, ст. 34 | 11 | 24 |
| Округа Нью Йорк | 4 | 15 |
| Округа Північний Нью Йорк ч. 2, ст. 14 | 9 | 24 |
| Округа Огайо | 6 | 15 |
| Округа Нью Джерзі | 5 | 16 |
| Округа Чікаго | 8 | 23 |
| Округа Нова Англія | 6 | 21 |
| Відділи далекого віддалення.. | 3 | 15 |

ХРОНІКА ВІДДІЛІВ

| | | |
|-------------------------------|----|----|
| 1 Відділ | 4 | 18 |
| 4 Відділ | 4 | 20 |
| 5 Відділ | 7 | 31 |
| 7 Відділ | 6 | 16 |
| 8 Відділ | 6 | 17 |
| 9 Відділ | 9 | 29 |
| 12 Відділ | 6 | 18 |
| 13 Відділ | 3 | 26 |
| 16 Відділ | 8 | 25 |
| 17 Відділ | 3 | 15 |
| 18 Відділ | 5 | 18 |
| 20 Відділ | 3 | 17 |
| 21 Відділ | 4 | 21 |
| 22 Відділ | 8 | 26 |
| 23 Відділ | 7 | 31 |
| 24 Відділ | 5 | 18 |
| 26 Відділ | 7 | 32 |
| 28 Відділ | 5 | 18 |
| 29 Відділ | 8 | 26 |
| 30 Відділ | 6 | 19 |
| 31 Відділ | 6 | 20 |
| 32 Відділ | 6 | 27 |
| 33 Відділ | 6 | 20 |
| 34 Відділ ч. 2, ст. 14 | 9 | 29 |
| 35 Відділ | 4 | 21 |
| 36 Відділ | 8 | 28 |
| 37 Відділ ч. 1, ст. 27 | 7 | 24 |
| 41 Відділ | 3 | 17 |
| 43 Відділ ч. 3, ст. 18, | 11 | 26 |
| 44 Відділ ч. 3, ст. 18, | 11 | 26 |
| 45 Відділ | 5 | 20 |
| 46 Відділ | 2 | 14 |
| 47 Відділ ч. 2, ст. 15 | 9 | 26 |
| 48 Відділ | 11 | 27 |
| 49 Відділ ч. 2, ст. 17 | 9 | 27 |
| 51 Відділ | 8 | 28 |
| 54 Відділ | 3 | 19 |
| 56 Відділ | 7 | 32 |

| | | |
|---|----|------|
| 57 Відділ ч. 2, ст. 17 | 9 | 29 |
| 59 Відділ ч. 3, ст. 19, | 11 | 27 |
| 60 Відділ | 6 | 27 |
| 61 Відділ | 5 | 20 |
| 63 Відділ | 7 | 32 |
| 64 Відділ | 4 | 21 |
| 65 Відділ | 5 | 21 |
| 66 Відділ ч. 1, ст. 17 | 6 | 22 |
| 67 Відділ | 5 | 21 |
| 68 Відділ | 9 | 27 |
| 69 Відділ | 6 | 20 |
| 70 Відділ | 5 | 21 |
| 71 Відділ | 4 | 22 |
| 75 Відділ | 5 | 22 |
| 76 Відділ | 7 | 33 |
| 77 Відділ | 8 | 29 |
| 78 Відділ ч. 3, ст. 21, | 11 | 28 |
| 79 Відділ | 1 | 17 |
| 81 Відділ | 7 | 33 |
| 82 Відділ | 4 | 22 |
| 83 Відділ | 4 | 23 |
| 84 Відділ | 8 | 30 |
| 85 Відділ | 2 | 20 |
| 86 Відділ | 5 | 22 |
| 87 Відділ | 6 | 21 |
| 89 Відділ | 4 | 24 |
| 90 Відділ | 11 | 29 |
| 91 Відділ ч. 3, ст. 22, | 11 | 29 |
| 93 Відділ | 1 | 17 |
| 97 Відділ ч. 2, ст. 20 | 9 | 28 |
| 98 Відділ ч. 3, ст. 22, ч. 7, ст. 25, ч. 10, ст. 16 | 11 | 30 |
| 99 Відділ ч. 2, ст. 20 | 9 | 30 |
| 100 Відділ | 5 | обг. |
| 101 Відділ | 8 | 30 |
| 103 Відділ | 4 | 24 |
| 104 Відділ ч. 4, ст. 25, | 10 | 16 |
| 105 Відділ | 4 | 25 |
| 106 Відділ ч. 1, ст. 17 | 6 | 22 |
| 107 Відділ | 7 | 34 |
| 108 Відділ ч. 1, ст. 18, ч. 6, ст. 22 | 10 | 17 |
| 110 Відділ | 8 | 31 |

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

| | | |
|------------------------------|----|------|
| 1 Відділ | 3 | обг. |
| 4 Відділ | 5 | обг. |
| 7 Відділ | 4 | обг. |
| 12 Відділ | 8 | 32 |
| 16 Відділ | 3 | обг. |
| 17 Відділ | 6 | обг. |
| 18 Відділ | 3 | обг. |
| 20 Відділ | 5 | обг. |
| 21 Відділ | 7 | 38 |
| 22 Відділ ч. 1, ст. 19 | 7 | 38 |
| 24 Відділ ч. 3, обг. | 8 | обг. |
| 27 Відділ | 1 | 19 |
| 28 Відділ | 5 | обг. |
| 31 Відділ | 6 | обг. |
| 33 Відділ | 7 | 38 |
| 36 Відділ | 1 | 19 |
| 43 Відділ | 4 | обг. |
| 44 Відділ | 9 | 32 |
| 45 Відділ | 9 | 32 |
| 47 Відділ | 7 | 39 |
| 51 Відділ | 7 | 39 |
| 54 Відділ | 7 | 39 |
| 55 Відділ | 7 | 39 |
| 56 Відділ | 7 | 39 |
| 57 Відділ | 9 | обг. |
| 59 Відділ | 8 | обг. |
| 61 Відділ | 10 | обг. |
| 64 Відділ | 7 | 39 |

| | | |
|--------------------------------|----|------|
| 66 Відділ | 8 | обг. |
| 67 Відділ | 7 | 40 |
| 69 Відділ ч. 6, обг. | 8 | обг. |
| 70 Відділ | 7 | 40 |
| 71 Відділ | 7 | 40 |
| 73 Відділ | 9 | обг. |
| 74 Відділ | 7 | 40 |
| 78 Відділ | 4 | обг. |
| 79 Відділ | 9 | обг. |
| 82 Відділ | 4 | обг. |
| 83 Відділ | 6 | обг. |
| 91 Відділ | 6 | обг. |
| 92 Відділ | 7 | 40 |
| 93 Відділ ч. 1, ст. 19 | 7 | обг. |
| 97 Відділ | 10 | обг. |
| 98 Відділ | 4 | обг. |
| 99 Відділ | 7 | обг. |
| 104 Відділ | 6 | обг. |
| 105 Відділ | 8 | обг. |
| 106 Відділ | 7 | обг. |
| 108 Відділ ч. 1, ст. 19, | 6 | обг. |

ENGLISH ARTICLES IN 1974

| | | |
|--|-----|----|
| | No. | p. |
| BOOK REVIEW | | |
| Australian Ukrainian Poets | 3 | 27 |
| Gonchar, Oles: The Cyclone | 9 | 20 |
| Kulish, Panteleimon: The Black Council | 3 | 29 |

BRANCH ACTIVITY

| | | | | |
|-----------|----|----|---|----|
| Branch 32 | 11 | 20 | 6 | 27 |
| Branch 37 | 1 | 27 | 7 | 24 |
| Branch 60 | | | 6 | 27 |
| Branch 64 | | | 1 | 25 |
| Branch 98 | | | 7 | 25 |

EDITORIALS

| | | |
|---|----|----|
| M. B.: Problems of Executive Wives | 3 | 27 |
| Editorial | 4 | 23 |
| From the Editor's Desk | 10 | 25 |
| A Happy Mother, Irene: Thoughts on Mother's Day | 5 | 25 |
| Christine Perfecky: Thoughts on the Future | 9 | 19 |
| Alexandra Riznyk: 50th Anniversary | 2 | 28 |

EMBROIDERY

| | | |
|--------------------|---|----|
| Sleevelets Jackets | 1 | 27 |
|--------------------|---|----|

FEATURES

| | | |
|--|----|----|
| Charming Recording of Children's Songs | 9 | 20 |
| Mary Dushnyk: Capsule of NCW Activities | 9 | 19 |
| In Vienna with ICW's New President | 9 | 21 |
| Moroz | 11 | 20 |
| Meloda Dumka | 11 | 21 |
| On the 35th Anniversary of Carpatho-Ukraine | 4 | 28 |
| Rosalie C. Polche: I remember Mama | 1 | 25 |
| Alexandra Riznyk: Report on National Council of Women Annual Meeting | 2 | 26 |
| Alexandra Riznyk: UNWLA 1974 Report to National Council | 10 | 25 |
| Alexandra Riznyk: National Council of Women of U. S. | 11 | 19 |

| | | |
|---------------------------|-----|----|
| | No. | p. |
| Mary Rohowsky: I remember | | |
| Mama | 5 | 26 |
| Women-Astronauts | 2 | 28 |
| Lubow Wolynetz: Anna | | |
| Yaroslavna | 6 | 25 |
| Anastasia Volker: General | | |
| Federation of Women's | | |
| Clubs Convention | 8 | 19 |
| The Welsh Kozak | 9 | 21 |

FOLK ART

| | | |
|--------------------|---|----|
| Clay Pysanky | 5 | 25 |
|--------------------|---|----|

HEADQUARTERS NEWS

| | | |
|------------------------------|----|----|
| Educational Conference | 6 | 26 |
| Helpful Hints on Publicity | 10 | 27 |
| On the Front Cover | 10 | 28 |
| Tour of Little Ukraine in | | |
| New York | 7 | 23 |
| UNWIA Pen-Pal Center | 7 | 25 |

PERSONALITIES

| | | |
|-----------------------------|----|----|
| Switlana Lucka: Alla Horsk | 10 | 26 |
| On the Front Cover (Tania | | |
| Krawciw) | 10 | 26 |
| UNWIA's Parliamentarians .. | 1 | 23 |

POETRY

| | | |
|-------------------------------|----|----|
| Lydia Daleka: Look How the | | |
| Moon Has Moved | 8 | 20 |
| God Eternal | 11 | 19 |
| Zoya Kohut: And Quiet Flows | | |
| the Don | 3 | 27 |
| Olena Teliha: 1933-1939 | 2 | 27 |
| Lesia Ukrainka: Rhythms | 1 | 25 |

RECIPES

| | | |
|-------------|----|----|
| Knysh | 11 | 21 |
|-------------|----|----|

SHORT STORIES

| | | |
|----------------------------|----|----|
| Ulyana Lyubovych: Hello | | |
| Kiev — Farewell Kiev | 3 | 28 |
| | 4 | 29 |
| Luba Maziar: Kangaroo | | |
| Poritko | 10 | 27 |

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

ДЛЯ

УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДИНИ
ЦЕ КНИЖКА

Зеновії Терлецької
**УКРАЇНСЬКІ
СТРАВИ**

Давні приписи з Галичини

Ціна 7 дол.

включно з коштами пересилки
Замовляти в адміністрації нашого
журналу

Центрاليا одержала

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Подаємо поазбучний список жертв-подавців, що зложили пожертви в часі від 1 травня до 31 серпня 1974 р.

По 25 дол.: Д. І. Малюки, Делс.
По 20 дол.: Васирина Микитин, Трентон.

По 10 дол.: С. Закревська, Зся Когут, Австралія, Анна Медвідь, Дітройт, Тетяна Мудрик-Курило, Бруклін, Катря Надяк, Монреал, Марія Стасюк, Норт Маамі, Віра Якимець.

По 7 дол.: Ольга Макар, Дітройт, Ярослава Фаріон, Чікаго.

По 6 дол.: Зеновія Зарицька, Плейн-вю, Ольга Коропей, Потакет, Наталія Кравчук, Ньюарк, Євгенія Новаківська, Філядельфія, Тамара Олесіюк, Санта Ана, Марія Осмак, Торонто, Р. Яхницька, Нью Гейвен.

По 5 дол.: П. Васирина, Дітройт, Катря Гупало, Говгов, Оріся Дацьків, Юніондейл, Анастасія Забродська, Ленсінг, Анна Зуб, Лігайтон, Ольга Іваницька, Редвуд, Галина Коровицька, Філядельфія, Стефанія Осадца, Вайт Плейнс, Україн. Музей, Саскатун, Леся Храплива-Щур, Лондон.

По 4 дол.: Ольга Голіян, Олбані.

По 3 дол.: М. Антонюк, Акрон, Дарія Балазюк, Бетлегем, Меланія Байлова, Нью Йорк, Олена Блавацька, Балтимор, Ольга Боба, Форт Лі, Марія Борковська, Йонкерс, Марія Будор, Гемтремк, Наталія Винницька, Вестон, Євгенія Гнатківська, Амстердам, А. Гнатюк, Сенека, Оксана Генгало, Філядельфія, Катерина Геннік, Дітройт, Марія Гордійчук, Клівленд, Катерина Джорджія, Іджіпт, Миколая Долинська, Ірвінгтон, Ірина Дорожинська, Вудсайд, Флорентина Дорошенко, Ірвінгтон, Марія Дурбак Ірвінгтон, Неля Ковалишин, Бріктаві, Марія Козак, Воррен, Христина Козак, Воррен, Оксана Копачівська, Гемилтон, Василь Кострицький, Філяд., Емілія Кулик, Чікаго, Віра Кушнір, Йонкерс, Марія Левицька, Стейтен Айленд, Анна Ленік, Чікаго, Марія Лесюк, Лорейн, Пелагія Матвіїшин, Чікаго, Наталія Масюк, Філядельфія, Теодора Миронович, Парма, Тессі

Мотрук, Л. Ай. Ситі, Наталія Мордованець, Дітройт, Параска Олексюк, Філяд., Люба Онуферко, Філяд., Анна Пастернак, Дітройт, Марія Петренко, Горанда, Євгенія Савчук, Мілвіл, В. Садівник, Рутерфорд, Дарія Самотулка, Принстон, Софія Соколишин, Асторія, Ольга Таратула, Міннеаполіс, Стефанія Фур, Клівленд, Оксана Фолтин, Спелвіл, Марія Хоптяк, Ньюарк, Лукіяна Цвях, Асторія, Галина Чайковська, Філяд., Теодора Шило, Рочестер, Марія Юречко, Нью Гейвен.

По 2 дол.: Володимира Баслядинська, Парма, Стефанія Бедрій, Ньюарк, Наталія Гуран, Рочестер, Ірина Доманчук, Ст. Леонард, Онися Іванко, Бріджпорт, Ольга Клим, Емма Климкевич, А. Лісевич — усі з Чікаго, Марійка Погорецька, Джерзі Ситі, Іванна Семенина, Гамптон, Н. Сироїд, Еспаноло.

По 1 дол.: Емілія Баранюк, Бофало, Анастасія Богданович, Дарія Бойчук, Дітройт, Оксана Верига, Торонто, Дарія Гаврилюк, Монреал, Іванна Городиська, Чікаго, Стефанія Гуцалюк, Бруклін, Анна Макар, Торонто, Анна Мосійчук, Лотон, Ніна Ніколенко, Форт Ландердейл, Євгенія Пирська, Філяд., д-р Іван Подюк, Сиракюзи, Ірина Решетилевич, Дітройт, Ірина Твердохліб, Рочестер, Стефанія Ушак, Тенафлі, Наталія Яремчишин, Лайма.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“

| | |
|-----------------------------|-------|
| Фірма Фірманіс Фонд | 45.00 |
| О. О. Боба, Форт Лі | 25.00 |
| Церква св. Юра, Міннеаполіс | 20.00 |
| М. Янюк, Ірвінгтон | 1.00 |

3 подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касирка

**ДЛЯ ШКОЛИ Й ДОМУ
конечно потрібний
СПІВАНІК-ПОСІБНИК
РІДНА ПІСНЯ**

70 пісень із нотами
для дітей дошкільного віку
в тому також співо-гри

Ціна 3 дол.

Замовляти в Централі СУА

Завершуємо тридцять літ „Нашого Життя“



Посмертні згадки

НАШІ БАБУСИ

З сумом повідомляємо про те, що 22 травня 1974 р. відійшла у вічність бл. п. **Ольга Цурковська**, родом Топольницька. Народилася у Соколівці, пов. Золочів у священничій родині. Закінчивши вчительський семінар довгі роки вчителювала. Останні роки свого життя перобувала в будинку для старших в Авсбургу, Німеччина, де й закінчила своє трудолюбне життя.

Довший час була „бабусею“

Замість квітів

У ПАМ'ЯТЬ моєї дорогої тети й хресної матері бл. п. **Льоні Герасимович** жертвую на пресовий фонд Н. Ж. 20 доларів

Стефанія Жуковська
Рого Парк, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. дорогої **Зоні Горохівської** складаю 15 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Ольга Гірна, Йонкерс, Н. Й.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ бл. п. ред. **Геннадія Которовича** в десяти роковини його смерті, складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Надія Дидинська, Меріон

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашого приятеля бл. п. інж. **І. Ямрозика** складають 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Мгр. А. і М. Сваричевські
Гіксвіл, Н. Й.

В НЕЗАБУТНЮ ПАМ'ЯТЬ мого чоловіка бл. п. **Григорія Войтовича** складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Марія Войтович, Дітройт

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої членки 93 Відділу СУА, бл. п. **Анни Кузьми**, складаю 10 дол. за Запасний Фонд Нашого Життя

Анна Крамар, Ветерсфілд, Конн.

ЯК НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК на свіжу могилу світлої пам'яті **Люби Луцької** складаю 5 дол. на Запасний Фонд Нашого Життя

Антонія Кучер, Едмонтон

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. **Марійки Гаврилишин** складаю 5 дол. на Стипендійний фонд для молоді.

Ольга Бобиляк, Кліфтон

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10:30—1 і по полудні від 3—6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212).

нашого Відділу. З радістю приділювали ми їй цю скромну підтримку, яка була втіхою її старості.

54 Відділ СУА
ім. Невідомої Героїні
Вілмінгтон, Дел.

**

Вже давніше появилася вістка у нашому журналі, що недавно відійшла у вічність бл. п. **Платоніда Шуровська-Россевич**. Вона народилася на Поділлі у священничій родині. Маючи музичні здібності закінчила Київську консерваторію і стала диригентом-помічником в Українській Республіканській Капеллі. Згодом учила диригентури в Інституті ім. М. Драгоманова у Празі, якийсь час вчителювала на Закарпатті. Померла у Празі.

Наш Відділ утримував із нею зв'язки і це давало нам обопільне вдовolenня.

64 Відділ СУА у Нью Йорку

**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з усім нашим членством, що відійшла у вічність наша членка бл. п. **Катерина Мороз**. Походила з с. Майдан, пов. Ярослав, де народилася у родині Шегдів. До Америки прибула у 1911 р. Спочатку вклучилася в сестрицтво при катедрі Непор. Зачаття. У 1917 р. одружилася із Йосипом Морозом і Господь Бог наділив їх трьома дітьми. У 1935 р. стала членкою 42 Відділу СУА, де виповняла всі членські зобов'язання і була весь час активною членкою. До останнього часу була передплатницею журналу „Наше Життя“. Пережила важкий удар, коли в 1956 р. нагло помер її найстарший син Богдан. Від того часу ніколи вже не відзискала давнішої сили й охоти. Хворіла на серце,

однак коли тільки могла, все приходила на сходи.

Полишила у смутку чоловіка Йосифа, сина Дмитра з дружиною і сім унуків, дочку Йосифу з чоловіком Василем Пасічником, сестру Настасію Мельничук, дві сестрички й одного сестринка. З великим жалем членки СУА відправили Покійну на вічний спочинок, а над могилою попрощала її секретарка Відділу Анна Сивуляк.

42 Відділ СУА „Дочки України“

**

ЗАМІСТЬ КВІТКИ НА МОГИЛУ

Дня 14 червня 1973 р. відійшла від нас бл. п. **Мілена Грінвальдт**.

Скромна. Лагідна. Безмежно добра людина.

Наша співачка. Наша режисерка вистав дитячих ієс. Член Управи 15 Відділу УЗХ.

Завжди спокійна, незвичайно зрівноважена, якій було чуже позування й висування себе наперед, на перший плян; тиха й якась ніби непомітна, — совісно й чесно виконувала кожне зобов'язування, за яке бралась.

На Рідних Землях Західньої України пані Міля була членом драматичного ансамблю, акторами в якому виступали теж її сестри із своїми родинами. Був це мандрівний театр, який довгі роки давав вистави переважно на Холмщині. В перші роки по приїзді до Ст. Пол — вони ще дали кілька вистав і тут. Пані Міля з чоловіком взялася і за молодь — зорганізували вдвох гурток молоді в містечку групу, яка перша з нової еміграції в Твін Сіті виступала з великим успіхом з танцями. Вже не пригадую, чи давала ця група й театральні вистави. Дуже вдальний також був виступ пані Мілі з п. Грінвальдтом у „Запорожці за Дунаєм“, в якому вони виконали дует у костюмах, на тлі декораций. Усі дитячі вистави й інсценізації її власного репертуару підго-

товляла й режисерувала пані Міля з ентузіазмом, що мабуть залишився в неї ще з дому, після довгої плеяди вистав їхнього мандрівного театру.

Познайомились ми з пані Мілею десь на другому році нашого приїзду до Америки. Була неділя і ми саме виходили з нашої церкви — тоді ще тимчасово винаймаючи у православних сирійців. А пані Міля з чоловіком саме приїхали. Кругленька, невеликого росту — якимось відразу так безпосередньо і запросто з усіма нами привіталась, що одразу здобула повне довір'я, ніби ми вже давно знайомі й одразу стала своєю людиною і в церковному хорі, і в нашій, тоді ще маленькій, громаді. З того першого дня ми стали нерозлучні. В церкві на Богослужбах, на співанках обох хорів (церковного й світського), на концертах хору „Дніпро“, пізніше створеного на терені Твін Сіті. Пані Міля їх не пропускала ніколи. А на співанках ми ж завжди були разом у сопрановій партії.

В перші роки свого побуту в Ст. Пол — пані Міля часто й радо виступала солісткою на Академіях і Святах. Співала з почуттям, щиро, як то кажуть, „задушевно“ і громада її любила.

Скромність і мовчазність пані Мілі — були одною з її характерних рис. І одного разу, як я не змогла бути на одному з вечорів, які часом улаштувалися на нашому терені — пані Міля сказала мені: „Ну-у-у, пані Ніно, з ким же я буду мовчати?“

Пані Міля була радісною вдачі, хоч завжди виглядала задуманою. Любила розказувати веселі анекдоти, часом добродушно покепкувати. Любила все живе. І з гумором оповідала, як купляла киці м'ясо, щоб вона не була голодна і тут же в тій же крамниці — мишеловки для мишей, яких у нас одного року не бракувало.

Така була чудесна, всіма люблена (а діти як любили!) і аж ніби непомітна така скромна — наша пані Міля.

Ніколи не хворіла. А от — підкралась таки і до пані Мілі ненаситна „дама з косою“ і вирвала з життя, з нашої громади чудесну, з великою душею і чистим серцем людиною. Нема пані Мілі...
Ніна Л.-М.

ТОРОНТО, ОНТ.

Важким ударом була для мешканців нашого міста вістка про відхід бл. п. **Ліді з Дубляниць Кюфас**. Дня 28 січня 1974 р. згасла вона, залишаючи у глибокому смутку чоловіка, дітей і стареньку матір. Не стало не тільки зразкової дружини і матері, але також визначної громадянки. Вона була активною у церковному хорі в парохії, у Пласті, в Музичному Інституті і в жіночих організаціях.

У похоронних відправах узяла участь велика кількість людей. А це було доказом великого жалю нашої громади за світлою постат-

тю Покійної. У глибокому смутку провели її в останню дорогу — родина, друзі і знайомі.

М. Поронюк

КОМПЛЕТ

„Громадянки“

(4 числа)

можна замовити

за оплатою 1 дол.

у канцелярії СФУЖО

4936 N. 13th St.

Philadelphia, Pa. 19141

РІЧНІ ЗБОРИ

95 ВІДДІЛ СУА, БЕЙОН, Н. ДЖ.

Річні збори Відділу відбулися 26-го січня 1974 р. Відкрила їх голова Мирослава Сіра молитвою й привітанням представниць Окружної Ради Ньюарк Надії Бігун і Ольги Салук. Присутніх було 9 членок. До президії зборів увійшли: Н. Бігун — голова й Ольга Пахолок — секретарка. Протокол із попередніх зборів відчитала Марія Вінтонів, звіти зложили: Мирослава Сіра — голова, Емілія Дворська — касирка, Марія Вінтонів — секретарка. За Контр. Комісію звітувала Е. Шклярська, яка поставила внесення на абсолюторію.

Склад нової Управи такий: Мирослава Сіра — голова, Іванна Гись — заступниця, Марія Вінтонів — секретарка, Емілія Дворська — касирка, Катерина Фігель — організаційна референтка, Ольга Готра — господарська референтка. Е. Шклярська очолила Контр. Комісію.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за вибір і довір'я.

Ольга Пахолок
секретарка зборів

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

107 ВІДДІЛ СУА ІМ. Л. УКРАЇНКИ, САН ХОЗЕ, КАЛІФОРНІЯ

Дата: 24 лютого 1974 р.

Збори відкрила голова Віра Шавлач молитвою й привітала членок.

Президія: Ярослава Оренчук — голова, Ірина Недашковська — касирка, Ольга Лукач — культ.-освітня референтка.

Від Контр. Комісії звітувала Стефа Меркело. Комісія ствердила, що книги ведені правильно. Внесення на признання абсолюторії збори схвалили одноголосно.

Нова Управа: Галина Маренін — голова, Стефа Меркело — заступниця, Анна Леляк — секретарка, Віра Зубрицька — касирка. Референтки: Ольга Лукач — культ.-освітня, Віра Шавлач — імпредова, Ярослава Оренчук — виховна, Ірина Недашківська — сусп. опіки, Оксана Сидорак — пресова, Ольга Візір — господарська.

Контр. Комісія: Галина Стеців, Татяна Татарко і Катя Бондаренко.

Голова Г. Маренін подякувала за довір'я й заклікала нову Управу та членок до співпраці.

На закінчення відбулася перекуска в гостинному домі Тані Татарко.

Віра Зубрицька
пресова референтка